ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஃ.

ஸ்தோத்ரரத்நஸாரப்ரகாஸிகை.

என்னும்.

ஸ்ரீ ஆளவந்தார்ஸ்தோத்திர பாதிபதவ்யாக்யாநம்.

இஃது,

ப்ரபந்நஜநாக்ரேஸரரான

ஸ்ரீ பெரியவாச்சான்பிள்ளை வ்யாக்யாநத்திற்கு இணங்க

திருமலை - சங்கபுரம், ஸ்ரீமத் - உபய

வரதாசாரியரால்

ஸங்கிரஹிக்கப்பட்டு

சென்னைச்சருவகலாசாலைத் தமிழ்த்தலைமைப்புலவர்

ம-ள-ள-ஸ்ரீ,

கோ- இராசகோபாலபிள்ளையவர்களால்

தமிழ் பரிசோதிக்கப்பட்டு

யநமதல.

வகுளாபரணம்-ஸ்ரீவேங்கடாசாரியராலும்

இந்தக்ரந்த பிரதிகளை

வித்வான்களைப் பிரார்த்தித்துப் பெற்றுப் பிரகடனஞ்

செய்யப் பெருமுயற்சி செய்தவரும்

செங்கல்பட்டு டிஸ்டரிக்டு கோர்ட்டுவகீலும்

ராமதாஸருமாகிய

மாங்காடு- குப்புஸாமிநாயுடு

அவர்களாலும்

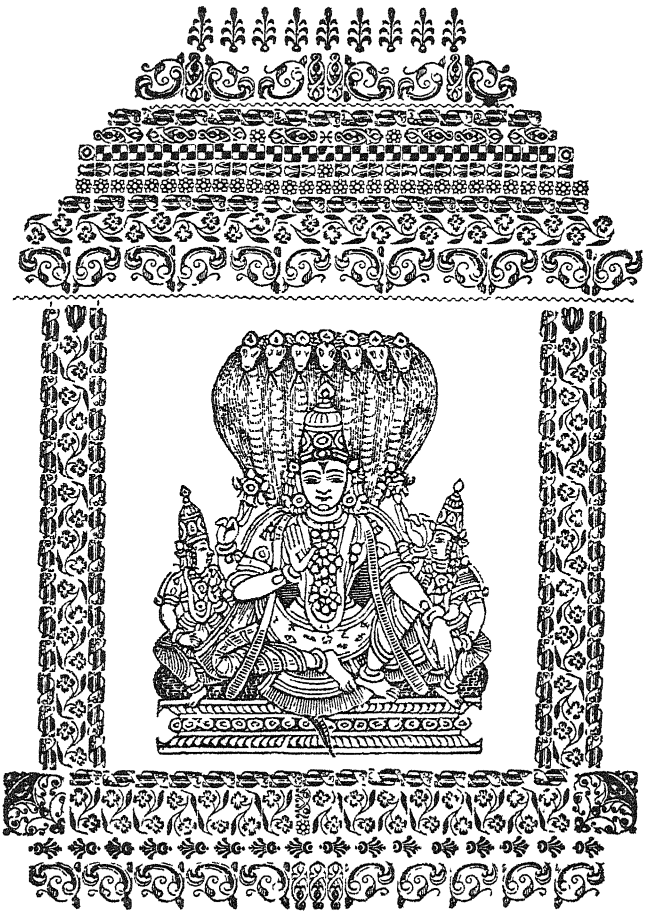
விவேககளாநிதி அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஸ்வபாநு - ௫

Registered Copyright.

Madras.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

அகிலபாகவதோத்தமர்களுக்குவிஞ்ஞாபநம்.

ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வான் முக்யபரிஜநங்களில் ஒருவராகிய ஸ்ரீஸி ஹ்மாநநருடைய அம்சாவதாரமாயக் கலியுகத்தில் - சதகஎ- ஆவதான தாது ஸம்வதஸரம் ஆடிமீ பௌர்ணவமி உத்திராட நட்சத்திரத்தில் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் குமாரரான ஈஸ்வரமுநிகளுக்குக குமாரராய்த்திரு வவதரிதது, யமுனைத்துறைவர் என்னுந்திருநாமமுடைய ஸ்ரீயாமுனசா

யர் ஸகலவித்யாபாரஙகதராய, விதவஜ்ஜந கோலாஹலனென்னுமவித வாணேவாதத்தில்வென்று, அதற்குப் பந்தயமாயக கிடைத்த ஆாத்தராஜ் யத்தைப்பெற்று, அததேசததரசனுடைய மஹிஷியாலே மனமகிழ்நது கொடுக்கப்பட்ட (ஆளவந்தார்) என்கிறதிருநாமமுடையாராய், மஹோ ந்நததசையில் எழுந்தருளி யிருக்கையில், ஸ்ரீ மணக்கால் நம்பிகள மூலமாய் ஸகலஸம்பிர தாயாாத் தஙகளையும் லபித்து, விஷயவைராக்யத்தாலே ஸந்யஸிததுக்கொண்டு, ப்ரபந்நஜந ஸாாவபெளமராய்ககோயிலில் ஸித்தாந்த ப்ரவசநம் செய்துகொண்டு, ததவஹித புருஷார்த்தயாதாதமி யோபதேசத்தாலே மந்தமதிகளாகிய சேதநரை உஜ்ஜீவிப்பிககத திருவுள்ளமாய், ஸர்வவேதாந்த ஸாரார்ததங்களை ஸஙகிரஹிதது ஸ்தோத்திரமாக அருளிசசெய்தார். ... ... *

இதன் அாத்தஙகளைத்தமிழில் அசசிட்டு ப்ரஸித்தப்படுததுவதற்குக்காரணம்.—பரமகாருணிகனுகிய பகவான் அஜ்ஞனை அடியேனிடததில் நிர்ஹேதுக கிருபை செயது சித்திரபாநு௵ வையாசி௴ ௨௮௳ சுக்கிரவாரமஇராததிரி ஆாபதநட்ஹவுஸ் தவிபாஷியும், அடியேனுககுத்தோழருமான ம-ா-ா-ஸ்ரீ- குமாரஸாமிநாயுடு கிருஹததில் ஸ்வப்நத்தில் அஸமதாசார்யரூபத்தாலேஎழுந்தருளி அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீ ஆளவந்தார் ஸ்தோத்திரத்தின் அாத்தங்களைத் தமிழில் உபநியஸித்தருளினுன.

உடனே மஹாகுதூஹலத்துடன் இதை அடியேன் நித்யாநுபவம்பண்ணி உய்யும வண்ணம், அவ்வாத்தஙகளை உபதேசிக்க வேண்டுமென்று ஸத்ஸம்பிரதாய வித்வான்களை ப்ரார்ததித்ததன் பேரில அவர்கள் ஸ்ரீபெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிசசெய்திருககின்ற வியாககியானத்திற்கிணஙக ஸ்ரீ ஆளவந்தார் ஸ்தோத்திரத்திறகு ப்ரதிபத வியாககியானமாககசெய்து ப்ரஸாதித்தனர் ... ... *

அதை எல்லோரு மெளிதிலுணாந் துயயுமபடி அசசிடுவிததனன். இநதஸ்தோத்திரரத்நஸாரப்ரகாசிகையைப்பகவத்குணுநுபவ சீலராகிய பரம பாகவதர்கள் எல்லோரும் திருவுள்ளம்பற்றி அடியேனது அபராதஙகளைக்ஷமித்து அநுக்ரஹிகக ப்ராாததிக்கின்றேன். ... *

இப்படிக்கு ஸ்ரீ பரமபாகவதர்களுடைய பாததூளியும்,

ராமதாசனுமாகிய

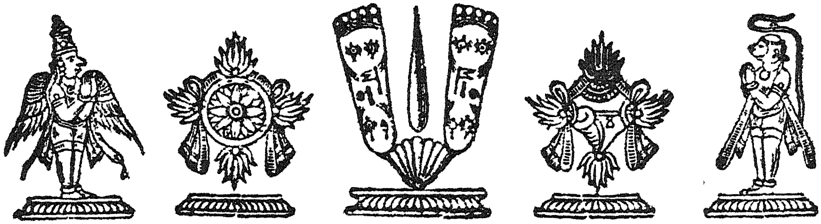
மாஙகாடு-குப்புஸாமிநாயுடு.

శ్రీమద్యామునమునయేనమః,

శ్రీరంగలక్ష్మణమునీ౯ స్వగురూ౯ ప్రణమ్య శ్రీశైలశంఖపుర
రాఘవసూరిసూనుః । అభ్యర్థితో వరదరాజసుధీర్వినమ్రైః
శ్రీస్తోత్రరత్నవివృతింసులభాంవిధత్తే॥ శ్రీకృష్ణపాదవ్యాఖ్యా
నసారా౯ సంగృహ్యానిర్మితే । స్ఖలితాని ప్రబన్ధేస్మి౯ క్షమ
ధ్వంకృపయాబుధాః॥............................*

அ வ தா ரி கை.

ஸாவேஶ்வரன், ஆழவாருக்குத் தன்னுடைய ஸவரூபரூபகுண விபூதிகளை மயாவறமதிநலமருளினனென்கிறபடியேநிர்ஹேதுககருபையாலே தன்னைக காட்டிக் கொடுக்க, கொடுத்த ஜ்ஞானம பகதி ரூபாபன்ன ஜ்ஞானமாகையாலே, பரபகதியுக்தராய்க்கொண்டு, பகவதகுணுனுபவததைப்பண்ணி, அதனுடைய விபாகதசையான பரஜ்ஞானம்பிறந்து, அஃதடியாகப்பரமபக்திபிறந்து, அதனாலே, "பரம்ஜ்யோதிருபஸம்பத்ய" என்றும், "பரமம்ஸாம்யமுபைதி" என்றும் தம்மையேயொக்கவருள்செய்வா" என்றும், சொல்லுகிற படியே ஸ்வஸ்வரூபததைப் பெறறு, பார்யைக்கு அங்கபூஷணம் போலே "வழுவிலாவடிமைசெயயவேண்டும" என்றும், "அவாவற்று வீடுபெற்ற" என்றும சொல்லுகிறபடியே ப்ராப்திபலமான கைஙகாயத்தைப்பெற்ற ஆழ்வாருடையத்ரவிடோபநிஷத் ரஹஸ்யத்தைப்பெரியமுதலியார், ஆழவாருடைய ப்ரஸாதத்தாலே லபித்து, பின்பு ஆசாாயோபதேச க்ரமததாலே, ஆளவந்தா அந்தத்ரவிடோபநிஷத் ரஹஸ்யாாத் தங்களைலபிதது, அதனைத் தாமனு ஸந்திதது, அவ்வனு ஸந்தானததால் பிறந்த ப்ரீதி உளளடங்காமையாலே பரீவாஹாபேக்ஷை பிறககையாலும, ஸமஸாரிகள் துர்கதியைககண்டு யிவாகள் இத்தை யிழக்கவொண்ணு தென்னும க்ருபையாலும், ஸகலோப நிஷத ரஹஸ்யமாய், தூஜ்ஞேயமான வாத்தத்தை ஸாவருமறியும்படியாக, இவா ஸ்தோத்தரமாக வெளியிடுகின்றுா.... *

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

அஸ்மத்குருபரம்பராயைநம:.

ஸ்ரீயாளவந்தார் திருவடிகளேசரணம்.

ஸ்தோத்ரரத்நஸாரப்ரகாஶிகை.

தனியன்கள்.

శ్లో॥ స్వాదయన్నిహ సర్వేషాం త్రయ్యన్తార్థం సుదుర్గ్రహమ్।
స్తోత్రయామాస యోగీన్ద్రస్తం వన్దే యామునాహ్వయమ్॥,

ஸ்வாதயன்னிஹஸர்வேஷாம் த்ரய்யந்தார்த்தம்ஸுதுர்க்ரஹம்,
ஸ்தோத்ரயாமாஸயோகீந்த்ரஸ்தம்வந்தேயாமுநாஹ்வயம்.

தாத்பர்யம்.— எந்த மஹாநுபாவர் மிகவும் அறிவதற்கு அருமையான வேதாந்தஸாரங்களைச் சங்கரஹித்து இந்த லீலாவிபூதியில் எல்லோரும் எளிதில் உணர்ந்துய்யும்படி ஸ்தோத்ரரூபமாய்ச் செய்தருளினரோ அப்படிப்பட்ட பரமோபகாரரும், யாமுநாசாரியா என்னும் திருநாமம் பெற்றவருமான ஸ்ரீயாளவந்தாருககுத் தண்டம்சமர்ப்பிக்கின்றேன்....*

శ్లో॥ నమో నమో యామునాయ యామునాయ నమో నమః।
నమో నమో యామునాయ యామునాయ నమో నమః॥

நமோநமோயாமுநயயாமுநயநமோநம:,
நமோநமோயாமுநயயாமுநயநமோநம:.

தாத்பர்யம்.— யாமுநாசாரிய ரென்னும் ஸ்ரீ ஆளவந்தாருக்கு மேலு மேலும் தண்டம் ஸமாப்பிக்கின்றேன். ... ...

ప్రారంభః.

அவதாரிகை.

ஆழ்வாருக்குப்பகவத் ப்ரஸாத மடியாகப்பிறந்த ஜ்ஞானத்தை ஆழ்வார் ப்ரஸாதத்தாலே பெற்று, தம்மளவிலே பாயவஸிககையன்றிக் கே, பின்புள்ளாருக்கும் உபகாரமாம்படி, இத்தர்ஸந ஸ்தாபக ரான படியாலும், மணக்கால்நம்பி, பெரியமுதலியாருடைய தநம் இது, உம்முடைய பேற்றுக் கெல்லாம் அவருடைய திருவடிகளிலே ஸம்பந்தமே என்கையாலும் ஸ்ரீயாளவந்தார முதலிட்டு மூன்று ஶ்லோகத்தாலே பெரியமுதலியாரை ஆஶ்ரயிக்கிறார்.

முதல்ஶ்லோகத்தில், ஒருவனைக கவிபாடப்புக்கால், அவன் ஐஶ்வர்யத்தைச்சொல்லிக கவிபாடுமாப்போலே, வைஷ்ணவனுக்கு ஐஶ்வர்யமான ஜ்ஞாந பக்தி வைராக்யங்களுடைய ப்ரகர்ஷத்தைச் சொல்லி ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளை நமஸ்கரிக்கிறார்.

శ్లో॥ నమో౽చిన్త్యాద్భుతాక్లిష్టజ్ఞానవైరాగ్యరాశయే।
నాథాయమునయే౽గాధభగవద్భక్తిసిన్ధవే॥ ... ౧

நமோசிந்த்யாத்புதாக்லிஷ்ட ஜ்ஞானவைராக்யராசயே,
நாதாயமுநயேகாத பகவத்பக்திஸிந்தவே.

பதம்		ப்ரதிபதம்.
(అచిన్త్యాద్భుతాక్లిష్ట జ్ఞానవైరాగ్యరాశయే) (அசிந்த்யாத்புதாக்லிஷ்ட ஜ்ஞானவைராக்யராஶயே)		
అచిన్త్య	அசிந்த்ய	ஜ்ஞானிகளாலும்மனத்தினால் அளவிடக்கூடாதவைகளாயும்
అద్భుత	அத்புத	அறிந்தமட்டில் அநுஸந்தித்தாருக்குஆச்சரியங்களாயும்
అక్లిష్ట	அக்லிஷ்ட	கேவலம் பகவத்ப்ரஸாத லப்தங்களாகையாலேவருத்தமற்றிருப்பவையாயுமுள்ள
జ్ఞాన	ஜ்ஞாந	ஆத்மா ஈஶ்வரனுக்கு அநந்யார்ஹ சேஷம் என்றும், அசிதஸ்வரூபம தயாஜ்யமென்றும், ஈஶ்வரன் இவ்விரண்டுக்கும் நியந்தாவென்றும அறிகையாகியதத்தவத்ரயவிஷயமான ஜ்ஞாநமும

వైరాగ్య	வைராக்ய	இவ்விலக்ஷண ஜ்ஞானத்தால் எம்பெருமானை யொழிந்த இதரவிஷய வைராக்யமும் ஆகிய இவற்றினுடைய
రాశయే	ராஶயே	ராஶியாயிருப்பவரும்
మునయే	முநயே	த்யேயவஸ்துவை ஸாக்ஷாத்கரித்து அவனொன்றேகிடக்கும் நெஞ்சுடையவரும்

(అగాధభగవద్భక్తిసింధవే)

(அகாதபகவத்பக்திஸிந்தவே)

అగాధ	அகாத	நிலைக்கவொண்ணாத (அன்றிக்கே) ஸர்வேஶ்வரனுந்தானதில் புக்கமிழும்படியான
భగవత్	பகவத்	* ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணனான பரவாஸுதேவவிஷயமான
భక్తి	பக்தி	பக்திக்கு
సింధవే	ஸிந்தவே	கடல்போன்றவரும்
నాథాయ	நாதாய	ஸ்ரீரங்கநாத னென்று திருநாமம் பெற்றவருமாகிய ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் பொருட்டு
నమః	நம:	நமஸ்காரத்தை
కుర్వే	குர்வே	செய்கின்றேன்.

தாத்பர்யம்.— ஜ்ஞானிகளாலும் இவ்வளவென்று அளவிடக் கூடாதவையாயும், அறிந்தமட்டில் அற்புதங்களாயும் வ்யாஸாதிகளைப் போலே ஸ்வயத்ந ஸாத்ய தபஸ்ஸால வந்தவைகளன்றிக்கே க்லேஶமன்றிப் பகவத் கடாக்ஷத்தினாலே வந்தவையாயும் இருக்கிற, ஆத்மா ஈஶ்வரனுக்கு அநந்யார்ஹ ஶேஷமென்றும் அசித் ஸ்வரூபம் த்யாஜ்யமென்றும் ஈஶ்வரன் இவ்விரண்டுக்கும் நியந்தாவென்றும் அறிகையா

---

* ஷாட்குண்யமாவது-ஜ்ஞாநம், சக்தி, பலம், ஐஶ்வர்யம், வீர்யம், தேஜஸ்ஸு.— இவற்றுள் ஜ்ஞாநமாவது - என்றுமொக்க ஸர்வவிஷயப்பிரகாசகமாய் ஸ்வப்ரகாசமுமான குணவிசேஷம்.—சக்தியாவது-ஜகத் ப்ரக்ருதி பாவமாதல், அகடிதகடநா ஸாமர்த்தியமாதல்.— பலமாவது-ஜகத்தாரணத்வப்ரயுக்தஶ்ரம மன்றிக்கே யொழிகையாதல், ஸமஸ்தவஸ்துதாரண ஸாமர்த்தியமாதல்.— ஐஶ்வர்யமாவது- கர்த்ருத்வ லக்ஷணமான ஸ்வாதந்திரியமாதல், ஸமஸ்தவஸ்து நியமன ஸாமர்த்தியமாதல்.— வீர்யமாவது-ஜகதுபாதாநமாகா நிற்கச்செய்தேயும் ஸ்வரூப விகாரமன்றியிலேயொழியும்படியான அவிகாரதை.— தேஜஸ்ஸாவது-ஸஹகாரிநைரபேக்ஷ்யமாதல், பராபிபவந ஸாமர்த்தியமாதல்.—

கிய தத்வத்ரய விஷயமான ஜ்ஞானமும், இவ்விலக்ஷண ஜ்ஞாநத்தால் எமபெருமானை யொழிந்த இதர விஷயவைராக்யமும ஆகிய இவற்றிறகு இருப்பிடமாயும், த்யேயவஸ் துவை ஸதாஸாக்ஷாத்கரித்து அவனென்றே கிடக்கும் நெஞ்சுடையவரும், ஸர்வேஶ்வரனும் தானதில் புக்கமிழும்படி அகாதமாகிய, ஷாட்குண்ய பரிபூர்ண பரவாஸுதேவ விஷய பக்திக்குக்கடல் போலே யிருப்பவரும் தம்முடைய பிதாவான ஈஶ்வர முனிகளால் ஸ்ரீரங்கநாதரென்று திருநாமம் சாத்தப் பெற்றவருமாகிய ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளுக்குத்தண்டம ஸமர்ப்பிக்கின்றேன்.

அவதாரிகை.— இந்தஶ்லோகததில் ஸ்ரீ மந்நாத முனிகளுடைய பகவதவதார விஷய ஜ்ஞாந ப்ரகாஶததை அருளிசசெயது இன்னமவர்க்கடியே னென்கிறா.

శ్లో॥ తస్మై నమో మధుజిదఙ్ఘ్రిసరోజతత్త్వ
జ్ఞానానురాగమహిమాతిశయాన్తసీమ్నే।
నాథాయ నాథమునయేఽత్ర పరత్ర చాపి
నిత్యం యదీయచరణౌ శరణం మదీయమ్॥

தஸ்மைநமோமதுஜிதங்க்ரிஸரோஜதத்வ
ஜ்ஞாநாநுராகமஹிமாதிஶயாந்தஸீம்நே,
நாதாயநாதமுனயேதரபரத்ரசாபி
நிதயம்யதீயசரணௌஶரணம்மதீயம்.

பதம்.		ப்ரதிபதம்.
అత్ర	அத்ர	இநதலீலாவிபூதியிலும்
పరత్ర చాపి	பரத்ரசாபி	ப்ராபயமாணநித்யவிபூதியிலும்
నిత్యం	நிதயம்	இவ்வாத்மததவமுள்ளகாலமததனையும்
(యదీయచరణౌ)		
(யதீயசரணௌ)		
యదీయ	யதீய	எந்தநாதமுனிகளுடையனவாயுள்ள
చరణౌ	சரணௌ	திருவடிகள்
మదీయం	மதீயம்	அடியேனுடையவையான
శరణం	ஶரணம்	உபாயோ பேயஙகளோ (அத்தன்மையான திருவடிகளையுடையவரும்)

మధుజిదఙ్ఘ్రిసరోజతత్త్వజ్ఞానానురాగమహిమాతిశయాన్తసీమ్నే
மதுஜிதங்க்ரி ஸரோஜததவஜ்ஞாநாநுராகமஹிமாதிஶயாந்தஸீம்நே

మధుజిత్	மதுஜித	விரோதிநிவாததகனுனஎம்பெருமானுடைய
అఙ్ఘ్రిసరోజ	அங்க்ரிஸரோஜ	விகாஸமசெவ்விகுளிர்சசிபரிமளமுதலிய வற்றிற்குத்தாமரையையொருபடிபோலி யாகச்சொல்லலாமபடியான திருவடிகளில்
తత్త్వజ్ఞాన	தத்வஜ்ஞாந	அவதாரவிஷய ஜ்ஞானமும ஆஶ்ரிதபா ரதந்தரிய விஷயஜ்ஞானமும்
అనురాగ	அநுராக	அநுபவிததாலல்லது நிற்க வொண்ணுத ப்ரேமமும் ஆகியஇவற்றினுடைய
మహిమ	மஹிம	மஹாத்வத்தின்
అతిశయ	அதிசய	உத்கர்ஷததினுடைய
అన్తసీమ్నే	அந்தஸீம்நே	முடிவே எல்லையாயிருப்பவரும்
నాథాయ	நாதாய	நமககு ஸ்வாமியும் இத்தாஶனத்திற்கு நாதனென்று மஹாதமாகக ளா லேகொண்டாடப்பட்டவருமான
తస్మై	தஸ்மை	அப்படிபபட்ட
నాథమునయే	நாதமுநயே	ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள்பொருட்டு
నమః	நமஃ	தண்டம் ஸமாப்பிககின்றேன்.

தாத்பர்யம்.— ஆஶ்ரித விரோதி நிவர்த்தகனுன எம்பெரு மானுடைய தாமரைமலர்போலழகியதும், போக்யமுமான திருவடியே மோக்ஷத்திற்கு உபாயமும், அதுவே மோக்ஷதசையில் அநுபவிக்கத் தகக உபேயமு மென்றும், (அன்றிக்கே) அவதாரவிஷயமாயும், ஆஶ்ரித பாரதந்த்ரிய விஷய மாயுமுள்ள தத்வஜ்ஞானம் அவனை யனுபவித்தாலல்லது நிற்கவொண்ணுத ப்ரேமம் ஆகிய இவற்றினுடைய மஹிமாதிஶயத்திற்கு எல்லையாயிருப்பவரும், நமக்குஸ்வாமியாயும், இத்தர்ஶநத்திற்கு நாதனென்று மஹாதமாககளாலே கொண்டாடப் பட்டவரும், யோகத்தினுலே ஸர்வஸாக்ஷாத்காரமுள்ள வருமாக எவர் இருககின்ருரோ, எவருடைய திருவடிகளே இஹத்திலும் பரத்திலும் நமது ஆத்ம தத்வமுள்ள காலமத்தனையும்நமக்குசசரணமாகின்றனவோ அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளுக்கு அடியேன் தண்டம் ஸமாப்பிக்கின்றேன்.

அவதாரிகை.— ஆஶ்ரிதரை ஒருக்காலும் நழுவவிடாத அச்யுதவிஷயஜ்ஞாநபகதிகள் தம்மளவில் பர்யவஸியாதே, பகவத்விஷயத்திற்கு அபூமியான லீலாவிபூதியெங்கும் வெள்ளமிடும் படியான, ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளுடைய ஜ்ஞாநபக்தி ப்ராகருஷ்டதையைச் சொல்லி, பின்னையுமவர்க்கு அடியேனென்கிறுர்.

శ్లో॥ భూయో నమో౽పరిమితాచ్యుతభక్తితత్త్వ
జ్ఞానామృతాబ్ధిపరివాహశుభైర్వచోభిః।
లోకే౽వతీర్ణపరమార్థసమగ్రభక్తి
యోగాయ నాథమునయే యమినాం వరాయ॥

பூயோநமோபரிமிதாச்யுத பக்திதத்வ
ஜ்ஞாநாம்ருதாப்திபரிவாஹசுபைர்வசோபி:,
லோகேவதீர்ணபரமார்த்தஸமக்ரபக்தி
யோகாயநாதமுநயேயமிநாம்வராய.

பதம். ப்ரதிபதம்.

(అపరిమితాచ్యుతభక్తితత్త్వ
జ్ఞానామృతాబ్ధిపరివాహశుభైః)
(அபரிமிதாச்யுத பக்திதத்வ
ஜ்ஞாநாம்ருதாப்தி பரிவாஹசுபை:)

అపరిమిత	அபரிமித	ஸம்ஸாரமெங்கும வெள்ளமிடும்படி யெல்லையற்றுள்ள
అచ్యుత	அச்யுத	ஆஶ்ரிதரையொருக்காலும நழுவவிடாத ஸ்வாமியின் விஷயமான
భక్తి	பக்தி	பக்தியும்
తత్త్వజ్ఞాన	தத்வஜ்ஞாந	தத்வஜ்ஞாநமுமாகிய
అమృతాబ్ధి	அம்ருதாப்தி	பாற்கடலினுடைய
పరివాహ	பரிவாஹ	வெளிப் பட்டாலன்றி நிற்கமாட்டாமலிருக்கிற ப்ரவாஹரூபமாய்
శుభైః	சுபை:	சுருங்கச்சொல்லல் முதலிய வற்றால் மங்களமாயிருக்கிற
వచోభిః	வசோபி:	ஸ்ரீஸூக்திகளால்
లోకే	லோகே	பகவத்பக்திக்கு மேட்டுமடையான ஸம்ஸாரத்திலே

(అవతీర్ణపరమార్థసమగ్రభక్తియోగాయ)
அவதீர்ணபரமார்த்தஸமக்ரபக்தியோகாய

అవతీర్ణ	அவதீர்ண	ஈஶ்வராவதாரம் போலே ஸ்வயம் ப்ரயோஜநமாக அவதரித்ததாய்
పరమార్థ	பரமார்த்த	பரமப்ரயோஜநரூபமாய்
సమగ్ర	ஸமக்ர	ஸம்பூர்ணமுமாயிருக்கிற

భక్తియోగాయ	புக்தியோகாய-பக்தியோகத்தை யுடையவரும்	
యమినాం	யமிநாம்	ஸர்வேஶ்வரனையல்ல தறியாத கரணங்களை யுடையவர்களுக்குள்
వరాయ	வராய	ஶ்ரேஷ்டருமான (அன்றிக்கே) ஆதரித்து வரிக்கததககவருமான
నాథమునయే	நாதமுனயே	ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள பொருட்டு
భూయః	பூயஃ	பலமுறை
నమః	நமஃ	பாணமம் செய்கிறேன்.

தாத்பர்யம்.— ஆஶ்ரிதரக்ஷணததில் நின்றும் ஒருக்காலும் நழுவாதவனும் அன்றிககே கல்யாண குணஙகளாலே குறைவறறிருப்பவனுமான அசசுதன் விஷயத்தில் உண்டாகிய மஹத்தானபக்தி ததவஞ்ஞானங்களாகிய பாறகடலானது உள்ளடங்காமல் மேலே பெருகியதுபோலே மதுரமான வாக்குகளாலே பரம ப்ரயோஜன ரூபமாயும், பரிபூாணமாயும் இருககிற பக்தியோகத்தை இவ்வுலகத்தில் பிரகாஶிப்பிததவரும ஸர்வேஶ்வரனையல்ல தறியாத கரணங்களை யுடையவர்களுககுத் தலைவரும் (அன்றிககே) அவாகள் ஆதரிக்கத்தகக வருமான ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளுக்கு மேலு மேலும் தண்டம் ஸமாப்பிக்கின்றேன். ... ... (௩)

அவதாரிகை.— § பெரிய முதலியாா ஜ்ஞாநத்திற்கு லோகப்ரிக்ரஹமாத்ரமன்றிக்கே வேதவிதக்ரேஸரரான பராஶராநுமதியாலே ப்ராமாணிகத்வ முண்டென்று சொல்லி, க்ருஷ்ண ப்ராவண்யத் தாலும், லோகத்திற்குத் தத்வஜ்ஞாந மஹாநிதியை உபகரித்தமையாலும், பெரியமுதலியாரோடு ஸ்வபாவைக்ய முடைய ஸ்ரீபாராஶா பகவானைநமஸ்கரிக்கிறார்:

ஶ்லோ॥ తత్త్వేనయశ్చిదచిదీశ్వరతత్స్వభావ
భోగాపవర్గతదుపాయగతీరుదారః।
సందర్శయన్నిరమిమీతపురాణరత్నం
తస్మైనమోమునివరాయపరాశరాయ॥ ౪

தததவேநயஶ்சிதசிதீஶ்வரதத்ஸ்வபாவ
போகாபவர்க்கததுபாய கதீருதாரஃ,
ஸம்தர்ஶயந்நிரமிமீத புராணரத்நம்
தஸ்மைநமோமுநிவராயபராஶராய.

§ பெரியமுதலியார் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள.

	பதம்.	ப்ரதிபதம்.
ఉదారః	உதாரః	ப்ரதிப்ரயோஜநமன்றிககே தத்வஜ்ஞாந மஹாநிதியை யுபகரிப்பவரான
యః	யஃ	எந்தரிஷிஶ்ரேஷ்டர்
(చిదచిదీశ్వరతత్త్వస్వభావ భోగాపవర్గ తదుపాయగతీః)		
(சித சிதீஶ்வர தத்ஸ்வபாவ போகாபவர்க ததுபாயகதீஃ)		
చిత్	சித	பத்த முக்த நித்ய ரூபேண மூன்றுபடிப்பட்டிருக்கிற சேதநதத்வ ஸ்வரூபமும்
అచిత్	அசித	சுத்த ஸத்வ மிஶ்ர ஸத்வ ஸத்வ ஶூன்ய ரூபேண மூன்றுபடிப் பட்டிருக கிறஅசேதநதத்வ ஸ்வரூபமும்
ఈశ్వర	ஈஶ்வர	இவ்விரண்டுக்கும் நியந்தாவான ஈஶ்வர தத்வ ஸ்வரூபமும
తత్త్వస్వభావ	தத்ஸ்வபாவ	அந்தத் தத்வத்திரயங்க ளுடைய ஸ்வபாவங்களும
భోగ	போக	* இஹலோக பரலோகபோகங்களும்
అపవర్గ	அபவற்க	§ ஆத்ம ப்ராப்தி பகவத ப்ராப்தி ரூப மோக்ஷங்களும
తదుపాయ	ததுபாய	அவற்றை அடைகிறதறகுரிய கர்மஜ்ஞா ந பக்திப்ரபத்திகளாகியஉபாயங்களும்
గతీః	கதீஃ	தூமார்ச்சிராதி மார்க்க விஶேஷங்களும் என்னும இவற்றை
తత్త్వేన	தத்வேன	யதார்த்தமாக
సందర్శయన్	ஸமதாஶயன்	ஸம்ஶயவிபர்யயங்களறத் தாமுணர்ந்தவராய் உணர்ந்தவைகளை உள்ளபடி அறிவிப்பவராய்
పురాణరత్నం	புராணரத்நம	ஸ்வரஸத்தை என்றுமொக்க ஒருவரால் அழிகக வொண்ணுததாய ரத்நமபோலே பொருளை விளக்குவதாய ஸங்க்ரஹமாய ஆபத் ரக்ஷகமுமாயுள்ள ஶ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்தை
నిరమిమీత	நிரமிமீத	செய்தருளினரோ

---

* இஹலோக பரலோக போகங்களும ஆதமாநுபவமும்.

§ பரிபூர்ண பரப்ரஹ்மாநுபவரூப மோக்ஷமும.

తస్మై	தஸ்மை	அப்படிப்பட்டவரும்
మునివరాయ	முநிவராய	ரிஷிஶ்ரேஷ்டரும்
పరాశరాయ	பராஶராய	பராகிய பாஹ்யமதஸ்தர்களை ப்ரமாண பாணங்களாலே ஹிம்ஸித்துப் பரம வேதமாக்கதனை ஸ்தாபித்ததினாலே பராஶரரென்னுந் திருநாமம் பெற்ற வருமான மஹரிஷியின் பொருட்டு
నమః	நமஃ	ப்ரணமத்தை
కుర్వే	குற்வே	செய்கின்றேன்.

தாத்பர்யம்.— * பத்த முக்த நித்ய ரூபததினாலே மூன்றுபடிப் பட்டிருக்கிற சேதநதத்வஸ்வரூபமும், § சுதத ஸத்வ மிஶ்ரஸதவ ஸத்வ சூந்ய ரூபததினாலே மூன்றுபடிப்பட்டிருககிற அசேதன ததவ ஸ்வரூபமும், இவ்விரண்டுகெகும் நியந்தாவான ஈஶ்வரததவ ஸ்வரூபமும், அந்தத் தத்வத்திரயங்களுடைய ஸ்வபாவங்களும், பிரஹ்மாதி பிபீலிகாந்தமான பத்தசேதந வாககததிற்குக் கர்ம்மானுகுணமாக அனுபவிக்கத் தக்க சப்தாதி போகங்களும, ஆத்மப்ராப்தி பகவதப்ராப்தி ரூபமோக்ஷங்களும், அவற்றை அடைகிறதறகுரிய கர்மஜ்ஞானபக்தி ப்ரபததிகளாகிய உபாயங்களும, தூமார்ச் சிராதிமாாகக விசேஷஙகளும் என்னும் இவை எல்லாவற்றையும் உள்ளபடி தெரிவிக்கத்திருவுள்ளம்பற்றி (புராபி, நவம், புராணம்) என்று பழமையாயிருந்த போதிலும், அநுபவிப்பாருக்கு ரஸவிசேஷங்களாலே அப்போதுக்கப்போது நூதநமாகததோன்றுவதாய், ரத்நம்போலே பொருளைவிளக்குவதாய் ஸங்க்ரஹமாய் ஆபத ரக்ஷகமுமா யிருப்பதினாலே புராணரத்ந மென்று ப்ரஸித்தமாயுள்ள ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணததை அருளிச்செய்தவரும், ஸம்ஸாரிகள்பக்கல் ப்ரார்த்தனை யாதல், பிரயோஜனத்தை யாதல், நினையாமலே இவாகள் அநர்த்த பரிஹாரத்தையே பிரயோஜனமாக நினைத்து உபகரிததல்லது நிற்கமாட்டாத மேகம்போலே தத்வஜ்ஞான மஹாநிதியை உபகரித்தவரும், பராகிய பாஹ்யமதஸ்தர்களை ப்ரமாணபாணஙகளாலே ஹிம்

---

* பத்தர் - கர்மவஶ்யரான ப்ரஹ்மாதி பிபீலிகாந்த சேதநா.— முக்தர் - கர்மபந்தமற்றுப் பரமபதத்தைப பெற்று ப்ரஹ்மாநு பவம் பண்ணுமவர்.— நித்யர் - அநந்தகருடாதி நித்யஸூரிகள.

§ ஶுத்தஸத்வமாவது - நித்யவிபூதி.— மிஶ்ரஸத்வமாவது-ப்ரகிருதி.— ஸத்வஶூந்யமாவது- காலம.

ஸிதுப் பரமவேத மார்க்கத்தை ஸ்தாபித்ததினாலே (பராஶரர்) என்னும் திருநாமம் பெற்றவருமான மஹரிஷியின் பொருட்டுத் தண்டம் ஸமர்ப்பிக்கின்றேன். ... ... (௪)

அவதாரிகை.— இந்தஜ்ஞானம் ஸர்வாதிகாரமாம்படி த்ராவிடமான ப்ரஹ்ம ஸம்ஹிதையை அருளிச்செய்கையாலும், ஸ்ரீமந்நாத முனிகளுக்கு ஆழ்வார் திருவடிகள் ஜ்ஞானோத்பாதக மாகையாலும், இந்தமஹோபகாரங்களை நினைத்து ஆழ்வார் திருவடிகளிலே சரணம் புகுகிறார்.... *

శ్లో॥ మాతా పితా యువతయ స్తనయా విభూతి
స్సర్వం యదేవ నియమేన మదన్వయానామ్।
ఆద్యస్య నః కులపతే ర్వకుళాభిరామం
శ్రీమ త్తదఙ్ఘ్రియుగళం ప్రణమామి మూర్ధ్నా॥

மாதாபிதாயுவதயஸ்தநயாவிபூதி
ஸ்ஸாவம்யதேவநியமேநமதன்வயானும்,
ஆதயஸ்யநஃகுலபதேர்வகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமத்ததங்க்ரியுகளம்ப்ரணமாமிமூர்த்ந

பதம்.		ப்ரதிபதம்,
మదన్వయానాం	மதந்வயாநாம்	வித்யையாலும், ஜன்மத்தாலும் என் வம்ஶ ஸம்பந்திகளுக்கு
యదేవ	யதேவ	எந்த ஸ்ரீபாதயுகளமே
నియమేన	நியமேந	எக்காலத்திலும் (ம்
మాతా	மாதா	ப்ரியத்தையேவேண்டியிருக்கும் மாதாவு
పితా	பிதா	நலத்தை வேண்டுவோனாகிய தந்தையும்
యువతయః	யுவதயஃ	மனத்திற்கு இனியரான ஸ்திரீகளும் (ம்
తనయాః	தநயாஃ	பக்குவதசையில் பாதுகாக்கும் புத்ராகளு
విభూతిః	விபூதிஃ	இவ்வெல்லாவற்றையும் நன்றாகக்கும் செல்வமும்
సర్వం	ஸர்வம்	மற்றெல்லாநலமும் ஆகின்றனவோ
ఆద్యస్య	ஆத்யஸ்ய	ப்ரதமாசார்யரும்
నః కులపతేః	நஃ குலபதேஃ	ஸ்திரீகளுக்குப் பர்த்ரு குலமே குலமாகிறபோல ஸ்ரீமந்நாதமுனி ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களான நம்முடைய குலத்திற்குக் கோத்ரமுனிவருமான நம்மாழ்வாருடையனவாயும்

వకుళాభిరామం	வகுளாபிராமம்-	திருமகிழ் மாலையாலே அழகுள்ளனவாயும
శ్రీమత్	ஸ்ரீமத்	ஸ்ரீவைஷ்ணவ தேஜஸ்ஸோடு நித்யமும் கூடினவையாயும
తత్	தத்	பேசிமுடிக்க வொண்ணாத மஹிமையுள்ளனவாயும் விளங்கு கின்றனவோ அப்படிப்பட்ட
అఙ్ఘ్రియుగళం	அங்கிரியுகளம்-	திருவடியிணையை
మూర్ధ్నా	மூர்த்நா	ஶிரஸினாலே
ప్రణమామి	ப்ரணமாமி	தண்டம் ஸமாப்பிக்கின்றேன்.

தாத்பர்யம்.— ஸ்திரீகளுக்குப்பர்த்ருகுலமே குலமாகிறுப்போல ஸ்ரீ மந்நாத முனி ஸம்ப்ரதாயஸ்தாகளான நமமுடைய குலத திற்குக கோதர ரிஷியும், பூாவாசார்யாகளுககு முந்தினவருமான நமமாழ்வாருடையனவாயும், ஸ்ரீ வைஷ்ணவ தேஜஸோடு நித்யமுங் கூடினவையாயும் திருமகிழ்மாலையாலே அழகுள்ளனவாயும், இஹத்திலும், பரததிலும் நமககும், நம்முடைய குலததாருககும், ப்ரியததையே வேண்டியிருக்கும் மாதாவும், நலத்தைவேண்டுவோனாகியதந்தையும், மனத்துக்கு இனியரான ஸ்திரீகளும், பக்குவதசையில் பாதுகாககும் புத்திராகளும், இவ்வெல்லா வறறையும் நன்றாக்கும செல்வமும், மறறெலலாநலங்களுமாவனவாயுள்ள திருவடிகளிரண்டையும், ஶிரஸ்ஸினாலே தண்டம் ஸமாப்பிககின்றேன்.··· ··· ··· ··· ··· (ரு)

அவதாரிகை.— இப்படி உபகாரகர்களான ஆழ்வாராதிகளை ஸ்துதித்து ப்ரதமோபகாரகனையும் ஸ்துதிப்ரியனையுமுள்ள ஸ்ரீயப்பதியைஸ்துதிப்பது ஆசார்யர் களுக்கு ப்ரியமாகையால் ஸ்தோத்ரத்தில் மேற் சொல்லப்புகுகிற உபாயோபேயங்களை ஸங்கிரஹித்துககொண்டு பகவதஸ்தோத்திரத்திலே இழிகிறுா. ··· ··· ··· ··· *

శ్లో॥ యన్మూర్ధ్ని మే శ్రుతిశిరస్సు చ భాతి యస్మి
న్నస్మన్మనోరథపథస్సకలస్సమేతి।
స్తోష్యామి నః కులధనం కులదైవతం త
త్పాదారవిన్దమరవిన్దవిలోచనస్య॥

யன்மூர்த்நிமேச்ருதிசிரஸ்ஸு—சபாதியஸ்மின்
அஸ்மன்மநோரதபதஸ்ஸகலஸ்ஸமேதி,

ஸ்தோஷ்யாமிந:குலதநம்குலதைவதந்தத்
பாதாரவிந்தமரவிந்தவிலோசநஸ்ய

	பதம்.	ப்ரதிபதம்,
యత్	யத்	எந்தத் திருவடியிணை
మే	மே	நீசனன என்னுடைய
మూర్ధ్ని	மூர்த்நி	சிரஸிலும்
శ్రుతిశిరస్సు చ	ஶ்ருதிஶிரஸ்ஸு ச	நித்யங்களும் நிர்த்தோஷங்களு மாகிய வேதாந்தங்களிலும்
భాతి	பாதி	ஸௌலப்யத்திலேவேற்றுமை யில்லாமல் விளஙகு கின்றவோ
యస్మిన్	யஸ்மின்	எந்தத் திருவடியில்
సకలః	ஸகல:	ஸமஸ்தமாயுள்ள
(అస్మన్మనోరథపథః)		
(அஸ்மந்மனோரதபத:)		
అస్మత్	அஸ்மத	நம்முடைய
మనోరథపథః	மனோரதபத:	ஆசையின்வழியானது
సమేతి	ஸமேதி	அழகிதாகச சேருகின்றதோ
నః కులధనం	ந: குலதநம்	நம குலததிறகு அயத்நஸிதத தநமாயும்
కులదైవతం	குலதைவதம	நம் குலத்தாருக்கு ஆஶ்ரயிக்கத் தக்க தைவமுமாய்
అరవిన్దవిలోచనస్య	அரவிந்தவிலோசநஸ்ய	ஸூரிபோக்யமான திருககண்களினழகையுடைய ஸர்வேஶ்வரனுடையதுமாய்
తత్	தத்	அப்படிப்பட்ட பெருமை யுடையதான
పాదారవిన్దం	பாதாரவிந்தம்	திருவடித்தாமரையை
స్తోష్యామి	ஸ்தோஷ்யாமி	ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகின்றேன்.

தாத்பர்யம்.— எந்தத்திருவடித்தாமரை நித்யங்களும் நிர்த்தோஷங்களுமான வேதாந்தங்களில் விளங்குவது போல நீசனன அடியேனுடைய ஶிரஸிலும் ஸௌலப்ய குணததிலே அந்த காரத்தில் தீபம் போல விளங்கா நிற்கின்றதோ, இம்மை மறுமைக் குரிய நம்முடைய மனோரதங்களெல்லாம் எதில் அழகியதாய்ச் சேருகின்றதோ அப்படிப் பட்டதாயும், அயத்நஸித்தமாய் ஆபத்தில் ரக்ஷகமாய் நித்ய போக்யமுமாகிய குலதனமாயும், இத்தனத்தைத் தருமதாய் நம்குலத்தாருக்குவகுத்ததைவமாயும் விளங்குகின்ற, ருசிஜனகமாய், ஸூரி போக்ய மான

திருக்கண்களின் னழகை யுடைய ஸர்வேஶ்வரனது பாதார விந்தத்தை ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகின்றேன். ... ... (௬)

அவதாரிகை.— விதி சிவ ஸநகாதிகள் கரையிலேநின்று அழுந்து கிறவிஷயத்தைப் பரிசசேதித்துப் புகழ இழிந்தேனென்று தம்மைக்ஷேபித்து, யுத்தத்திலே உத்யுக்தனான அர்ஜுனன் நிவ்ருத்தனைப் போலேஸ்தோத்ரத்தில் நின்றும் நிவ்ருத்தராகிறார். ... ... ❋

శ్లో॥ తత్త్వేనయస్యమహిమార్ణవశీకరాణుః
శక్యోనమాతుమపిశర్వపితామహాద్యైః।
కర్తుంతదీయమహిమస్తుతిముద్యతాయ
మహ్యంనమోஉస్తుకవయేనిరపత్రపాయ॥

தத்வேநயஸ்யமஹிமார்ணவஶீகராணு:
சக்யோநமாதுமபிஶர்வபிதாமஹாத்யை:,
கர்தும்ததீயமஹிமஸ்துதிமுத்யதாய
மஹ்யமநமோஸ்துகவயேநிரபத்ரபாய

பதம்.		ப்ரதிபதம்,
యస్య	யஸ்ய	அநந்தகுணகனக ப்ரவஹிததனனந்த ஸர்வேஶ்வரனுடைய
మహిమార్ణవశీకరాణుః)		
(மஹிமார்ணவஶீகராணு:)		
మహిమార్ణవ	மஹிமார்ணவ-	குண ஸமுத்ரத்தினுடைய
శీకరాణుః	ஶீகராணு:	திவலையில் அத்யல்பமான அம்ஶமும
(శర్వపితామహాద్యైరపి)		
(ஶர்வபிதாமஹாத்யைரபி)		
శర్వ	ஶர்வ	ஜ்ஞாநாதிகனான ருத்ரனும்
పితామహ	பிதாமஹ	அவனையோதுவித்த ப்ரஹ்மாவும
ఆద్యైరపి	ஆத்யைரபி	பிரஹ்ம பாவனையே யுள்ள ஸநகாதியாகளும் ஆகிய இவர்களாலும்
తత్త్వేన	தத்வேன	ஸ்வரூபரூபாதிகளிருந்தபடியே:
మాతుం	மாதும்	மனத்தினாலும் மொழியினாலும் பரிச
నశక్యః	நஶக்ய:	சக்யமன்றே சேதிக்கவும்
(తదీయమహిమస్తుతిం)		
(ததீயமஹிமஸ்துதிம்)		

తదీయమహిమ	ததீயமஹிம	அப்படிப் பட்ட ஸர்வேஶ்வரனது பெருமையினுடைய
స్తుతిం	ஸ்துதிம்	ஸ்தோத்திரத்தை
కర్తుం	கர்தும்	செய்வதற்கு
ఉద్యతాయ	உத்யதாய	உத்யோகித்தவனும்
నిరపత్రపాయ	நிரபத்ரபாய	நாம் புகழுகை ஸர்வேஶ்வரனுக்கு நிறக்கேடாமென்றுநாணமில்லாதவனும்
కవయే	கவயே	ஏகாம்ஶத்தையுமஸ்துதிக்கச்சக்தியற்றிருக்கச்செய்தேயும் அதை ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ஸ்துதிக்க மனோரதித்தவனும்
మహ్యం	மஹ்யம்	ஸாஹஸஞ்செய்யத்துணிந்தவனுமான எனக்கு
నమః	நமஃ	நமஸ்காரம்
అస్తు	அஸ்து	ஆகக்கடவது.

தாத்பர்யம்.— எல்லா நூற்பொருள்களையும் உணர்ந்தருத்திரனுக்கும், அவனுக்கு ஆசார்யனாய கர்மப்ரஹ்மபாவனையுள்ளபிரஹ்மாவுக்கும், பிரஹ்மபாவனையொன்றுமேயுள்ள ஸநகாதியர்களுக்கும், மற்றெல்லாருக்கும் ஹிதத்தைச்சொல்லும் வேதங்களுக்கும், எவனுடைய பெருமையின்கடற்றிவலையணுவும் உள்ளபடி மனத்தினாலும் வாக்கினாலும் அளவிடக் கூடாததோ, அந்த எம்பெருமானுடைய மஹிமையை உள்ளவும் சொல்லிவிடுகையன்றிக்கே இல்லாததையும் சொல்லி ஸ்துதிக்கத்தொடங்கினவனும், நாம்புகழுகை ஸர்வேஶ்வரனுக்குநிறக்கேடாமென்று நாணமில்லாதவனும், ஏகாம்சத்தையும் ஸ்துதிக்கச் சக்தியற்றிருக்கச்செய்தேயும் அதைஸர்வப்ராகாரத்தாலும் ஸ்துதிக்கமனோரதித்து ஸாஹஸம் செய்யத்துணிந்தவனு மாகிய எனக்கு நமஸ்காரம். ... (எ)

அவதாரிகை.— ஜ்ஞானாதிகரும் தந்தம் ஜ்ஞான சக்தியாதிகளுள்ளவும் புகழ்ந்தார்கள் நாம் ஸ்துதிப்பிரியனாகையால் உமக்கும் அவ்வளவு புகழுகைக்கு விரோத மில்லை என்று ஈச்வரன் தானே மூட்ட ஸமாஹிதராகிறார். ... ... *

శ్లో॥ యద్వాశ్రమావధియథామతివాప్యశక్తః
స్తౌమ్యేవమేవఖలుతేఽపిసదాస్తువన్తః।
వేదాశ్చతుర్ముఖముఖాశ్చమహార్ణవాన్తః
కోమజ్జతోరణుకులాచలయోర్విశేషః॥

யத்வாஶ்ரமாவதியதாமதிவாப்யஶக்தஃ
ஸ்தௌம்யேவமேவகலுதேபிஸதாஸ்துவந்தஃ,
வேதாஶ்சதுர்முகமுகாஶ்சமஹார்ணவாந்தஃ
கோமஜ்ஜதோரணுகுலாசலயோர்விஶேஷஃ.

	பதம்.	பரதிபதம்.
యద్వా	யத்வா	முன்பு ஸ்தோத்திரஞ் செய்யச் சக்தனல்லே னென்று நான் நிவருத்தனேன் அங்கனன்றிக்கே
అశక్తోపి	அஶக்தோபி	உள்ளபடியறிகைக்கும் சொல்லுகைக்கும் அஶக்தனேயாகிலும்
శ్రమావధి	ஶ்ரமாவதி	இளைப்பெல்லையாகவாதல்
యథామతివా	யதாமதிவா	ஜ்ஞானமெல்லையாகவாதல்
స్తౌమి	ஸ்தௌமி	ஸ்துதிக்கின்றேன்
తేపి	தேபி	த்யாஜ்யோபாதேயங்களைப்பிரிக்கைக்கும் த்யாஜ்யத்தைவிட்டு உபாதேயத்திலே அவகாஹிக்கைக்கும் படியான ஜ்ஞானசக்திகளால் மிகுந்துள்ள
సదా స్తువన్తః	ஸதாஸ்துவந்தஃ - ஸர்வகாலத்திலும் ஸ்துதிசெய்கின்ற	
వేదాః	வேதாஃ	வேதங்களும்
చతుర్ముఖము (ఖాశ్చ	சதுர்முகமு (காஶ்ச	த்விபரார்த்தகாலாவதிகரான பரஹ்மருத்திரர்களும் அதிகாராவஸானத்தளவும் ஸ்துதிக்கின்ற ஸநகாதிகளும்
ఏవమేవఖలు	ஏவமேவகலு	ஜ்ஞானஶக்தியாதிகளினளவே யன்றே ஸ்துதிக்கின்றனர் (ஆகையால் எனக்கும் அவர்களுக்கும் உள்ளபடி பேசமாட்டாமையிலே வாசியில்லை எதுபோலே யெனனில)
మహార్ణవాన్తః	மஹார்ணவாந்தஃ	பெருங்கடலினுள்ளே
మజ్జతోః	மஜ்ஜதோஃ	அமிழாநிறகின்ற
అణుకులాచల (యోః	அணுகுலாச (லயோஃ	அணுவுக்கும் குலபாவததிறகும்
విశేషః	விஶேஷஃ	ஒன்றுக்கொன்று அதிசயமானது
కః	கஃ	எது (இல்லை)

தாத்பாயம.— அடியேன் எம்பெருமானுடைய ஸ்வரூபாதிகளை உள்ளபடி அறிகைக்கும் சொல்லுகைக்கும அஶக்தனேயாகிலும் இளைப

பெல்லேயாகவாதல், ஜ்ஞான மெல்லேயாகவாதல், ஸ்துதிக்கின்றேன். த்யாஜ்யோபாதேயங்களேப் பிரிக்கைக்கும் த்யாஜ்யத்தைவிட்டு உபாதேயத்திலே அவகாஹிக்கைக்கும் அடியான ஜ்ஞானசக்திகளால் மிகுந்துள்ளவையாய ஸாவகாலத்திலும் ஸ்துதிசெய்கின்ற வேதங்களும், த்விபரார்த்தகாலம் ஆயுளுள்ள பிரஹ்மருத்ரர்களும் அதிகாராவஸாநத்தளவும ஸ்துதிககின்ற ஸநகாதியர்களும் ஜ்ஞான சகதிகளினளவேயன்றோ ஸ்துதிக்கின்றனா ஆகையால் எனககும் அவர்களுக்கும் உள்ளபடி பேசமாட்டாமையிலே வாசியில்லே எதுபோலே என்னில் பெருங் கடலினடுவில் அமிழாநிற்கின்ற அணுவிஞேடு குலாசலத்திற்கு என்ன விசேஷமிருக்கின்றது. ... ... (அ)

அவதாரிகை.— ப்ரஹ்மாதிகளினும் எனக்கு ஸ்தோத்ரத்தி விழிகைக்கு அதிக ஹேது உண்டென்கிருர். ... ... ❋

శ్లో॥ కిఞ్చైష శక్త్యతిశయేన న తేఽనుకంప్యః
స్తోతాపి తు స్తుతికృతేన పరిశ్రమేణ।
తత్ర శ్రమస్తు సులభో మమ మన్దబుద్ధే
రిత్యుద్యమోఽయముచితో మమ చాబ్జనేత్ర॥

கிஞ்சைஷசக்த்யதிசயேநநதேனுகம்ப்யஃ
ஸ்தோதாபிதுஸ்துதிக்ருதேநபரிச்ரமேண,
தத்ரச்ரமஸ்துஸுலபோமமமந்தபுத்தேஃ
இத்யுத்யமோயமுசிதோமமசாப்ஜநேத்ர.

	பதம்.	ப்ரதிபதம்,
కించ	கிஞ்ச	பின்னும்
ఏషః	ஏஷஃ	உன்விஷயத்தில் ஆபிமுக்யததிஞலே ஸமஸாரிகளில் விலக்ஷணஞகி
స్తోతా	ஸ்தோதா	வாய பெறறதறகுப் பயனிது வென்று உன்னேஸ்துதிப்பவன்
శక్త్యతిశయేన	சக்த்யதிசயேந	ஸாமர்த்யாதி சயத்திஞலே (நம்மைஸ்துதிக்கமிக்கவல்லவனென்பதிஞல்)
తే	தே	உனக்கு
నానుకంప్యః	நாநுகம்ப்யஃ	தயைசெய்யத்தக்க பாததிரனல்லன்
అపితు	அபிது	எதஞலெ நீ கருணைசெய்வதெனின்

స్తుతికృతేన	ஸ்துதிக்ருதேந-உன்னை ஸ்துதிக்கையிலே மிகுந்தவிருப்பங்கொண்டு அதுக்கீடான சகதியில்லாமையாலே புகழவுந தவிரவுமாட்டாமையினால்உண்டாகின்ற	
పరిశ్రమేణ	பரிஶ்ரமேண	இளைப்பாலே (நீ இரஙகுவது)
తత్ర	தத்ர	ஆத்தம் இப்படியாய் நின்ற விடததில்
మన్దబుద్ధేః	மந்தபுத்தேஃ	அல்பபுத்தியுடையேனுகிய
మమతు	மமது	எனககே
శ్రమః	ஶ்ரமஃ	ஶ்ரமம்
సులభః	ஸுலபஃ	குறைவற உண்டா யிருக்கின்றது
ఇతి	இதி	இந்தக் காரணததால்
అబ్జనేత్ర	அப்ஜநேத்ர	நிாவிகநமாக ஸ்தோத்திரததைத் தலைககட்டுமபடி கடாக்ஷிககவல்ல அழகிய திருககண்களையுடையவனே (நீகடாக்ஷித்தருளினால்)
అయం	அயம	இநத
ఉద్యమః	உதயமஃ	ஸ்தோததிரததொடக்கமானது
మమచ	மமச	எனககே
ఉచితః	உசிதஃ	தக்கது.

தாத்பர்யம்.— ஓப்ரபுவே! வாய்பெற்றதர்க்கு ப்ரயோஜனமிதுவென்று உன்னை ஸ்துதிப்பவனை இவன் ஸ்துதிக்க வல்லவனென்று நீதயை பண்ணுகிறதில்லை பின்னை எதனுலே யென்றால் உன்னை ஸ்துதிக்கையிலே அதிக விருப்புக் கொண்டு அதர்க்கீடான சகதி யில்லாமையாலே புகழவுந்தவிரவுமாட்டாமையால் அவன் படுமிளைப்பைக்கண்டு நீ தயை பண்ணுகின்றாய இப்படியாகுமிடத்தில் அல்பஜ்ஞானமுடைய அடியேனுக்கே ஶ்ரமம் குறைவற உண்டாயிருக்கின்றதுஇந்தக்காரணத்தால் நிர்விகநமாகஸ்தோததிரத்தைத் தலைககட்டும்படி கடாக்ஷிக்கவல்ல அழகிய திருககண்களையுடையவனே! நீகடாக்ஷித்தருளினால் இந்த ஸ்தோததிரத் தொடகக மானது எனக்கேதக்கது. ... ... (கூ)

அவதாரிகை.— இப்படி ஸ்தோத்ராக்ஷேபஸமாதானத்தைப்பண்ணி, ஈஶ்வரனுடைய சரண்யதைககுறுப்பான பகவத்பரத்வததை, மேலஞ்சுஶ்லோகத்தாலே அருளிசசெய்கிறார். ... ... ❋

இதில், முதல்ஶ்லோகத்தாலே, ஸத்ப்ரஹ்மாதிஸாமான்யவாசிசப்தஙகளாலே ஜகத்காரணமாக ப்ரதி பாதிக்கப்படுகிறான் நாராயண

னென்று, கதிஸாமான்யநயாயத்தாலேகாரணவாக்யவிஷயமான பரதவ த்தை அருளிச்செய்கிறார்.... ... ... ⁕

శ్లో॥ నావేక్షసే యది తతో భువనాన్యమూని
నాలం ప్రభో భవితుమేవ కుతః ప్రవృత్తిః।
ఏవం నిసర్గసుహృది త్వయి సర్వజన్తో
స్స్వామిన్న చిత్రమిదమాశ్రితవత్సలత్వమ్॥

நாவேக்ஷஸேயதிததோபுவநாந்யமூநி
நாலம்ப்ரபோபவிதுமேவகுதஃப்ரவ்ருத்திஃ,
ஏவமநிஸாகஸு—ஹ்ருதிதவயிஸாவஜந்தோஃ
ஸ்வாமின்னசித்ரமிதமாஶ்ரிதவத்ஸலத்வம

	பதம்.	ப்ரதிபதம்.
నావేక్షసే యది	நாவேக்ஷஸே (யதி	அசித கல்பரான சேதனரைப் பற்றி ஆதியில் நீ ஸங்கற்பிக்காவிட்டால்
తతః	ததஃ	பின்பு
అమూని	அமூநி	போகமோக்ஷங்களை ஸாதித்துக் கொள்ளுகைக்கு உபயுக்தங்களாகிய
భువనాని	புவநாநி	பதினன்கு லோகங்களும்
భవితుమేవ	பவிதுமேவ	உண்டாவதற்கே
నాలం	நாலம்	ஶக்தி உள்ளன அல்ல
ప్రవృత్తిః	ப்ரவ்ருத்திஃ	இவ்வுலகங்களுக்கு ப்ரவ்ருத்தி யானது
కుతః	குதஃ	உன்கடாக்ஷபலமன்றி வேறு எதனால் உண்டாகும்
ప్రభో	ப்ரபோ	ஜகத் காரணத்வத்தினால் வந்த ஐஶ்வர்ய முள்ளவனே
సర్వజంతోః	ஸாவஜந்தோஃ	ப்ரஹ்மாதி ஸர்வஜந்துவுக்கும்
ఏవం	ஏவம	இப்படி கரணகளேபரங்களைக் கொடுத்துக் குறைதீர்த்த
నిసర్గసుహృది	நிஸாகஸுஹ்ருதி-அகாரணஸு—ஹ்ருத்தான	
త్వయి	த்வயி	உன்பக்கல்
స్వామిన్	ஸ்வாமின்	ஸர்வஶேஷியான ஶ்ரீயப்பதியே
ఇదం	இதம்	உன் ஸ்தோத்திரத்தைச்சொல்லவல்லனம்படி செய்ய

(ఆశ్రితవత్సలత్వం)
(ஆஶ்ரிதவத்ஸலத்வம)

ఆశ్రిత	ஆஶ்ரித	என்பக்கல் உண்டான
వత్సలత్వం	வத்ஸலதவம	வாச்சல்யமானது
నచిత్రం	நசிதரம்	உனக்காச்சரியமோ

தாத்பர்யம்.— அநாதிகாலம் பண்ணிப்போந்த அபராதங்களைப் பாராதே அவற்றின் தாககதியைப்பாராததுகருபாபரதந்த்ரனுகி அசிதக லபரான சேதனரைப்பற்றி ஆதியில் நீ சஙகறபிககா விட்டால போக மோக்ஷஙகளை ஸாதித்துக் கொள்ளுகைக்கு உபயுகதஙகளாகிய பதினு ன்குலோகஙகளும உண்டாகவேமாட்டா. ஓஜகதகாரணதவததினுலவந்த ஐஶ்வாயமுள்ளவனே! உனசங்கறபமொழிய உணடாகமாட்டாத இவ வுலகஙகளுக்கு ப்ரவிாததி நிவாத்தி முதலியவை உன்கடாக்ஷபலமனறி வேறு எதனுல் உண்டாகும். தன்னையொழிந்த ஸகல சேதனுசேதனங களையும் அநகயாாஹ ஶேஷமாக உடையவனே! ப்ரஹ்மாதி ஸ்தா வராந்தமான ஸாவஜந்துவுக்கும்காணகளே பரஙகளைக்கொடுததுக குறை தீர்தத அகாரணஸுஹ்ருத்தான உன்பக்கல் அவாஙமன ஸகோசரமா னஉன் ஸ்தோத்திரததைச சொல்லத்தக்கவனுகுமபடி யென்விஷயதத தில்உணடான வாசசல்யமானது ஆசசாயமோ. ... ... (கo)

அவதாரிகை.— கீழ்கதி ஸாமான்யந்யாயத்தாலே, நாராயணனே ஸாவஸ்மாதபரனென்றது, இதில், விசேஷவாசியான சிவசமப்வாதிவா க்யஙகளாலும் ப்ரதிபாதிக்கப் படுகிறுன் நாராயணனேயென்று ஸாவ வேதாந்தவ்யாக்யாநமாய், அநந்யபரமான நாராயணனுவாக ஸிததமா னபகவதபரத்வத்தை அருளிச்செயகிருர்.... ... ... ❋

శ్లో॥ స్వాభావికానవధికాతిశయేశితృత్వం
నారాయణత్వయినమృష్యతివైదికః కః।
బ్రహ్మాశివశ్శతమఖః పరమస్వరాడి
త్యేతేఽపియస్యమహిమార్ణవవిప్రుషస్తే॥

ஸ்வாபாவிகாநவதிகாதிசயேசித்ருதவம்
நாராயணத்வயிநம்ருஷ்யதிவைதிகஃகஃ,
ப்ரஹ்மாசிவஶ்ஶதமகஃபரமஸ்வராடித்
யேதேபியஸ்யமஹிமார்ணவவிப்ருஷஸ்தே.

	பதம்.	ப்ரதிபதம்
నారాయణ	நாராயண	ஸர்வாதாரபூதனாய், ஸர்வாந்தர்யாமியாய், ஸர்வஸ்மாத்பரனாய், ஸர்வஸுலபனாய், ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய, ஸர்வருக்கும்சேஷியாய, ப்ராப்ய ப்ராபக பூதனான ஸ்ரீயப்பதியே
త్వయి	தவயி	ஸர்வாதிகனான உன்பக்கல்

(స్వాభావికానవధికాతిశయేశితృత్వం)
(ஸ்வாபாவிகாநவதிகாதிஶயேஶித்ருத்வம்)

స్వాభావిక	ஸ்வாபாவிக	ஸ்வபாவஸித்தமாய
అనవధికాతిశ (య	அநவதிகாதி (ஶய	நிரவதிகமான அதிஶயத்தை உடையதான
ఈశితృత్వం	ஈசித்ருத்வம்	உபயவிபூதி ஸாம்ராஜ்யத்தை
వైదికః	வைதிக:	வேதார்த்தத்தை அறிந்த
కః	க:	எவன்
నమృష్యతి	நம்ருஷ்யதி	பொறுதே யொழிகின்றான்
బ్రహ్మా	ப்ரஹ்மா	சதுர்முகனும
శివః	சிவ:	ருத்ரனும்
శతమఖః	ஶதமக:	இந்திரனும்
పరమః	பரம:	ப்ரஹ்மாதிகளினும் உயர்ந்த
స్వరాట్	ஸ்வராட்	முக்தாத்மாவும்
ఇతి	இதி	ஈஶ்வரரென ப்ரமாணங்களால் புகழப்படுகின்ற
ఏతేపి	ஏதேபி	இவர்களும்
యస్య	யஸ்ய	ஸர்வவேதாந்தப்ரஸித்தனான
తే	தே	உன்னுடைய

(మహిమార్ణవవిప్రుషః)
(மஹிமார்ணவ விப்ருஷ:)

మహిమార్ణవ	மஹிமார்ணவ-	கடல்போன்ற மஹிமையிலே
విప్రుషః	விப்ருஷ:	ஒரு பிந்துமாத்ரமே யான மஹிமையுடையவரா யின்றார்களோ

தாத்பர்யம்.— ஸர்வாதாரபூதனாய், ஸர்வாந்தர்யாமியாய், ஸர்வஸ்மாத்பரனாய், ஸர்வஸுலபனாய், ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய, ஸர்வருக்கும் சேஷியாய், ப்ராப்யப்ராபகபூதனான ஓ ஸ்ரீயப்பதியே! பிரமனும

சிவனும், இந்திரனும், கர்மபந்த மில்லாமையினாலும், யாவும் அறியவல்லபேரறிவு உடைமையினாலும பிரஹ்மாதிகளினும் உயாநதமுகதாத்மாவும இவாகள் எல்லாரும் எந்த உன்னுடைய கடல்போன்ற மஹிமையிலேஒருசிறுதுளியைப்போன்றமஹிமையுடையவராகிறாகளோ, அப்படிப்பட்ட மஹிமையுடையவனாய, வேதாந்தங்களில் ஸாவாதிகனாகத் துணிநது சொல்லப்படுமவனாய, இவவாத்மாவுக்குவகுததவனுமாயிருககிற உன்பக்கல் ஸ்பாவ ஸித்தமாயத தனக்கு மேறபட்ட யாதொரு அதிசயமில்லாதபடி எல்லாவற்றிலு முயாந்ததான உன்னுடைய உபய விபூதிஸாம்ராஜ்யத்தை வேதநதின் பொருளை அறிந்திருககிற எவன்பொருதே யொழிகின்றான். ... ... (கக)

அவதாரிகை.— பாஹ்யமதஸ்தாகளுககும் ஸம்சயிககததகாதவைகளாயததனிததனியே பூாணமாய அஸாதாரணஙகளான ஸ்ரீயப்பதித்வாதிசிநஹ்நஙகளினாலே பகவதபரதவததை அருளிசசெயகிறா.... ... *

శ్లో॥ కశ్శ్రీశ్శ్రియః పరమసత్త్వసమాశ్రయః కః
కః పుండరీకనయనః పురుషోత్తమః కః।
కస్యాయుతాయుతశతైకకలాంశకాంశే
విశ్వం విచిత్రచిదచిత్ప్రవిభాగవృత్తమ్॥

கஶ்ரீஶ்ரியஃபரமஸத்வஸமாஶ்ரயஃகஃ
கஃபுண்டரீகநயநஃபுருஷோததமஃகஃ,
கஸ்யாயுதாயுதஶதைககலாம்சகாம்சே
விஶ்வம்விசித்ரசிதசித்ப்ரவிபாகவ்ருத்தம்

பதம்.		பரதிபதம்,
శ్రియః	ஸ்ரீயஃ	நித்யமுக்த பிரஹ்மசிவேந்திராதி ஸகலசேதனருந் தந்த முடைய ஸ்வரூப ஸ்திதயாதிகளுக காகப் பறறவேண்டிய மேன்மை யுடைய பெரியபிராட்டியாருக்கும
శ్రీః	ஸ்ரீஃ	தன்னுடை ஸ்வரூபஸ்திதயாதி களுககாக ஆஶ்ரயிககத தகக மேன்மையுடையவன்
కః	கஃ	உன்னைககாட்டிலும் எவனுளன்
పరమసత్త్వసమాశ్రయః	பரமஸத்வஸமாஶ்ரயஃ	சுதத ஸ்தவ ஸ்வரூபமான விக்ரஹாதிகளையுடையவன்

కః	கஃ	உன்னைக்காட்டிலும் எவனுளன்
పుణ్డరీకనయనః	-புண்டரீகநயநஃ-	ஸர்வேஶ்வரத்வத்திற்கு ப்ரகாஶகமாய்த்தாமரை மலர்போன்ற திருக்கண்களையுடையவன்
కః	கஃ	உன்னைக்காட்டிலும் எவனுளன்
పురుషోత్తమః	புருஷோத்தமஃ-	பத்த முக்த நித்ய பேதத்தை யுடைய புருஷர்களினும் உத்தமன்
కః	கஃ	உன்னைக் காட்டிலும் எவனுளன்
కస్య	கஸ்ய	உன்னைக்காட்டிலும்வேறு எவன் ஸங்கற்பத்தினுடைய (ஸ்வரூபத்தினுடைய)

(అయుతాయుత శతైకకలాంశకాంశే)

(அயுதாயுதஶதைககலாம்ஶகாம்ஶே)

అయుత	அயுத	பதினாயிரம்பங்கில்
అయుత	அயுத	ஒருபங்கின் பதினாயிரத் தொன்றாகிய
శత	ஶத	நூறு பாகத்தில்
ఏకకలా	ஏககலா	ஒருகலையினது
అంశక	அம்சக	ஒருசிறிய அம்சத்தினுடைய
అంశే	அம்ஶே	ஒரு பாகத்தில்

(విచిత్రచిదచిత్ప్రవిభాగవృత్తమ్)

(விசித்ரசிதசித் ப்ரவிபாகவ்ருத்தம்)

విచిత్ర	விசித்ர	காமவசத்தால் அடைந்த சதுர்விதசரீரங்களாலும், தத் போகயாதிகளாலும், அத்யந்தம்பின்னமான ஆகாசாதிகளாலும் விசித்ரமாயிருக்கிற
చిదచిత్	சிதசித்	சேதநாசேதநங்களுடைய
ప్రవిభాగ	ப்ரவிபாக	விபாகத்தால்
వృత్తం	வ்ருத்தம்	வாத்திக்கின்ற (தோ
విశ్వం	விஶ்வம்	ப்ரபஞ்ச மானது (அடங்கி யிருக்கின்ற

தாத்பர்யம்.— நித்யமுக்த பிரஹ்ம சிவேந்திராதிஸகல சேதனர்களும் தந்தமுடைய ஸ்வரூபஸ்திதயாதிகளுக்காகப் பற்றவேண்டிய மேன்மையுடைய பிராட்டியும்தன் ஸ்வரூபஸ்தித்யாதிகளுக்காகப்பற்றவேண்டிய மேன்மையுடையவனும், சுத்தஸத்வமயமான விக்ரஹாதிகளை யுடையவனும், ஆஶ்ரிதாநுகாரஹத்திற்கும் ஸர்வேஶ்வரத்வத்திற்கும் ப்ரகாசகமாய்த் தாமரைமலர்போலழகிய திருக்கண்களையுடையவனும், பத்

தன்முக்தன் நித்யன் என்கிறபுருஷர்களைக்காட்டிலும் உத்தமனும், உன்னைககாட்டிலும்யாவனுளன்? உன்னைக்காட்டிலும்வேறுஎவன்ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களுடைய பதினாயிரததின் ஒருபங்கின்பதினாயிரமான அம்சததின் ஶததாம்சததின் ஒருகலையினுடைய ஒருஅம்சததிலும் சிறிய ஒருஅம்சததில் சேதநம அசேதநம் என்று சொல்லப்பட்டதாயக் கர்மவசததாலடைந்த ஶப்தாதி விஷய போக்யங்களாலும் சக்ஷுராதி போகோபகரணஙகளாலும் போகஸ்தானங்களாகிய சதுர்தஶ புவநங்களாலும் தேவமநுஷ்யாதி ஸமஸ்த தேஹங்களாலும், விசித்ரமான இந்த ப்ரபஞ்சமெல்லாம் அடங்கியிருககின்றன.·· ··· ·· (கஉ)

அவதாரிகை.— இதிஹாஸபுராண க்ரமத்தாலே ப்ரஹ்ம சிவாதிகள ஜீவாகள் என்பதையும், பகவதபரத்வத்தையு மருளிசசெய்கிறா.

శ్లో॥ వేదాపహారగురుపాతకదైత్యపీడా
ద్యాపద్విమోచనమహిష్ఠఫలప్రదానైః।
కోన్యః ప్రజాపశుపతీ పరిపాతి కస్య
పాదోదకేన స శివస్స్వశిరోధృతేన॥

வேதாபஹாரகுருபாதகதைத்யபீடா
த்யாபத்விமோசனமஹிஷ்டபலப்ரதானைঃ,
கோந்யঃப்ரஜாபசுபதீபரிபாதிகஸ்ய
பாதோதகேநஸசிவஸ்வசிரோத்ருதேந.

பதம். ப்ரதிபதம்.

(వేదాపహారగురుపాతకదైత్యపీడా
ద్యాపద్విమోచనమహిష్ఠఫలప్రదానైః)
(வேதாபஹார குருபாதகதைத்யபீடா
த்யாபத்விமோசன மஹிஷ்டபலப்ரதானைঃ)

వేద	வேத	வேதங்களுககு
అపహార	அபஹார	மதுகைடபாகளால் வந்த அபஹாரம்
గురుపాతక	குருபாதக	தன்பிதாவும் குருவுமான பிரஹ்மாவின் தலையை யறுததததினால் வநத பாபம
దైత్యపీడాది	தைத்யபீடாதி	த்ரிபுராசுராதுர்வாஸ ச்சாப ஹிரணயராவணாதிகளால் வந்தபீடை ஆகிய இவை முதலான

ఆపద్విమోచన ஆபத்விமோசந-ஆபத்தில் நின்றும் விடுவிககையாலும

మహిష్ఠఫలప్ర(దానైః	மஹிஷ்டபல (ப்ரதானை:	தன்னையாராதித்ததினாலே லோகமடங்க ஈஸ்வரரென்று கொண்டாடும்படியான பதங்களைக்கொடுக்கையாலும்
ప్రజాపశుపతీ	ப்ராஜாபசுபதி	ப்ரஹ்ம ருத்திராகளை
అన్యః	அந்ய:	உன்னைக்காட்டிலும்வேறாயிருக்கும்
కః	க:	எவன்
పరిపాతి	பரிபாதி	ரக்ஷிக்கின்றான்
స్వశిరోధృతేన	ஸ்வஸிரோதரு (தேந	தனசிரஸ்ஸிலேதரிக்கப்பட்டிருக்கிற
కస్య	கஸ்ய	எவனுடைய
పాదోదకేన	பாதோதகேந	ஸ்ரீபாததீர்த்தமானகங்கையினாலே
సః	ஸ:	அந்த சிவன்
శివః	ஸிவ:	பரிசுத்தனானான்.

தாத்பர்யம.— பிரமன்மதுகைடபர்களால் வேதங்களைப்பறிகொடுத்தபோது அவனையும், லோககுருவும பிதாவுமானப்ரஹ்மாவின் தலையைத துர்மானத்தினாலறுத்துப் பாதகனான பசுபதியையும ப்ரஹ்ம கபாலவி மோசனாதிகளாலே ரக்ஷித்துத தலையறுப்புண்டப்ரஹ்மாவையும ஜீவிக்கும்படிபண்ணி, அந்த காலநேமி, வ்ருகன், த்ரிபுராதிகள, ஹிரண்யாவணாதிகள் இவா முதலான அஸுராாலே நேரிட்ட பீடையையும் போக்கி இவர்களுக்குத்தன்னையாராதித்ததினாலே லோகமடங்க ஈஸ்வரரென்று கொண்டாடும படியான பதங்களையும், ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரதொழிலையும், உயர்ந்த ஐஸ்வர்யத்தையுங்கொடுத்து ரக்ஷித்தவன் உன்னைக்காட்டிலும எவனுளன்? உன்னினும் வேறு எவனுடைய ஸ்ரீ பாததீர்த்தமான கங்கையை ஸிரஸில் தரித்து அந்த சிவன் பரிசுத்தனானான்.··· ··· ··· ··· ··· ··· ··· (கூ)

அவதாரிகை.— ப்ரமாணாநுகூல தாக்க ரூபங்யாயத்தாலே கீழ்ச் சொன்ன பரத்வத்தை முடிக்கிறார்··· ··· ··· ··· *

శ్లో॥ కస్యోదరే హరవిరించిముఖః ప్రపంచః
కోరక్షతీమమజనిష్ట చ కస్యనాభేః।
క్రాన్త్వా నిగీర్య పునరుద్గిరతి త్వదన్యః
కః కేన వైష పరవానితి శక్యశఙ్కః॥

கஸ்யோதரே ஹரவிரிஞ்சிமுக: ப்ரபஞ்ச:
கோ ரக்ஷதீமமஜநிஷ்டசகஸ்யநாபே:,

க்ராந்த்வாநிகீர்யபுநருத்கிரதித்வதந்யஃ
கஃகேநவைஷபரவாநிதிஶக்யஶங்கஃ.

	பதம்.	ப்ரதிபதம்.
హరవిరించిము (ఖః	ஹரவிரிஞ்சி (முகஃ	ப்ரஹ்மருத்ராதியான
ప్రపంచః	ப்ரபஞ்சஃ	ப்ரபஞ்சமானது (மஹாப்ரளயத்திலே
కస్య	கஸ்ய	யாருடைய
ఉదరే	உதரே	வயிற்றிலே அடங்கியிருக்கிறது
ఇమమ్	இமம்	இந்த ப்ரபஞ்சத்தை
కః	கஃ	எவன்
రక్షతి	ரக்ஷதி	ரக்ஷிக்கின்றான்
కస్య	கஸ்ய	எவனுடைய
నాభేః	நாபேஃ	நாபியினின்று
అజనిష్ట చ	அஜநிஷ்ட ச	உண்டாயிற்று
త్వదన్యః	த்வதந்யஃ	உன்னிலும அந்யனை
కః	கஃ	எவன்
క్రాంత్వా	க்ராந்த்வா	திரிவிக்ரமனாக அளந்து
నిగీర్య	நிகீர்ய	ப்ரளயத்தில் விழுங்கி
పునః	புநஃ	மீளவும
ఉద్గిరతి	உத்கிரதி	உமிழுகிறான்
కేనవా	கேநவா	நின்னிலும் வேறு எவனாலே
ఏషః	ஏஷஃ	இந்த ப்ரபஞ்சமானது
పరవానితి	பரவாநிதி	பராதீனமாயிருக்கிறதென்று
శక్యశంకః	ஶக்யஶங்கஃ	ஶங்கிக்கத்தக்கதாயிருக்கின்றது.

தாத்பர்யம்.— பிரமன் சிவன் முதலான சேதநர்களும் அவர்களுக்கு போக்ய போகோபகரண போகஸ்தானங்களாகப் பரிணமித்திருக்கிற அசேதநங்களுமாயுள்ள இந்த ப்ரபஞ்ச மெல்லாம மஹா ப்ரளயத்தில் எவன் வயிற்றில் அடங்கியிருக்கின்றன. மஹாப்ரளயத்திலே அவிபக்தமாய்க்கிடக்கும் ப்ரபஞ்சம் யாருடைய குக்ஷியினின்றும் உத்பன்னமாயிற்று. எவன் இதைரக்ஷிக்கின்றான். எவன் இவ்வுலகத்தை அளந்தும் விழுங்கியும் உமிழ்கின்றான். இப்படி உனக்கே சேஷபூதமான சேதனாசேதநரூப ப்ரபஞ்சமானது உன்னைககாட்டிலும் வேறு எவனுக்காவது ஸ்வாதீனமென்று ஶங்கிக்க இடமிருக்கின்றதா. ... ... (கச)

அவதாரிகை.— இப்படி ஸர்வேஶ்வரன்த்ரட ப்ரமாண ஸித்தனு யிருக்க ஆஸுரப்ரக்ருதிகளான சிலர் அவனை இழக்கிறார்களே என்று அவர்களிழவுக்கு வெறுக்கிறார்.... ... ... ※

శ్లో॥ త్వాంశీలరూపచరితైఃపరమప్రకృష్ట
సత్త్వేనసాత్త్వికతయాప్రబలైశ్చశాస్త్రైః।
ప్రఖ్యాతదైవపరమార్థవిదాంమతైశ్చ
నైవాసురప్రకృతయఃప్రభవంతిబోద్ధుమ్॥

த்வாம்ஶீலரூபசரிதை꞉பரமப்ரக்ருஷ்ட
ஸத்வேநஸாத்விகதயா ப்ரபலைஶ்சஶாஸ்த்ரை꞉,
ப்ரக்யாததைவபரமார்த்தவிதாம்மதைஶ்ச
நைவாஸுரப்ரக்ருதய꞉ப்ரபவந்திபோத்தும்

பதம்.		ப்ரதிபதம்.
(శీలరూపచరితైః)		
(ஶீலரூபசரிதை꞉)		
శీల	ஶீல	ஸௌஶீல்யகுணம்
రూప	ரூப	அப்ராக்ருதமான திவ்யமங்களவிக்ரஹம்
చరితైః	சரிதை꞉	அதிமாநுஷ சரித்திரங்கள் ஆகிய இவைகளாலும்
(పరమప్రకృష్టసత్త్వేన)		
(பரமப்ரக்ருஷ்டஸத்வேந)		
పరమప్రకృష్ట	பரமப்ரக்ருஷ்ட -	ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களை கலவாமல் ஶ்ரேஷ்டமாய
సత్త్వేన	ஸத்வேந	சுத்தஸத்வமயமான நித்யவிபூதி யோகத்தாலும்
సాత్త్వికతయా	ஸாத்விகதயா	ஸாத்விகத்பத்தில் சொல்லுகையாலே
ప్రబలైః	ப்ரபலை꞉	ப்ரபலங்களான
శాస్త్రైశ్చ	ஶாஸ்த்ரைஶ்ச-	ஶாஸ்த்ரங்களாலும்
(ప్రఖ్యాతదైవపరమార్థవిదాం)		
(ப்ரக்யாததைவபரமார்த்தவிதாம்)		
ప్రఖ్యాత	ப்ரக்யாத	ப்ரஸித்தமான
దైవపరమార్థ	தைவபரமார்த்த-	தேவதாபாரமார்த்யத்தை

విదాం	விதாம்	அறிந்தவர்களான பராசராதிகளுடைய
మతైశ్చ	மதைஶ்ச	ஸித்தாந்தங்களாலும்
ఆసురప్రకృత (యః	ஆஸுரப்ரக்ரு (தய:	தாமஸஸ்வபாவராகிய சிலர்
త్వాం	த்வாம்	ஸர்வாதிகனும் இவ்வாத்மாக்களுக்கு வகுத்த சேஷியான உன்னை
బోద్ధుమేవ	போத்துமேவ	அறிந்துகொள்ளுகைக்கே
నప్రభవంతి	நப்ரபவந்தி	ஸமர்த்தரல்லர்

தாத்பர்யம்.— ஓ ஸ்ரீயப்பதியே! ஸர்வாதிகனாயிருந்தும் தாழ்ந்தவரோடு இடைவிடாமல் கலந்திருக்கையாகிற ஸௌஶீல்ய குணத்தினாலும், அப்ராக்ருத திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தினாலும், அதிமாநுஷசரித்திரங்களாலும், சுத்த ஸத்வமயமான நித்ய விபூதி யோகத்தாலும், வேதத்தில் ஸாத்விகருக்கு ஹிதத்தைச் சொல்லுகின்ற ஜ்ஞான பாகத்தாலும், ஸாத்விக கல்பத்தில் சொல்லுகையாலே ப்ரபலங்களான ஶாஸ்திரங்களாலும், ப்ரஸித்தமான பரதேவதாபாரமார்த்யத்தை அறிந்திருக்கின்ற ஸ்ரீ பராசராதிகளுடைய மதங்களாலும், ஆஸுர ப்ரக்ருதிகளான சில நிர்ப்பாக்யர்கள் உன்னை அறியமாட்டார்கள். ... ... (கரு)

அவதாரிகை.— உன்னை ஸத்ப்ரக்ருதிகளான சில மஹாத்மாக்கள் காணப் பெறுகிறார்களென்று அதைத் தம்பேறாக நினைத்து ஆநந்திக்கிறார். ... ... *

శ్లో॥ ఉల్లంఘితత్రివిధసీమసమాతిశాయి
సంభావనంతవపరిబ్రఢిమస్వభావం।
మాయాబలేనభవతాపినిగూహ్యమానం
పశ్యన్తికేచిదనిశంత్వదనన్యభావాః॥

உல்லங்கிதத்ரிவிதஸீமஸமாதிசாயி
ஸம்பாவனந்தவபரிப்ரடிமஸ்வபாவம்-
மாயாபலேநபவதாபிநிகூஹ்யமானம்
பச்யந்திகேசித்நிசந்த்வதநந்யபாவா:

பதம். ப்ரதிபதம்.

ఉల్లంఘితత్రివిధసీమసమాతిశాయిసంభావనం	உல்லங்கிதத்ரிவிதஸீமஸமாதிஶாயிஸம்பாவநம்	த்ரிவித பரிச்சேத மற்றதாய் ஸமாநாதிகவஸ்து உண்டென்கிற நினைவையுங்கடந்துள்ள

తవ	தவ	உன்னுடைய
పరిబ్రఢిమస్వ (భావం	பரிப்ரடிமஸ் (வபாவம்	ப்ரபுத்வத்தை
మాయాబలేన	மாயாபலேந	உன் ஸ்வரூபத்தை மறைக்கும் ருதிபலத் }
భవతా	பவதா	உன்ஞலும்
నిగూహ్యమా (నమపి	நிகூஹ்ய மா (நமபி	மறைக்கப்பட்டதே யாகிலும்
త్వదనన్య భా (వాః	த்வதநந்ய பா (வா:	உன்னையொழிய வேறுஶேஷியையும் உபாயோபேயஙகளையும் அறியாத }
కేచిత్	கேசித்	ஸத்ப்ரக்ருதிகளானசிலமஹாத்மாககள்
అనిశం	அநிஶம்	ஸர்வகாலத்திலும்
పశ్యంతి	பஶ்யந்தி	உள்ளபடி காண்கிருர்கள்.

தாத்பர்யம்.— ஸர்வதேசவ்யாபி யாகையாலே தேசத்திஞல் பரிச் சேதிக்கக்கூடாததாய், நித்யமாகையாலே காலததிஞல் பரிச் சேதிக்கக் கூடாததாய்த் தனக்குச் சமமான வஸ்து யில்லாமையாலே வஸ்துவிஞ ல் பரிச்சேதிக்கக் கூடாததுமாய், ஸமாஞதி கரஹிதமான உன்னுடைய ப்ரபுத்வ மானது திவ்ய விகாஹதைை இதரஸஜாதீய மாக்கும் உன் னுடைய ஆசசரிய சகதி யோகத்தாலும் உன்ஞலும் மறைக்கப்பட்டதே யாகிலும் அதை உன்னை யொழிய வேறு நினைவில்லாதவர்களாய், உன் னையொழிய உபாயோபேயங்களை யறியாதவர்களாயுள்ள ஸத்ப்ரகிருதி களாகிய சில மஹாதமாககள் ஸாவ காலததிலும் உள்ளபடி காணுகின் ருாகள். ... ... (கசு)

அவதாரிகை.— கீழ் ஸர்வேஶ்வரனென்று ப்ரதிபாதித்த ஸ்ரீ மந்நாருயணனுக்குச சேஷபூதமான வஸ்துக்களை விஸ்தரிததருளிச செய்கிருர். ... ...

శ్లో॥ యదండమండాంతరగోచరఞ్చ యత్
దశోత్తరాణ్యావరణానియానిచ।
గుణాః ప్రధానంపురుషఃపరంపదం
పరాత్పరంబ్రహ్మచతేవిభూతయః॥

யதண்டமண்டாந்தரகோசரஞ்சயத்
தசொத்தராண்யாவரணுநியாநிச-

குணாঃப்ரதாநம்புருஷঃபரம்பதம
பராத்பரம்ப்ரஹ்மசதேவிபூதயঃ-

	பதம்.	ப்ரதிபதம்.
యత్	யத்	எந்த
అణ్డమ్	அண்டம்	பதினன்குலோகங்களடங்கிய அண்டஸ(மூகம்
యచ్చ	யச்ச	எந்த
అణ్డాంతరగోచరం	அண்டாந்தரகோசரம்	அண்டாதிப த்ரிலோகேஸ்வர திக்பால நரபதி ப்ரமுகமாய் ஸ்தாவர ஜங்கம ஸ்வரூபமாய் அண்டத்து ளடங்கியவை
యానిచ	யாநிச	எந்த
దశోత్తరాణి	தஸோத்தராணி	மேன்மேலும் தஸகுணிதங்க ளான * அண்டாவரணங்கள்
గుణాః	குணாঃ	ஸத்வாதி குணங்கள்
ప్రధానం	ப்ரதாநம்	விகாரமடையாத ப்ரகிருதிப்ரதேஸம்
పురుషః	புருஷঃ	பத்த சேதநவாக்கம்
పరంపదమ్	பரம்பதம்	பரமபதம்
పరాత్పరమ్	பராத்பரம்	ப்ரஹ்மாதிகளினும் முக்தரினும் பரரான நித்யர்
బ్రహ్మా చ	ப்ரஹ்மச	சுத்த ஸத்வமயமாய் ப்பரஞ்சோதிமயமாய் ஸௌநதாயாதி கல்யாண குணோபேதமான திவயமஙகள விக்ரஹம் ஆகிய அவை எல்லாம்
తే	தே	உனக்கு
విభూతయః	விபூதயঃ	சேஷவஸ்துவாகாநின்றன.

தாத்பர்யம்.— ஓ ஸ்ரீ யப்பதியே! பதினன்கு லோகங்களடங்கிய அண்டஸமுகமும் அண்டாதிபதிகளும் திரிலோ கேஸ்வரரும் திக்பாலகர்களும் நரபதிகளும் ஸதாவாஜங்கம ஸ்வரூபமாய் அவ்வண்டத்துள்ளடங்கிய வஸ்துக்களும் மென்மேலும் பதின்மடங்கு அதிகமான அண்டத்தின் ஸப்தாவரணங்களும் ஸத்வாதி குணங்களும் ப்ரகிருதியும் பதத சேதந ஸமஷ்டியும் பரமபதமும் ப்ரஹ்மாதிகளினும் முகதரினும் விலக்ஷணரான நித்யரும் சுத்த ஸத்வமயமாய் பரஞ்சோதி ஸ்வரூப

---

* அண்டா வரணஙகளாவன அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம், அஹங்காரம், மஹத்தத்வம், கார்யோன் முகமான ப்ரகிருத்யம்சம்.

மாய் ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யாதி கல்யாண குணோ பேதமான திவ்யமங்கள விக்ரஹமும் உனக்கே சரீரமாக நின்று சேஷ பூதங்களாகின்றன. ... ... (௧௭)

அவதாரிகை.— கீழ் ஶரண்யனுடைய உத்கர்ஷம் சொல்லி இப்படிப்பட்ட உபயவிபூதி நாதனை நம்மால் கிட்டலாமோ வென்று கூசாதபடி ஆஶ்ரிதருக்கு இழியுந்துறையான கல்யாணகுணங்களிலே பன்னிரண்டு குணங்களை அருளிச் செய்கிறார். ... ... *

శ్లో॥ వశీవదాన్యో గుణవానృజుశ్శుచి
ర్మృదుర్దయాళుర్మధురస్థిరస్సమః।
కృతీ కృతజ్ఞస్త్వమసి స్వభావత
స్సమస్తకల్యాణగుణామృతోదధిః॥

வஶீவதான்யோ குணவான்ருஜுஶ்ஶுசிஃ
ம்ருதுர்தயாளுர்மதுரஸ்திரஸ்ஸமஃ,
க்ருதீக்ருதஜ்ஞஸ்த்வமஸிஸ்வபாவதஃ
ஸமஸ்தகல்யாணகுணாம்ருதோததிஃ.

	பதம்,	ப்ரதிபதம்.
వశీ	வஶீ	ஸகலத்தையும் தன்வசத்திலே நடத்தி வர்த்திப்பவனும் (அன்றிக்கே) அநுகூலர் விஷயத்திலே தாழ நிற்பவனும்
వదాన్యః	வதாந்யஃ	ப்ரியவசநத்தோடு தன்னையும் தன்னுடைமையையும் ஆஶ்ரிதருக்குக் கொடுப்பவனும்
గుణవాన్	குணவான்	தான் உயர்ந்தவனாயிருந்தும் தாழ்ந்தவரோடு கலந்திருக்கையாகிற ஸௌஶீல்ய குணமுடையவனும்
ఋజుః	ருஜுஃ	ஆஶ்ரிதர் விஷயத்தில் மனோவாக்காயங்களாலே ஏகரூபனும் (அன்றிக்கே) ஆஶ்ரிதருடைய இச்சைக்கு அநுகுணமாக வர்த்திப்பவனும்
శుచిః	ஶுசிஃ	ப்ரதிப்ரயோஜன மன்றிக்கே உபகரிக்கும் பாவசுத்தியை யுடையவனும் (அன்றிக்கே) நித்யஸம்ஸாரியைத் தன்ஸம்பந்தத்தாலே நித்யஸூரிகளோடொரு கோவையாக்கவல்ல பாவநனும்

మృదుః	ம்ருதுః	ஆஶ்ரிதர் விஶ்லேஷத்தில் ஆற்றமாட்டாதவனும்
దయాళుః	தயாளுః	ஆஶ்ரிதர் துக்கத்தை ஸஹிக்காதவனும்
మధురః	மதுரः	ஆஶ்ரிதருக்கு போக்யவஸ்துவும்
స్థిరః	ஸ்திரः	ஆஶ்ரித ரக்ஷணத்தில் நிலையுடையவனும் (அன்றிக்கே) ஆஶ்ரிதாபராதங்களால் அவிக்ருதனாயிருப்பவனும்
సమః	ஸமः	ஆஶ்ரயிக்குமிடத்தில் ஜாதிகுணமுதலிய பேதத்தைப்பாராமல் ஸாவபூதங்களுக்கும் ஸமனும்
కృతీ	க்ருதீ	ஆஶ்ரிதருடைய காரியத்தைத்தானே முடிக்குமவனும்
కృతజ్ఞః	க்ருதஜ்ஞः	ஆஶ்ரிதா விஷயத்தில் தான எல்லா உபகாரத்தைச் செய்தும அவர்கள் செய்த அல்போபகாரத்தையே பெரிதாக நினைத்திருப்பவனும், (அன்றிக்கே) அவர்கள் திறத்தில தான்செய்யப் பெறுதகுறையைநினைத்திருப்ப வனுமான
త్వమ్	த்வம்	நீ
స్వభావతః	ஸ்வபாவதः	ஸஹஜமாகவே

(సమస్తకల్యాణగుణామృతోదధిః)
(ஸமஸ்தகல்யாண குணாம்ருதோததிः)

సమస్త	ஸமஸ்த	அஶேஷமாயிருக்கிற
కల్యాణగుణ	கல்யாணகுண	கல்யாணகுணங்களுக்கு
అమృతోదధిః	அம்ருதோததிः	அம்ருதஸாகரம்போலே அநுபவிக்கவிழிந்தாருக்குக்கரைகாணவொண்ணாதவனும்பரமபோக்யமாகவும
అసి	அஸி	ஆகின்றாய

தாதபாயம்.— ஸகலத்தையும தன்வசத்திலேவைத்து நடத்துகிறவனும, (அன்றிக்கே) அநுகூலா விஷயத்தில் தாழ்நிறபவனும, ப்ரியவசனத்தோடு தன்னையும் தன்னுடைமையையும ஆஶ்ரிதருக்குக் கொடுப்பவனும், தான் ஸாவாதிகனாயிருந்தும, தாழ்ந்தவரோடு கலந்திருக்கையாகிற ஸௌஶீல்ய குணமுடையவனும, ஆஶ்ரிதா விஷயத்தில் மனோவாக்காயங்களாலே ஏகரூபனும் (அன்றிக்கே) ஆஶ்ரிதருடைய இச்சைக்கு அநுகுணமாக யிருப்பவனும, ப்ரதிப்ரயோஜநமன்றிக்கே

உபகரிக்கும் பாவசுத்தியுடையவனும், (அன்றிக்கே) நித்யஸம்ஸாரியைத் தன்ஸம்பந்தத்தாலே நித்யஸூரிகளோடொரு கோவையாக்கவல்லபாவனனும், ஆஶ்ரிதர்விஶ்லேஷத்தில்ஆற்றமாட்டாதவனும், ஆஶ்ரிதாதுக்கத்தை ஸஹிக்காதவனும், ஆஶ்ரிதருக்கு உபாயதசையிலும்போகதசையிலும் போக்யவஸ்துவா யிருப்பவனும், அந்தரங்கர் விலக்கிலும் ஆஶ்ரிதரைக் கைவிடாமல் ரக்ஷிப்பவனும், (அன்றிக்கே) ஆஶ்ரிதாபராதங்களால் அவிக்ருதனா யிருப்பவனும், ஆஶ்ரயிக்கு மிடத்தில் ஜாதி குண முதலிய பேதத்தைப் பாராமல் ஸர்வஸமனும், ஆஶ்ரிதருடைய காரியத்தை யெல்லாம் தானேமுடிக்குமவனும், ஆஶ்ரிதாவிஷயத்தில் தான் எல்லா உபகாரத்தைச் செய்தும் அவர்கள்செய்த அல்போபகாரத்தையே பெரிதாக நினைத்திருப்பவனும், (அன்றிக்கே) அவர்கள் திறத்தில் தான்செய்யப் பெறாத குறையை நினைத் திருப்பவனுமான நீ ஸஹஜமாகவே ஸகலமான கல்யாண குணங்களுக்கும் ஆஶ்ரயமான க்ஷீரஸாகரம் போலே அநுபவிக்க விழிந்தாருக்குக் கரைகாணவொண்ணாதவனும், நிரதிஶயபோக்யமாகவும் ஆகின்றாய் ... (௧௭)

அவதாரிகை.— இக்குணங்களுக்கு ஸங்க்யை யில்லாதது போல ஓரோகுணங்களுக்கு அவதியில்லை என்கிறார். ... ... ❋

ஶ்லோ॥ ఉపర్యుపర్యబ్జభువోఽపి పూరుషాన్
ప్రకల్ప్య తే యే శతమిత్యనుక్రమాత్ ।
గిరస్త్వదేకైకగుణావధీప్సయా
సదా స్థితా నోద్యమతోఽతిశేరతే ॥

உபர்யுபர்யப்ஜபுவோபிபூருஷான்
ப்ரகல்ப்யதேயேஶதமித்யனுக்ரமாத்,
கிரஸ்த்வதேகைககுணாவதீப்ஸயா
ஸதாஸ்திதாநோத்யமதோதிஶேரதே.

பதம்.		ப்ரதிபதம்.
అబ్జభువోఽపి	அப்ஜபுவோபி	சதுர்முகனுக்கும்
ఉపర్యుపరి	உபர்யுபரி	மேலேமேலே
తే యే శతమితి	தேயேசதமிதி	தேயே சதமென்று வேதத்தில்சொல்லு (கிற
అనుక్రమాత్	அநுக்ரமாத்	க்ரமத்தாலே
పూరుషాన్	பூருஷான்	மநுஷ்யகந்தர்வாதியாகப்ரஹ்மாவினளவாக புருஷர்களை

காகவே உண்டாகின்றன. வேத விதிகள் உன்னை அநந்ய ப்ரயோஜன ராய் ஆச்ரயித்திருக்கிற வர்களுடைய கம்பீரமானமநத்தை அநுஸரித்திருக்கின்றன, ... (உ௰)

அவதாரிகை.— இதுக்கு முன்பு ப்ராப்யமான எம்பெருமானுடைய ஸ்வரூபம் சொல்லி, இதில் ப்ராப்தாவானசேதந ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது.... ... ... *

శ్లో॥ నమోనమోవాఙ్మనసాతిభూమయే
నమోనమోవాఙ్మనసైకభూమయే।
నమోనమోనన్తమహావిభూతయే
నమోనమోనన్తదయైకసిన్ధవే॥

நமோநமோவாங்மனஸாதிபூமயே
நமோநமோவாங்மனஸைகபூமயே
நமோநமோநந்தமஹாவிபூதயே
நமோநமோநந்ததயைகஸிந்தவே.

பதம்.		ப்ரதிபதம்.
వాఙ్మనసాతి (భూమయే	வாங்மநஸாதி (பூமயே	ஜ்ஞாநாதிகரும ஸ்வயத்நத்தாலறியப் புக்கால் அவர்களுடையவாக்குக்கும் மனத்துக்கும் விஷயமாகாத உனக்கு
నమోనమః	நமோநம:	மேலும்மேலுந்தண்டம்ஸமர்ப்பிக்கிறேன்
వాఙ్మనసైక (భూమయే	வாங்மனஸைக (பூமயே	நீகாட்டக் காண்பாருடைய வாக்குக்கும்மனத்துக்கும்நிலமான உனக்கு
నమోనమః	நமோநம:	மேலும்மேலுந்தண்டம்ஸமர்ப்பிக்கிறேன்
అనన్తమహావి (భూతయే	அநந்தமஹா (விபூதயே	அபரிச்சேத்யமான உபய விபூதியுடையனான உனக்கு
నమోనమః	நமோநம:	மேலும்மேலுந்தண்டம்ஸமர்ப்பிக்கிறேன்
అనన్తదయైక (సింధవే	அநந்ததயைக (ஸிந்தவே	உன்னை வாக்குக்கும் மனத்திற்கும் விஷயமாகச்செய்யும் பரமதயைக்கு ஒரு கடல்போன்ற உனக்கு
నమోనమః	நமோநம:	மேலும்மேலுந்தண்டம்ஸமர்ப்பிக்கிறேன்

தாத்பர்யம்.— எத்தனையேனும் ஜ்ஞாநாதிகரும ஸ்வயத்நத்தால் அறியப்புக்கால் அவர்களுக்கு வாக்குக்கும் மனத்திற்கும் எட்டாதவனாய், நீகாட்டக் காண்பாருடைய வாக்குக்கும்மனத்திற்கும் நிலமாயிருக்கி

றவனாய், இவ்வளவென்று பரிச்சேதிக்க வொண்ணாத உபயவிபூதி ஸாம ராஜ்யத்தை யுடையவனாய், உன்னைவாங்மனஸ்ஸுக்களுக்கு விஷயமாம்படிப் பண்ணும் பரம தயைக்கு ஒரு கடல் போன்றவனுமான உனக்கு மேலும் மேலும் தண்டம் ஸமர்ப்பிக்கின்றேன். ... ... (௨௧)

அவதாரிகை.— தம்முடைய அதிகாரத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு ப்ரஸ்துதமான ப்ரபத்தியை ப்ரயோகிக்கிறார். ... ... ✻

శ్లో॥ నధర్మ నిష్ఠోస్మి నచాత్మ వేదీ
నభ క్తిమాం స్త్వచ్చరణారవిన్దే:
అకిఞ్చనో నన్యగతిశ్శరణ్య
త్వత్పాదమూలంశరణంప్రపద్యే।

நதர்மநிஷ்டோஸ்மிநசாத்மவேதீ
நபக்திமாம்ஸ்த்வச்சரணாரவிந்தே
அகிஞ்சனோனன்யகதிஶ்ஶரண்ய
த்வத்பாதமூலம்சரணம்ப்ரபத்யே.

	பதம்.	ப்ரதிபதம்.
నధర్మనిష్ఠోస్మి	நதர்மநிஷ்டோஸ்மி	உன் திருவடிகளைப்பெறுகைக்குஹேதுவாகவேண்டும்படியானகர்மயோகத்தில்நிஷ்டையுடையேனல்லேன்
నచాత్మవేదీ	நசாத்மவேதீ	ஜ்ஞாநயோகமுடையேனல்லேன்
త్వచ్చరణారవిందే	த்வச்சரணாரவிந்தே	இவ்வாத்மாவுக்கு நாதனாயுள்ள உன்னுடைய நிரதிசயபோக்யமான திருவடிகளில்
నభక్తిమాన్	நபக்திமான்	அநவரதபக்தியுடையேனல்லேன்
అకించనః	அகிஞ்சநஃ	இவை இல்லையென்று அநுதாபம் இவைஉண்டாவதற்குறுப்பானஆத்மகுணம் அதிகாரம்சக்திவாஞ்சைமுதலானவற்றையுடையேனல்லேன்
అనన్యగతిః	அநந்யகதிஃ	உன்னைவிடவேறுகதியுடையேனல்லேன்
శరణ్య	ஶரண்ய	தம்பக்கல்கைம்முதலில்லாதார்க்குச்சரணவரணார்ஹனானஸ்வாமியே
త్వత్పాదమూలమ్	த்வத்பாதமூலம்	தேவர்திருவடிகளை
శరణంప్రపద్యే	ஶரணம்ப்ரபத்யே	விரோதிநிவிர்த்தி பூர்வகமான கைங்கர்யஸித்திக்கு உபாயமாக அத்யவஸிக்கிறேன்

தாத்பர்யம்.— உன் திருவடிகளை ப்ராபிக்கைக்கு ஹேதுவான கர்மயோகத்தில் நிஷ்டையுடையே னல்லேன்-கர்மயோகாநுஷ்டானத் தாலே க்ஷீணபாபனானவனுக்கன்றோ ஆத்மதர்சனம் கைகூடுவது. அப்படிப்பட்ட ஜ்ஞான யோகமுடையேனல்லேன்-இவ்வாத்மாவுக்கு நாதனாயுள்ள உன்னுடைய நிரதிசய போக்யமான திருவடிகளில் பக்தியோகமுடையேனல்லேன்- இவற்றில் ஒன்று மில்லையென்றும் அநுதாபம், இவை யுண்டாகைக்கு குறுப்பான ஆத்ம குணம் அதிகாரம், சக்தி வாஸனாதிகள், இவற்றையுடையே னல்லேன், இப்படி நம்மைக்கிட்டுகைக்கு க்கைம் முதலில்லையாகில் புறம்பே ரக்ஷகராயிருப்பார பக்கலிலே போனாலோவென்னில் (உன்னைவிட்டொன்று மாறறகிறகின்றிலேன்) என்கிறபடியே அடியேனுக்குப் புறம்பொருபுகலில்லை. ஓ ஸர்வஶரண்யனான ஸ்வாமியே! தேவா திருவடிகளை விரோதி நிவ்ருத்தி பூர்வகமானகைங்கர்ய ஸித்திக்கு உபாயமாக அத்யவஸிக்கிறேன்... ... (௨௨)

அவதாரிகை.— அநுகூலங்களில்லையென்று வெறுக்க வேண்டா-உண்டான யோக்யதையும அழிக்க வற்றான நிஷித்தாநுஷ்டானமில்லையாகில் நன்மைகளை உண்டாக்கிப் புருஷார்த்தங்களைத் தருகிறோமென்று பகவதபிப்ராயமாக ப்ரதிகூலங்களாலே பூர்ணனென்கிறார். ... ❋

శ్లో॥ ననిన్దితంకర్మ తద స్తిలోకే
సహస్రశోయన్న మయావ్యధాయి।
సోహంవిపాకావసరేముకున్ద
క్రన్దామిసమ్ప్రత్యగతి స్తవాగ్రే॥

நநிந்திதம்கர்மததஸ்திலோகே
ஸஹஸ்ரசோயன்னமயாவ்யதாயி,
ஸோஹம்விபாகாவஸரேமுகுந்த
க்ரந்தாமிஸம்ப்ரத்யகதிஸ்தவாக்ரே.

பதம்.		ப்ரதிபதம்.
సహస్రశః	ஸஹஸ்ரஶ:	ஆயிரம் விதமாக
యత్	யத்	எந்த
నిన్దితంకర్మ	நிந்திதம்கர்ம	அதிபாதக மஹாபாதகாதி துஷ்கர்மமானது
మయా	மயா	என்னாலே
నవ్యధాయి	நவ்யதாயி	பண்ணப்படாதது

తత్	தத	அந்தப்பாதகமானது
లోకే	லோகே	சாஸ்திரத்திலும்
నాస్తి	நாஸ்தி	இல்லை
సోఽహం	ஸோஹம்	அப்படி நிஷித்தங்களை அநுஷ்டித்து ப்ராயச்சித்தத்திலும் இழியாதிருக்கிற நான
విపాకావసరే	விபாகாவஸரே-அவை பக்வமாய்ப்பலத்தைத்தர உபக்ரமித்த தசையிலே	
ముకుంద	முகுந்த	ஓ முக்திபூமிப்ரதனான ஸ்வாமியே
అగతిః	அகதிஃ	வேறுகதி யில்லாதவனாகி
తవ	தவ	தேவரீருடைய
అగ్రే	அக்ரே	முன்பே
సంప్రతి	ஸம்ப்ரதி	இப்பொழுது
క్రందామి	க்ரந்தாமி	கூப்பிடாநின்றேன்.

தாத்பர்யம்.—பலமுறை என்னால் பண்ணப்படாதவையான அதிபாதக மஹாபாதகம் முதலானதுஷ் கர்மங்கள் சாஸ்திரத்திலுமில்லை. அப்படி நிஷித்தங்களை அநுஷ்டித்து ப்ராயச்சித்தங்களிலும் இழியாதே தப்புச்செய்தோ மென்கிற அநுதாபமு மின்றிக்கே இருக்கிற நான் அந்தப்பாபங்கள்பரிபாகத்தை அடைந்துகோரமானபலத்தைத்தர உபக்ரமித்த போது ஓ முகுந்தனே! உன்னை விட வேறு கதியில்லாதவனாகி இந்த ஸமயத்திலே உன் முன்பே கூப்பிடா நின்றேன்.... (௨௩)

அவதாரிகை.— எனக்குத் தேவரைலபிக்கை பெறுப் பேறுனாற்போலே யன்றோ தேவருடைய கிருபைக்கும் என்னுடைய லாபமென்கிறார்.

శ్లో॥ నిమజ్జతోఽనన్తభవార్ణవాన్త
శ్చిరాయ మే కూలమివాసి లబ్ధః।
త్వయాపి లబ్ధం భగవన్నిదానీ
మనుత్తమం పాత్రమిదం దయాయాః॥

நிமஜ்ஜதோநந்தபவார்ணவாந்த
ஶ்சிராயமேகூலமிவாஸிலப்தஃ,
த்வயாபிலப்தம்பகவந்நிதாநீ
மனுத்தமம்பாத்ரமிதம்தயாயாஃ.

பதம்.		ப்ரதிபதம்.
అనంత	அநந்த	தரிவிதபரிச்சேதரஹிதனே
భవార్ణవాంతః	பவார்ணவா (ந்தஃ	கரைகாண வொண்ணாத ஸம்ஸாரார்ணவத்திலே
చిరాయ	சிராய	அநாதிகாலமெல்லாம்
నిమజ్జతః	நிமஜ்ஜதஃ	அழுந்துகிறவனாய
మే	மே	அழுந்து கையொழிய பரிஹாரமறியாத எனக்கு
కూలమివ	கூலமிவ	கரையைப்போலே
లబ్ధోసి	லப்தோஸி	நீ அகப்பட்டாய
భగవన్	பகவன்	ஜ்ஞாநாதிகுணபரிபூர்ணனே
దయాయాః	தயாயாஃ	ரக்ஷ்யவிஷயமுண்டாகில் தான் உண்டாவதான தேவரீர் தயைக்கு
అనుత్తమమ్	அநுத்தமம	உத்தமோத்தமமான
పాత్రం	பாத்ரம்	பாத்ரமாக
ఇదం	இதம	இவ்வஸ்துவானது
త్వయాపి	த்வயாபி	தேவரீராலும
ఇదానీం	இதாநீம்	இப்போது
లబ్ధమ్	லப்தம்	அடையப்பட்டது.

தாத்பர்யம்.— ஓ அநந்தனே! (ஆவாரார் துணையென்றலை நீர்கட லுள்ளழுந்தும்) என்கிறபடியே ஸம்ஸாரஸமுத்திரத்திலே அநாதி காலமெல்லாம அழுந்துகிறவனாய் அழுந்துகை யொழியப்பரிஹாரமறி யாத வெனக்குக் கரையகப்பட்டதுபோலே நீ அகப்பட்டாய். ஓ ஜ்ஞா நாதி குண பரிபூர்ணனே! ரக்ஷ்ய விஷயமுண்டாகில் தான் உண்டாவ தான தேவரீர் தயைக்கு உத்தமோத்தம பாத்திரமாக இந்தவஸ்துவானது தேவராலும் லபிக்கப்பட்டது. ... ... (உச)

அவதாரிகை,— என்னுடைய அநர்த்தத்தைப் பரிஹரிக்கச் சொல் லுகின்றேனல்லேன் ஆஶ்ரிதருக்கு விஷயங்களால்வரும பரிபவம் ரக்ஷ கனான தேவருக்குத் தேஜோஹாநி என்று அதைப்பரிஹரிக்கச் சொ ல்லுகின்றேனென்கிறார். ... ... *

శ్లో॥ అభూతపూర్వంమమభావికింవా
సర్వంసహేమేసహజంహిదుఃఖం।
కిన్తుత్వదగ్రేశరణాగతానాం
పరాభవోనాథనతేనురూపః॥

அபூதபூர்வமமபாவிகிம்வா
ஸர்வம்ஸஹேமேஸஹஜம்ஹிதுஃகம்,
கிந்துத்வதக்ரேசரணாகதாநாம்
பராபவோநாதநதேநுரூப:.

	பதம்.	ப்ரதிபதம்.
మమ	மம	நரககர்ப்பவாஸஜனனமரணக்லேசாதிகளுக்காஶ்ரயியாய்ப்போந்தஎனக்கு
అభూతపూర్వం-	அபூதபூர்வம்	முன்பு அநுபவிக்காததாய்
భావి	பாவி	இனி அநுபவிக்கவேண்டியதான துக்கமானது
కింవా	கிம்வா	ஒன்றுண்டோ
సర్వం	ஸர்வம்	ஸமஸ்ததுக்கத்தையும்
సహే	ஸஹே	ஸஹித்துக்கொள்ளுகிறேன்
మే	மே	கர்மியான எனக்கு
దుఃఖం	துககம்	காமபலமானதுக்கமானது
సహజంహి	ஸஹஜம்ஹி	ஸஹஜமன்றோ
కింతు	கிந்து	ஆனல் பொறுக்கவெண்ணாத தொன்றுண்டு (அதாவது)
త్వదగ్రే	த்வதக்ரே	ஸர்வசேஷியான உன்முன்பே
శరణాగతా(నాం	சரணாகதா(நாம்	உன்பக்கலந்யஸ்தபராராயிருக்குமவர்களுக்கு
పరాభవః	பராபவ:	சப்தாதிவிஷயப்ராவண்யத்தால் வந்தபரிபவம
నాథ	நாத	ஸர்வேஶ்வரனே
తే	தே	ஸர்வ பாபங்களையும் போக்குகிறேனென்று சரமஶ்லோகத்திலருளிச்செய்த தேவருக்கு
నానురూపః	நாநுரூப:	அநுரூபமன்று

தாத்பர்யம்.— நரககர்ப்பவாஸ ஜனனமரண க்லேசங்களுக்கே ஆஶ்ரயமான அடியேனுக்கு முன்பு அநுபவியாததாய் இனி அநுபவிக்க வேண்டியதான துக்கமொன்றுண்டோ அநாதிகாலம் கர்மியான எனக்குக் கர்ம்பலமான துஃகமும ஸஹஜமன்றோ இவைகளை யெல்லாம் பொறுத்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆனல் பொறுக்க வொண்ணாத தொன்றுண்டு அதாவது ஸர்வசேஷியாய,' யெங்கும் ஸன்னிஹிதனான தேவரீர் முன்பே உன்பக்கல் சரணாகதரா யிருக்குமவர்கள் சப்தாதி விஷயப்

ராவண்யத்தால் பரிபவப் படும்படி விட்டிருப்பது ஓநாதனே! உனக்கு அநுரூபமன்று. உடமை நோவு படுவது உடையவனுக்குத் தகுதியோ.

அவதாரிகை.— தேவரீர் அடியேனை ரக்ஷியாமையால் வந்த தேஜோஹாநியையும் பாராதே என்னைக் கைவிட்ட போதிலும் அகதிகனான நான் உன்னை விடுவதில்லை யென்று தம்முடைய மஹா விஶ்வாஸத்தை வெளியிடுகிறார்... ... ... *

శ్లో॥ నిరాసకస్యాపి న తావదుత్సహే
మహేశ హాతుం తవ పాదపఙ్కజమ్।
రుషా నిరస్తోఽపి శిశుస్స్తనన్ధయో
న జాతు మాతుశ్చరణౌ జిహాసతి॥

நிராஸகஸ்யாபி நதாவதுத்ஸஹே
மஹேச ஹாதும்தவபாதபங்கஜம்,
ருஷா நிரஸ்தோபி சிசுஸ்ததநந்தயோ
நஜாதுமாதுஶ்சரணௌஜிஹாஸதி

	பதம்.	ப்ரதிபதம்.
నిరాసకస్యాపి	நிராஸகஸ்யாபி	ரக்ஷணம் ஸ்வரூபமாயிருக்கிற தேவர் நிஷ்கருணராய நிரஸிதத போதிலும
తవ	தவ	தேவருடைய
పాదపంకజం	பாதபங்கஜம	ரக்ஷகமுமாய்ப்ராப்தமுமாயப் போக்யமுமான திருவடிகளை
హాతుం	ஹாதும்	விட்டு ஜீவிக்க
నోత్సహే తావత్	நோதஸஹே (தாவத்	ஸமர்த்தனல்லேன் (அஃதென்போல [வெனில்)
మహేశ	மஹேச	ஓநிருபாதிக நிர்வாஹகனே!
స్తనంధయః	ஸ்தநந்தயஃ	ஸ்தந்யத்தையே தாரகமாக வுடைய
శిశుః	ஶிஶுஃ	சிசுவானது
రుషా	ருஷா	கோபத்திஞலே
నిరస్తోఽపి	நிரஸ்தோபி	தள்ளப்பட்டாலும்
జాతు	ஜாது	கோபித்த போதோடு ஆதரித்த போதோடுவாசியற
మాతుః	மாதுஃ	தாயாருடைய
చరణౌ	சரணௌ	கால்களை

జిహాసతి ஜிஹாஸதி கட்டிக்கொள்ளுமதத்தனையொழியவிட சமமதிப்பதில்லை

தாத்பர்யம்.— ரக்ஷணம் ஸ்வரூபமா யிருக்கிற தேவா நிராஸகராக ப்ரஸங்கமில்லை; இப்படிப்பட்ட தேவர் நிஷ்கருணராய் என்னைத தள்ளிவிட்ட போதிலும், தேவருடையரக்ஷகமாய ப்ராப்தமுமாய்ப்போகயமுமான திருவடிகளை விட்டு ஜீவிக்க ஸமர்த்தனல்லேன்; தேவாரக்ஷகரன்றியிலே யொழிந்தாலும் புறம்பு போக்கில்லை; ஓநிருபாதிக நிர்வாஹகனே! நிருபாதிகமான பரிவும் ஸம்பந்தமும புறமபே யுண்டாய்ததேவரைவிட்டுப்போய உஜ்ஜீவிக்கவோ (அரிசினத்தா லீன்றதாயகற்றிடினும் மற்றவள தன்னருள நினைந்தேயழுங்குழவியதுபோன்றிருந்தேன்) என்கிறபடியே ஸ்தநயததையே தாரகமாக வுடைய சிசுவானது தாயாலே கோபத்தினுல் தளளப்பட்டதே யாகிலும் கோபிதத போதும் ஆதரித்த போதும் பேத மில்லாமல் அந்த மாதாவினது காலையே கட்டிககொள்ளுமத்தனையொழியப புறம்புபோகப்பார்ககுமோ... ... (உசு)

அவதாரிகை.— எனககு வேறுகதி யில்லாமைபற்றியே உன்னை விடாமலிருப்பதன்று; உன்னுடைய போகயதை யிலேயழுந்தின மனஸ்ஸும் வேறொன்றில் போகமாட்டாதென்கிறார். ... ... *

శ్లో॥ తవామృతస్యన్దిని పాదపఙ్కజే
నివేశితాత్మా కథమన్యదిచ్ఛతి।
స్థితేఽరవిన్దే మకరన్దనిర్భరే
మధువ్రతో నేక్షురకం హి వీక్షతే॥

தவாம்ருதஸ்யந்தினி பாதபங்கஜே
நிவேசிதாத்மாகதமந்யதிச்சதி,
ஸ்திதேரவிநதேமகரந்தநிர்ப்பரே
மதுவரதோநேக்ஷுரகம்ஹிவீக்ஷதே.

பதம்.		ப்ரதிபதம்.
తవ	தவ	தேவருடைய
అమృతస్యన్దిని	அமருதஸ்யந் (தினி	மோக்ஷப்ரதமாய (ளிலே
పాదపఙ్కజే	பாதபங்கஜே	ப்ராப்தமாயப்போகயமுமான திருவடிக
నివేశితాత్మా	நிவெஶிதாத்மா-	தேவருடைய நிர்ஹேதுகமான ப்ரஸாதத்தாலே நிவேசிககப்பட்ட மனஸ்ஸானது

అన్యత్	அந்யத்	உன்னைத்தவிர வேறுவிஷயத்தை
కథమిచ్ఛతి	கதமிச்சதி	எப்படி இச்சிக்கும் (அஃதெங்ஙன்போல வெனின்)
మకరన్దనిర్భరే	மகரந்தநிர்பரே-மதுவாலே பூர்ணமாய்	
అరవిన్దే	அரவிந்தே	ம்ருதுவான ஸ்பர்சத்தையுடைய செந்தாமரையானது
స్థితే సతి	ஸ்திதே ஸதி	இருக்குமளவில்
మధువ్రతః	மதுவ்ரதः	மதுவே ஜீவனமான வண்டானது
ఇక్షురకం	இக்ஷுரகம்	கிட்டுகையே அரிதாயக்கிட்டினால் நாக்குநனைக்கப் போராதே யிருக்கிற முள்ளிப்பூவை
న వీక్షతే హి	நவீக்ஷதேஹி	தான் சென்று பணியா தொழிகையன்றிக்கே கண்ணாலும் பாராதன்றே

தாத்பர்யம்.—பரப்தமாய் போக்யமுமான தேவருடையதேனே மலரும் திருப்பாதத்திலே தேவருடைய நிர்ஹேதுகமான ப்ரஸாதத்தாலே நிவேசிக்கப்பட்ட மனஸ்ஸானது அபோக்யமுமாய் அப்ராப்தமுமான ஹேயவிஷயத்தை எப்படி இச்சிக்கும்; (அஃதெங்ஙன்போலவெனின்) ஸுகஸ்பர்சமாய மதுவாலே பூர்ணமான செந்தாமரையானது போக்தாக்களை யெதிர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில் மதுவே ஜீவநமாக உடைய வண்டானது கிட்டுகையே அரிதாய்க்கிட்டினால் நாக்குநனைக்கப்போராதே யிருக்கிற முள்ளிப் பூவிலே சென்று பணியுமோ அன்றிக்கே, கண்ணால் தான் பார்க்குமோ. ... ... (௨௭)

அவதாரிகை.— விரோதி நிவ்ருத்திக்கும் அபிமத ஸித்திக்கும் நீ. பண்ணின ப்ரபத்தியொன்றுமே அமையுமோவென்ன, மனோவாக்காயங்கள் மூன்றாலும் பண்ணின ப்ரபத்தி யெல்லாம் வேண்டுமோ காயிகமான அஞ்சலி யொன்றுமே, அமையாதோ வென்கிறார்... ... *

శ్లో॥ త్వదంఘ్రిముద్దిశ్య కదాపి కేనచిత్
యథా తథా వాపి సకృత్కృతోఞ్జలిః।
తదైవ ముష్ణాత్యశుభాన్యశేషతః
శుభాని పుష్ణాతి న జాతు హీయతే॥

த்வதங்க்ரிமுத்திஶ்ய கதாபி கேநசித்
யதாததாவாபி ஸக்ருத்க்ருதோஞ்ஜலி:,
ததைவமுஷ்ணாத்யசுபான்யசேஷத:
சுபானிபுஷ்ணாதிநஜாது ஹீயதே.

	பதம்.	ப்ரதிபதம்.
త్వదంఘ్రిం	தவதங்கிரிம்	நிருபாதிக சேஷியான உன்னுடைய நிரதிசயபோகயமாய்ஸாவஸ்-லப மானதிருவடிகளை
ఉద్దిశ్య	உத்திஸ்ய	உத்தேசித்து
కదాపి	கதாபி	எப்போதாகிலும் இசசைபிறநதபோது
కేనచిత్	கேநசித்	த்ரைவர்ணிகத்வாதி நிர்பந்த மில்லாமல் எவனாலே யாவது
యథాతథా(వాపి	யதாததாவாபி	இந்த க்ரமமாகவும்இந்த நியமத்தோடும் இநதபபலததிற காகச செய்யவேணடு மென்கிற தில்லாமல் எவவிதமாயாவது
సకృత్కృతః	ஸகர்தகிருதஃ	எந்நாளுஞ்செய்யவேண்டுவ தில்லாமல் ஒருதரம் செயயப்பட்டதாய
అంజలిః	அஞ்சலிஃ	ஸாவேஸ்வரனை உன்னையும் சடக்கென வசப்படுததுவதான அஞ்சலிமுத்ரை
తదైవ	ததைவ	தேசாந்தர காலாந்தர தேஹாந்தரங்களில் பலப்ரதானம பண்ணுகையாகிற விளம்பமில்லாமல் அப்போதே
అశుభాని	அசுபாநி	ஸகல பாபஙகளையும
అశేషతః	அஶேஷதஃ	குவியலாக
ముష్ణాతి	முஷ்ணாதி	களவுசெய்தாப்போலேஇவைபோன வழிதெரியாதபடி போககுகிறது
శుభాని	ஶுபாநி	இஷ்டஙகளான பரபக்தி பரஜ்ஞான பரமபகதிதேசவிசேஷப்ராப்தி முதலானவையும்
పుష్ణాతి	புஷ்ணாதி	போஷிக்கின்றது

న జాతు హీయతే-நஜாது ஹீயதே-இததனையும கொடுத்தாலும் தான்குறைகிறதில்லை

தாத்பர்யம்.—நிருபாதிகசேஷியான உன்னுடையபோக்யமானதிருவடிகளை உத்தேசித்து, இச்சைபிறந்தபோது காலமாய் த்ரைவர்ணிகத்வாதி நிர்பந்தமன்றிக்கே எந்தசசேதநனாலேயாவது ஒருநியமாதிகளுமில்லாலாமல் எப்படியாவது, எந்நாளும செய்ய வேண்டுவதில்லாமல் ஒரோதரம் செய்யப்பட்டதாய் ஸாவேஸ்வரனை உன்னையும் சடக்கென வச

ப்படுத்துவதான அஞ்சலி என்னும முத்ரையானது தேசாந்தர காலாந்தர தேஹாந்தரங்களில் பலப்ரதானம பண்ணுகையாகிற விளம்ப மில்லாமல், அப்பொழுதேதான் ஒன்றுமே ஸர்வ ப்ராயசசித்தமாய நின்று எல்லாப்பாபங்களேயும களவு செயதாப்போலே இவைபோனவழி தெரியாதபடி போக்குகிறது இப்படி விரோதியைப்போக்குவ தன்றிக்கே இஷ்டஙகளான பரபக்தி பரஜ்ஞான பரமபக்தி தேஶ விசேஷ ப்ராப்தி, பகவல்லாபதத்பலமான கைஙகரியஙகளேயும் கொடுததும தான் ஒருக்காலும குறையாதிருக்கின்றது.... ... ... (உ௮)

அவதாரிகை.— ஆயாஸாத்மகமான அஞ்சலி தான் வேண்டுமோ' விரோதி நிவ்ருததி பூரவகமாயப் பரமபதத்தைத்தரமானஸ ப்ரபத்தியே அமையுமென்கிறா... ... ... *

ப்ரபததி பலமான பரபகதியை அருளிசசெய்கிறுரொன்னவுமாம்.

శ్లో॥ ఉదీర్ణసంసారదవాశుశుక్షణిం
క్షణేననిర్వ్యాప్యపరాఞ్చనిర్వృతిం।
ప్రయచ్ఛతిత్వచ్చరణారుణామ్బుజ
ద్వయానురాగామృతసిన్ధుశీకరః॥

உதீரணஸம்ஸாரதவாசுசுக்ஷணிம்
க்ஷணேநநிர்வ்யாப்யபராஞ்சனிர்வ்ருதிம,
ப்ரயச்சதித்வச்சரணாருணாம்புஜ
த்வயாநுராகாமருதஸிந்துசீகரஃ.

பதம். ப்ரதிபதம்.

(త్వచ్చరణారుణాంబుజద్వయానురాగామృతసింధుశీకరః)

(தவச்சரணாருணாம்புஜதவயாநுராகாம்ருதஸிந்துஶீகரஃ) (ய

త్వత్	த்வத	ப்ராப்தனுய்ஸ—லபனுமான உன்னுடை
చరణారుణా	சரணாருணாம்	சிவநதனவாய மென்மைகுளிர்ச்சிபரி
(మ్బుజద్వయ	(புஜத்வய	மளஙக ளுள்ளனவாய் போக்யமுமான திருவடியிணையில்
అనురాగ	அநுராக	அத்யவஸாயாத்மக ப்ரபத்தி ரூபருசியாகிற (அன்றிக்கே) ப்ரபததிபலமாய், கைங்கர்யோப காரணமான பக்தியாகிற
అమృతసింధు	அம்ரதஸிந்து	அமிர்தஸாகரத்திலே

శీకరః ஶீகர: ஒருதிவலை

(ఉదీర్ణసంసారదవాశుశుక్షణిం)

(உதீர்ணஸம்ஸாரதவாசுசுக்ஷணிம்)

ఉదీర్ణ உதீர்ண கிளர்ந்தெரிகிற

సంసార ஸம்ஸார ஸம்ஸாரமாகிற

దవాశుశుక్షణిం தவாசுசுக்ஷணிம்-காட்டுத்தீயை

క్షణేన க்ஷணேந க்ஷணப்பொழுதில்

నిర్వాప్య நிர்வாப்ய அவித்து

పరాం பராம மஹோனனதமான

నిర్వృతించ நிர்வருதிமச மோக்ஷஸுகத்தையும்

ప్రయచ్ఛతి ப்ரயச்சதி கொடாகிறகின்றன.

தாத்பர்யம்.— ப்ராப்தனும் ஸுலபனுன உன்னுடைய நிரதிசய போக்யமான திருவடிகளில அநுராகமாகிற அமிர்த ஸாகரத்திலே ஒரு திவலை ஆத்மாவை அஸதகல்பமாக்கவல்லதாய்க் கிளாந்தெரிகிற ஸமஸாரமென்னுங் காட்டுத் தீயை அப்போதே அவித்து ஒருதேச விசேஷத்திலே ஆநந்த நிர்ப்பரனு யிருககுமிருப்பை த்தாரா நிறகிறது.... (உகூ)

அவதாரிகை.— இப்படி விளம்பஹேதுவல்லாத ஸித்தோபாயத்தைப் பரிக்ரஹித்தவ ராகையாலே த்வரையுண்டாகிக்கண்ணுலேகாண்பதெப்பொழுதோ வென்கிருர்.... ... ... ❋

శ్లో॥ విలాసవిక్రాన్తపరావరాలయం
నమస్యదార్తిక్షపణేకృతక్షణమ్।
ధనంమదీయంతవపాదపఙ్కజం
కదానుసాక్షాత్కరవాణిచక్షుషా॥

விலாசவிக்ராந்தபராவராலயம
நமஸ்யதார்த்திக்ஷபணேக்ருதக்ஷணம்,
தனமமதீயந்தவபாதபங்கஜம்
கதாணுஸாக்ஷாத்கரவாணிசக்ஷுஷா.

பதம். ப்ரதிபதம்.

(విలాసవిక్రాంతపరావరాలయం)

(விலாஸவிக்ராந்தபராவராலயம்)

విలాసవిక్రాన్త விலாஸவிக்(ராந்த லீலையாகஆக்ரமிக்கப்பட்டவையான

(పరావరాల / యం) — பராவராலயம தேவலோகத்தையும்மனுஷ்யாதிலோகத்தையுமுடையனவாய்

నమస్యదార్తిక్షపణే)

(நமஸ்யதார்த்திக்ஷபணே)

నమస్యత్	நமஸ்யத	ஆஶ்ரிதர்களுடைய
ఆర్తిక్షపణే	ஆர்த்திக்ஷபணே-	ஆர்த்திகளைப்போக்குகையிலே
కృతక్షణం	க்ருதக்ஷணம்	ஸமயம்பார்த்துக்கொண்டிருப்பனவாய்
మదీయంధనం	மதீயமதநம்	எனக்கு ப்ராப்யமுமாய ப்ராபகமுமான நிதியாயுள்ள
తవ	தவ	தேவருடைய
పాదపంకజం	பாதபங்கஜம்	போகயமான திருவடிகளை
కదాను	கதாநு	எப்பொழுதோ
చక్షుషా	சக்ஷுஷா	விடாய்த்தகண்களாலே
సాక్షాత్కర (వాణి	ஸாக்ஷாத்கர (வாணி	காணப்போகுறேன்.

தாத்பர்யம்.— த்ரிவிக்ரமனுபவ தரித்தகாலத்தில் உதகிர்ஷ்டரான தேவதைகளுடைய லோகங்களையும தாழ்ந்தவரான மனிதர் முதலானவர்களுடைய லோகஙகளையும லீலையாக அளந்து விமுகரா யிருப்பவர் தலையிலும் தானே மேல்விழுந்துசென்று வஸிஷ்ட சண்டாளவிபாகமின்றிககே திவயதூளி தானம பண்ணித் தன்னை வணஙகினவாக ளுடைய ஆர்த்திகளைப் போக்குகையில் ஸமயம்பார்ததுக் கொண்டிருப்பவையாய எனககு மஹா நிதியாய் போகயமாய ஸுலபமுமா யுள்ள உனது திருவடிகளைக் கண்டுவிடாய்த தீறவேணு மென்றிருககிற கண்களாலே எப்பொழுதோ காணப்போகிறேன்.... ... ... (கூ௰)

அவதாரிகை.— இதில் கண்ணாலே காணு மளவும் ஸஹிககமாட்டேன் உன் திருவடிகளாலே யென்தலையை அலங்கரிகக வேண்டு மென்கிறார். ... ... *

శ్లో॥ కదాపునశ్శంఖరథాంగకల్పక
ధ్వజారవిందాంకుశవజ్రలాంఛనమ్।
త్రివిక్రమత్వచ్చరణాంబుజద్వయం
మదీయమూర్ధానమలంకరిష్యతి।

கதாபுனஶ்ஶங்கரதாங்ககல்பக
த்வஜாரவிந்தாங்குசவஜ்ரலாஞ்சனம்,
த்ரிவிக்ரமதவசசரணம்புஜத்வயம்
மதீயமூர்த்தானமலங்கரிஷ்யதி.

	பதம்.	ப்ரதிபதம்.
త్రివిక్రమ	த்ரிவிக்ரம	எல்லார்தலையிலும் திருவடிகளை அமர்த்தியருளினமஹோபகாரகனே
(శంఖరథాంగకల్పకధ్వజారవిందాం కుశవజ్రలాంఛనం)	(ஶங்கரதாங்ககல்பகத்வஜாரவிந்தாங்குஶவஜ்ரலாஞ்சநம்)	
శంఖ	சங்க	சங்கம்
రథాంగ	ரதாங்க	சகரம
కల్పక	கல்பக	கல்பவிருக்ஷம்
ధ్వజ	த்வஜ	த்வஜம
అరవింద	அரவிந்த	பத்மம
అంకుశ	அஙகுஶ	அங்குசம்
వజ్ర	வஜ்ர	வஜ்ராயுதம்
లాంఛనం	லாஞ்சநம்	ஆகிய இவை முதலாய் உபய விபூதி ஸாமராஜ்யததிற்கு ஸூசகங்களாயுள்ள திவ்யரேகைகளை அடையாளமாக உடைய
త్వచ్చరణాం (బుజద్వయం	த்வச்சரணம் (புஜதவயம்	தேவரீருடைய போக்யமான திருவடிகளிரண்டும்
మదీయమూ (ర్ధానం	மதீயமூர்த்தா (நம்	இதுககுப்ராப்தமான எனதுஶிரஸ்ஸை
కాదాపునః	கதாபுநः	எப்பொழுதோ
అలంకరిష్యతి	அலங்கரிஷ்யதி-அலங்கரிக்கப்போகிறது.	

தாத்பர்யம்.— ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஐஶ்வர்ய ஸூசகமாய் என் தலைக்கு ஆபரணமான சங்கசக்ராதி திவ்யரேகைகளாலே அழகிதாய் குணகுண நிரூபணம பண்ணாதே திருவடிகளில் வைலக்ஷண்யமும் பாராதே எல்லார் தலையிலும் திரிவிக்ரமனான உன்னாலே வைக்கப் பட்டதாய் நிரதிசய போக்யமான உன்திருவடிகள் இதுக்குப்ராப்தமான என் தலையை எப்பொழுதோ அலங்கரிக்கப் போகிறது. ... ... (௩௧)

அவதாரிகை.— இந்த ஶ்லோகம் முதல் (பவந்தமேவ) என்கிற ஶ்லோகத்தளவும் பதினஞ்சு ஶ்லோகங்களாலே அவயவா பரணாயுத ம

ஹரிஷீபரிஜந பரிச்சேதங்களோடே சோதந்தி யழகை அநுபவித்து, அவ்வநுபவத்தா லுண்டான ப்ரீதி மூலமான கைங்கரியத்தாலே உன்னை உகப்பிப்ப தெப்போ தென்கின்றார்... ... ... *

இதில் திருவடிகளைத் தலையிலே வைக்கவமையுமோ வென்ன, அவ்வளவு போராதென்று ஸாமான்யசோபையை அநுபவிக்கின்றார்.

శ్లో॥ విరాజమానోజ్జ్వలపీతవాససం
స్మితాతసీసూనసమామలచ్ఛవిం।
నిమగ్ననాభిం తనుమధ్యమున్నతం
విశాలవక్షస్స్థలశోభిలక్షణమ్॥

விராஜமாநோஜ்ஜ்வலபீதவாஸஸம
ஸ்மிதாதஸீஸூந ஸமாமலச்சவிம,
நிமக்நநாபிமதநுமத்யமுன்நதம
விசாலவக்ஷஸ்தலசோபிலக்ஷணம.

பதம்.		பாதிபதம்.
(విరాజమానోజ్జ్వలపీతవాససం)		
(விராஜமாநோஜ்வலபீதவாஸஸம்)		
విరాజమాన	விராஜமாந	கறுத்த திருமேனி ஸம்பந்தத்தால் அழகியதாய
ఉజ్జ్వల	உஜ்வல	திருவரைபூத்தாப் போலேதன்னுடைய ரூபத்தால் உஜ்வலமாய்
పీత	பீத	பொன்னிறமான
వాససం	வாஸஸம்	வஸ்திரத்தையுடையவனும்
(స్మితాతసీసూనసమామలచ్ఛవిం)		
(ஸ்மிதாதஸீஸூநஸமாமலச்சவிம்)		
స్మిత	ஸ்மித	அலர்ந்திருக்கின்ற
అతసీసూన	அதஸீஸூந	காயாம்பூவோடே
సమ	ஸம	ஸரியாய
అమలచ్ఛవిం	அமலச்சவிம	நிர்மலமான காந்தியுடையவனும்
నిమగ్ననాభిం	நிமக்நநாபிம்	ஸௌந்தாயவெள்ளம் சுழித்தாப்போலிருக்கிற திருநாபியுடையவனும்
తనుమధ్యం	தநுமத்யம்	சிற்றிடை யுடையவனும்
ఉన్నతం	உந்நதம	மஹோந்நதனாயிருப்பவனும்

(విశాలవక్షస్థలశోభిలక్షణం)

(விசாலவக்ஷஸ்தல சோபிலக்ஷணம்)

విశాల	விசால	விசாலமான
వక్షస్థల	வக்ஷஸ்தல	திருமாபிலே
శోభి	ஶோபி	விளங்காநின்ற [ளை
లక్షణం	லக்ஷணம்	ஶ்ரீவத்ஸ சிந்ஹமுடையவனுமான உன்

தாத்பர்யம்.— நீலமேகம்போலக் கறுத்த திருமேனி ஸம்பந்தத்தினாலே யழகிதாய்த்திருவளைபூததாப்போல விளஙகுவதுமாய், ஐஶ்வர்ய ஸூசகமுமாயுள்ள திவ்யபீதாம்பரத்தையுடையவனுய், அலருகின்றபோதே செவ்வியையுடைத்தான காயாம்பூப்போலே யிருக்கிற திருமேனியுடையவனுய், ஸௌந்தர்யவெள்ளஞ்சுழித்தாற்போலேயிருக்கின்றதிருநாபியையுடையவனுய், சிறறிடையுடையவனுய், இவ்வடிவாலும் உடையாலும், அழகாலும், ஸாவாதிகனு யிருக்கிற விருப்புத் தோற்றும்படி மஹோந்நதனுய், விசாலமான திருமார்பிலே விளங்கா நிற்பதான ஶ்ரீவத்ஸ சிந்ஹமுடையவனுயுமுள்ள உன்னை. ... ... (௩௨)

அவதாரிகை.— இதில் திருததோள்களில் ஶௌர்யவீர்யாதிகளையுமழைகைய மநுபவிககின்ருர். ... ... *

శ్లో॥ చకాసతం జ్యాకిణకర్కశై శ్శుభైః
చతుర్భిరాజానువిలమ్బిభిర్భుజైః।
ప్రియావతంసోత్పలకర్ణభూషణ
శ్లథాలకాబన్ధవిమర్దశంసిభిః॥

சகாஸதம்ஜ்யாகிணகர்க்கசைஶ்ஶுபைஃ
சதுர்ப்பிராஜாநுவிளம்பிபிர்ப்புஜைஃ,
ப்ரியாவதம்ஸோத்பலகர்ணபூஷண
ஶ்லதாலகாபந்தவிமர்த்தசம்ஸிபிஃ.

பதம. ப்ரதிபதம்.

(జ్యాకిణకర్కశైః)

(ஜ்யாகிணகர்க்கஶை:)

జ్యాకిణ	ஜ்யாகிண	ஶ்ரீஶார்ங்கத்தின் நாணித் தழும் பாலே
కర్కశైః	கர்கஶைஃ	கடினங்களாய்
శుభైః	ஶுபைஃ	ஆஶ்ரிதருக்குமங்களகரங்களாய்

ఆజానువిళమ్బ (భైః) ஆஜாநுவிளம் (பிபி: மஹாபுருஷ லக்ஷணமாக முழங்கா லளவு நீண்டனவாய்

(ప్రియావతంసోత్పలకర్ణభూషణశ్లథాళకాబంధవిమర్దశంసిభిః)

(ப்ரியாவதம்ஸோத்பலகர்ணபூஷணஶ்லதாளகாபந்தவிமர்தசம்ஸிபி:)

ప్రియా	ப்ரியா	பிராட்டியினது
వతంసోత్పల	வதம்ஸோத்பல-	திருச்செவிமலரான உதபலம்
కర్ణభూషణ	காணபூஷண	காணுபாணங்கள்
శ్లథాళకాబన్ధ	ஶ்லதாளகாபந்த-	ஸ்பாசததாலேதத்காலத்தில்கிஞ்சிதா குஞ்சிதமான திருககுழறகற்றை
విమర్ద	விமாத	ஆகிய இவறறின் ஸம்மாதத்தை
శంసిభిః	சம்ஸிபி:	கோட்சொல்லுமவையாய்
చతుర్భిః	சதுாபி:	நான்கான
భుజైః	புஜை:	திருததோள்களினுலே
చకాసతం	சகாஸதம்	விளஙகாநிறபவனுன உன்னை.

தாத்பர்யம.— ஆஶ்ரித விரோதிகளை யழியச்செயயும்போது, ஶ்ரீ ஶார்ங்க மென்னும் திவ்ய தனுவினுடைய நாணித்தழுமபை யுடையனவாய் - ஆஶ்ரிதஸமிர்ததியே ப்ரயோஜநமாக உபகரிககையாலேசுப ஙகளாய், மஹா புருஷ லக்ஷணமாக முழங்காலளவு நீண்டவையாய், பிராட்டியணையும் போது திருசசெவிமலரானகரு நெய்தல்களும் காணு பரணங் களுமஅவிழநதிருககிற பின்னல்களுமஉறுததினது தோறறு ம்படி ஸுகுமாரங் களுமான நான்கு திருத் தோள்களாலே ப்ரகாசித் துககொண்டிருக்கிற உன்னை (ருரு)

அவதாரிகை.— திருத்தோள் களுககுப் பிறகுதிருக் கழுத்தையும் அதன்பிறகுதிருமுகததில்ஸாமான்ய சோபையையுமஅநுபவிககின்ருர்.

శ్లో॥ ఉదగ్రపీనాంసవిళమ్బికుణ్డలా
అలకావళీబంధురకమ్బుకంధరమ్।
ముఖశ్రియాన్యక్కృతపూర్ణనిర్మలా
మృతాంశుబింబామ్బురుహోజ్జ్వలశ్రియమ్॥

உதக்ரபீநும்ஸவிளமபிகுண்டலா
லகாவளீபநதுரகம்புகநதரம்
முகஶ்ரியான்யகருதபூாணநிம்மலா
மருதாம்சுபிமபாம்புருஹோஜ்வலஶ்ரியம்,

பதம்.		பாதிபதம்.

(ఉదగ్రపీనాంసవిళంబికుణ్డలాళకావళీబంధురకంబుకంధరం)

(உதக்ரபீநாம்ஸவிளம்பிகுண்டலாளகாவலீபந்துரகம்புகந்தரம)

ఉదగ్ర	உதக்ர	உயர்நதவையாய்
పీన	பீந	பெருத்தவையுமான
అంస	அம்ஸ	திருத்தோள்களிலே
విళంబి	விளமபி	தாழ்ந்துதொஙகுகின்ற
కుండల	குண்டல	திருக்குண்டலஙகள
అళకావళీ	அளகாவலீ	அவ்வளவு தாழந்திருக்கிற திருக்குழற்கறறை ஆகிய இவறருலே
బంధుర	பந்துர	சுந்தரமாய
కంబుకంధరం	கம்புகந்தரம்	மூன்று ரேகைகளேப்பெற்றுச் சஙகம் போன்றதிருககழுதததையுடையவனுய்
ముఖశ్రియా	முகஶ்ரியா	முககாந்தியாலே

(న్యక్కృతపూర్ణనిర్మలామృతాంశుబింబాంబురుహోజ్జ్వలశ్రియం)

(ந்யக்க்ர்தபூர்ணநிமலாம்ருதாம்ஶுபிம்பாம்புருஹோஜ்வலஶ்ரீயம்)

న్యక్కృత	நயக்காத	தோற்பிக்கப்பட்டவையான
పూర్ణనిర్మలా	பூர்ணநிமலா	கலைகளாலே நிறைந்தும் கள்ஙகமற்றதுமான சந்திரமண்டலம்
మృతాంశు	ம்ருதாஶு	
బింబ	பிம்ப	
అంబురుహో	அமபுருஹோ	அப்போதலர்ந்த தாமரைப்பூவினழகு ஆகியஇவறறையுடையவனுனஉன்னே
జ్జ్వలశ్రియం	ஜ்வலஶ்ரீயம்	

தாதபர்யம்.— உயர்ந்து பெருத்திருககின்ற திருத்தோளி னளவுந்தாழ்ந்து இரண்டாதிதயாகள் ஆபரண வுருவங் கொண்டு அலஙகரிக்கிறுப் போலுள்ள திருக்குண்டலங்க ளாலும், திருத்தோளளவு வரத்தாழந்த பின்னிட்ட கேஶ பாரங்களாலும் அழகிதாய் மூன்றுரேகைகளேப் பெற்றுச் சஙகம் போன்ற திருக்கழுத்தை யுடையவனுய்த் தன்னுடைய பேரொளியினுலே பூாணசநதிரனுடைய ஒளியையும், அப்போதலாந்த தாமரைப பூவினழகையும தோறபிககுந் திருமுகததையுடைய உனனே. ... ... (௩௪)

அவதாரிகை.— இதில் திருமுகததில் அவயவ ஸௌந்தாயத்தினுடைய சோததியை யநுபவிக்கின்றுா... ... ... ❊

శ్లో॥ ప్రబుద్ధముగ్ధామ్బుజచారులోచనం
సవిభ్రమభ్రూలతముజ్జ్వలాధరమ్।
శుచిస్మితంకోమలగండమున్నసం
లలాటపర్యంతవిలమ్బితాలకమ్॥

ப்ரபுத்தமுக்தாம்புஜசாருலோசனம
ஸவிப்ரமபரூலதமுஜ்வலாதரம்
சுசிஸ்மிதம்கோமலகண்டமுன்னஸம்
லலாடபாயந்தவிலமபிதாலகம்

பதம்.		பிரதிபதம்.
(ప్రబుద్ధముగ్ధాంబుజచారులోచనం)		
(ப்ரபுத்தமுக்தாம்புஜசாருலோசநம)		
ప్రబుద్ధ	ப்ரபுத்த	அலாந்ததாகி
ముగ్ధ	முகத	செவ்வியுடையதான
అంబుజ	அம்புஜ	தாமரைப்பூப்போலே
చారు	சாரு	ஸுந்தரமான
లోచనం	லோசநம்	திருககணகளையுடையவனாய்
సవిభ్రమభ్రూలతం	ஸவிப்ரமப்ரூலதம்	ஆஶ்ரிதர்பக்கல் ஆதரமெல்லாந்தோறறும்படி நெறிததிருக்கும் புருவததை யுடையவனாய
ఉజ్జ్వలాధరం	உஜ்வலாதரம்	மிக்கவழகமைந்த திருவதரத்தையுடையவனாய்
శుచిస్మితం	ஶுசிஸ்மிதம்	வெளுதததிருமுறுவலையுடையவனாய
కోమలగండం	கோமளகண்டம	ஸுகுமாரமான கபோலஙகளை யுடையவனாய
ఉన్నసం	உநநஸம்	உயர்ந்தநாஸிகையுடையவனாய்
(లలాటపర్యంతవిళంబితాళకం)		
(லலாடபர்யந்தவிளம்பிதாளகம்)		
లలాటపర్యంత	லலாடபர்யநத	திருநெறறியளவும்
విళంబిత	விளம்பித	தாழந்திருககின்ற
అళకం	அளகம	முன்னெறறி மயிாகளை யுடையவனாயுள்ள உன்னை.

தாதபர்யம்.— ஆஶ்ரித ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே யலர்வதாய், அலரத் தொடங்கின வளவா யிருக்கையாலே அழகிதாயத் தாமரைமலாபோன்

ற திருக்கண்களை யுடையவனாய், ஆஶ்ரிதர் பக்கல் ஆதரமெல்லாந் தோற்றும் படி நெறித்த திருக்கும் புருவத்தை யுடையவனாய், மிக்க வழகை யுடைய திருவதரத்தை யுடையவனாய், வெளுத்த திருமுறுவலும், அநுபவிப்பார்க்கு ஆகர்ஷகமாய், ஸுகுமாரமான கபோலங்களு முடையவனாய், திருநெற்றி யளவும் தாழ்ந்து சுருண்டிருண்ட திருக் குழலை யுடைய உன்னை. ... ... (௰௫)

அவதாரிகை.— இதில் ஆபரணா யுதாதிக ளுடைய சோதி யழகை யனுபவிக்கின்றார். ... ... *

శ్లో॥ స్ఫురత్కిరీటాంగదహారకంఠికా
మణీంద్రకాఞ్చీగుణనూపురాదిభిః।
రథాంగశంఖాసిగదాధనుర్వరైః
లసత్తులస్యా వనమాలయోజ్జ్వలమ్॥

ஸ்புரதகிரீடாங்கதஹாரகண்டிகா
மணீந்த்ரகாஞ்சீகுணநூபுராதிபிஃ
ரதாங்கசங்காஸிகதாதனுர்வரைஃ
லஸத்துலஸ்யாவனமாலயோஜ்வலம.

பதம்.		பிரதிபதம்.
[స్ఫురత్కిరీటాంగదహారకంఠికామణీంద్రకాంచీగుణనూపురాదిభిః)		
(ஸ்புரதகிரீடாங்கதஹாரகண்டிகா மணீந்த்ரகாஞ்சீகுணநூபுராதிபிஃ)		
స్ఫురత్కిరీట	ஸ்புரத்கிரீட	திருமுடியிலே விளங்காநின்ற திவ்யகிரீடம்
అంగద	அங்கத	திருத்தோள்வளைகள்
హార	ஹார	திவ்யஹாரம்
కంఠికా	கண்டிகா	திருக்கழுத்திலே விளங்காநின்ற முத்துத்திருக்கட்டுவடம்
మణీంద్ర	மணீந்த்ர	ஶ்ரீகௌஸ்துபம்
కాంచీగుణ	காஞ்சீகுண	அரைநூற்பட்டிகை
నూపుర	நூபுர	திருச்சிலம்புகளும்
ఆదిభిః	ஆதிபிஃ	இவைமுதலானபல திவ்யாபரணங்களா
(రథాంగశంఖాసిగదాధనుర్వరైః)		
(ரதாங்கசங்காஸிகதாதநுர்வரைஃ)		
రథాంగ	ரதாங்க	திருச்சக்ரம்
శంఖ	சங்க	சங்கம்

అసి	அஸி	நாந்தகம்
గదా	கதா	கதை
ధనుర్వరైః	தநுர்வரை:	சாரங்கமென்னும் தநுஸ்ஸு இவைமுதலான திவ்யாயுதங்களாலும்
లసత్తులస్యా	லஸத்துளஸ்யா-	திருத்துழாயினாலே அழகிதான
వనమాలయా	வநமாலயா	வநமாலையாலே
ఉజ్జ్వలం	உஜ்வலம்	விளங்காநின்றுள்ள உன்னை.

தாத்பர்யம்.— உபய விபூதி நாதத்வமாகிற ஐஶ்வர்யத்திற் கநுரூபமாய்த் திருமுடியிலே விளங்காநின்ற திருவபிஷேகத்தாலும், ஸர்வாஶ்ரயமான திருத்தோள்களைப்பற்றி விளங்காநின்ற திருத்தோள்வளைகளாலும், திவ்யஹாரத்தாலும், திருக்கழுத்திலே விளங்கா நின்ற முத்துக் கண்டிகையாலும், நினக்கும் போக்யமான ஸ்ரீகௌஸ்துபத்தினாலும் திருவரையிலே விளங்கா நின்ற அரைநூற் பட்டிகையாலும், திருவடிகளைப் பற்றி விளங்கா நின்ற திருச்சிலம்புகளாலும், இன்னம் பலதிவ்யாபரணங்களாலும், இவ் வாபரணங்களோடு விகற்பிக்கலாம்படி சோபாவஹமான சங்க சக்ரகதாஶார்ங்காதி திவ்யாயுதங்களாலும் ஸார்வைஶ்வர்ய ஸூசகமாய், திருவடிகளளவும் தாழ்ந்து திருத்துழாயினாலே அழகியதான வநமாலையாலும் விளங்காநின்ற உன்னை... ... (௩௯)

அவதாரிகை.— மேலிரண்டு ஶ்லோகங்களாலே பிராட்டியோடு சேர்த்தியை யநுபவிக்கின்றார். ... ... *

இதில் முதல் ஶ்லோகத்தாலே பிராட்டியி னுடைய மேன்மையையும், இவள் பக்கல் ஈஶ்வரனுக் குண்டானவ்யாமோஹத்தையும் அருளிச்செய்கின்றார். ... ... *

శ్లో॥ చకర్థ యస్యా భవనం భుజాంతరం
తవ ప్రియం ధామ యదీయ జన్మభూః।
జగత్సమస్తం యదపాంగసంశ్రయం
యదర్థమంభోధిరమంథ్యబంధి చ॥

சகர்த்தயஸ்யாபவனம்புஜாந்தரம்
தவப்ரியம்தாமயதீயஜன்மபூ:
ஜகத்ஸமஸ்தம்யதபாங்கஸம்ஶ்ரயம்
யதர்த்தமம்போதிரமந்தயபந்திச.

பதம்.		ப்ரதிபதம்.
తవ	தவ	தேவருடைய
భుజాంతరం	புஜாந்தரம்	திருமார்பை

యస్యాః	யஸ்யாஃ	எந்தப் பிராட்டிக்கு
భవనం	பவநம்	கோயில்கட்டடமாக
చకర్థ	சகாத்த	பண்ணியருளிறரே
యదీయ జన్మ (భూః	யதீயஜந்மபூஃ	யாவளொருத்தி அவதரித்த திருப்பாற் கடல்
తవ	தவ	தேவருக்கு
ప్రియం ధామ	ப்ரியந்தாம	இனிதமருமிடமாயிற்றே
జగత్సమస్తం	ஜகத்ஸமஸ்தம்	இவ்வுபய விபூதியும்
యదపాంగసం (శ్రయం	யதபாஙகஸம் (ஶ்ரயம	யாவளொருத்தியினதுமந்த கடாக்ஷத்தைப்பற்றியுண்டாயிருக்கின்றன்வோ
యదర్థం	யதர்த்தம	யாவளொருத்தியைப்பெறுகைக்கு
అంభోధిః	அமபோதிஃ	கடலானது
అమంథి	அமந்தி	கடையப்பட்டதோ
అబంధిచ	அபந்திச	கட்டவும பட்டதோ

தாத்பாயம் — எந்தப் பெரிய பிராட்டி யாருககுத தேவரீருடைய திருமார்பைக் கோயிற் கட்டடமாகப்பண்ணியருளிறரே? யாவளொருத்தி அவதரித்த திருப்பாற கடல் தேவருக்கு இனிதமருமிடமாயறரே? இவ் வுபய விபூதியும் யாவளொருத்தி யினது கடாக்ஷலே சத்தைப்பற்றியுண்டாயிருக்கின்றதோ? யாவளொருததியைப் பெறுகைக்குக் கடலைக்கடைந் தருளிற்ரே? யாவளொருத்தியினுடையபிரிவாற்றுமை யாலே கடலைக் கட்டி யருளிற்ரே... ... ... (௩௭)

அவதாரிகை.— இதில் பிராட்டியினது நிரதிஶய் போக்யதையையும் உனக்கேற்குங்கோல மலர்ப்பாவை என்கிறபடியே அவனுக்கேயாயிருக்கிற இருப்பையு மனுபவிக்கின்றார். ... ... ❋

శ్లో॥ స్వవైశ్వరూప్యేణ సదానుభూతయా
ప్యపూర్వవద్విస్మయమాదధానయా।
గుణేనరూపేణవిలాసచేష్టితైః
సదాతవైవోచితయాతవశ్రియా॥

ஸ்வவைஶ்வரூப்யேணஸ்தானுபூதயா
ப்யபூாவவத்விஸ்மயமாததானயா,
குணேனரூபேணவிலாஸசேஷ்டிதைஃ
ஸதாதவைவோசிதயாதவஶ்ரியா.

ப்ரதிபதம்.

స్వైః	ஸ்வ ... ரூப்யேண	ஸாவவிக்ரஹத்தாலும்
సదా	ஸதா	ஸர்வகாலததிலும்
అనుభూతయాపి	அநுபூதயாபி	அநுபவிக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும்
అపూర్వవత్	அபூர்வவத்	நிதயாபூர்வமபோலே
విస్మయం	விஸ்மயம	ஆச்சரியத்தை
ఆదధానయా	ஆததாநயா	பண்ணுகிறபவளாய
గుణేన	குணேந	சீலாதிகுணஙகளாலும
రూపేణ	ரூபேண	வடிவழகாலும்
విలాసచేష్టితైః	விலாஸ சேஷ்டிதைः	திருவிளையாட்டுககளாலும் அவதாரம முதலானவ்யாபாரங்களாலும்
సదా	ஸதா	பரவ்யூஹ விபவாதி ஸாவாவஸ்தைகளிலும்
తవైవ	தவைவ	நினககே
ఉచితయా	உசிதயா	தகுதியாயிருப்பவளாய்
తవ	தவ	நினககு
శ్రియా	ஶ்ரீயா	அநங்யார்வைஹயாயும் திவ்யஸம்பததாயுமிருப்பவளாய

தாத்பர்யம்.— ஸாவ ஶக்தியான நீ ஸாவ விக்ரஹத்தாலும், ஸர்வகாலமும், ஸர்வ ப்ரகாரததாலும், அநுபவியா நின்றாலும, பரிசசேதிக்கப் போகாத போக்யதை யுடையவளாகையாலே நிதயம் அபூர்வமாய் ஆச்சரியம்பண்ணுமவளாய், வடிவழகாலும், சீலாதிகுணங்களாலும், திவ்யலீலைகளாலும், அவதாரம் முதலான திவ்ய சேஷ்டிதங்களாலும், பரவ்யூஹவிபவாதி ஸர்வாவஸ்தைகளிலும, நினக்கேதகுந்தவளாயும், நினக்கே திவ்ய ஸம்பததுமாயிருப்பவளாய. ... ... (௬அ)

அவதாரிகை.— இதில் பர்யங்க வித்யையில் சொல்லுகிறபடியே திருவநந்தாழ்வான் மடியிலே யெழுந்தருளி யிருககிற சோத்தியை அநுபவிக்கின்றார். ... ... *

శ్లో॥ తయాసహాసీనమనంతభోగిని
ప్రకృష్టవిజ్ఞానబలైకధామని।
ఫణామణివ్రాతమయూఖమండల
ప్రకాశమానోదరదివ్యధామని॥

தயாஸஹாஸீநமநந்தபோகிநி
ப்ரகருஷ்ட்விஜ்ஞாநபலைக
பணாமணிவ்ராதமயூகமண்டல
ப்ரகாசமாநோதரதிவ்யதாமநி.

(ప్రకృష్టవిజ్ఞానబలైకధామని)
(ப்ரகர்ஷ்டவிஜ்ஞாநபலைகதாமநி)

	பதம்.	ப்ரதிபதம்.
ప్రకృష్ట	ப்ரகர்ஷ்ட	உததமமான
విజ్ఞానబల	விஜ்ஞாநபல	ஜ்ஞாநசக்திகளுக்கு
ఏకధామని	ஏகதாமநி	ஓரிருப்பிடமாய்

(ఫణామణివ్రాతమయూఖమండలప్రకాశమానోదరదివ్యధామని)
(பணாமணிவ்ராதமயூகமண்டலப்ரகாஶமாநோதர திவ்யதாமநி)

ఫణామణి	பணாமணி	தன்னுடைய பணாரத்நங்களினது
వ్రాత	வராத	ஸமூஹங்களினுடைய
మయూఖమణ్డల	மயூகமண்டல	காந்திமண்டலத்தினாலே
ప్రకాశమాన	ப்ரகாசமாந	ப்ரகாசியாநின்ற
ఉదర	உதர	நடுவிடமமைந்த
దివ్యధామని	திவயதாமநி	திவ்யாந்தப்புரத்தை யுடையவனுமான
అనంతభోగిని	அநந்தபோகிநி	திருவநந்தாழ்வான் மீது
తయాసహ	தயாஸஹ	அப்படிப்பட்ட பிராட்டியாரோடும்
ఆసీనం	ஆஸீநம்	வீற்றிருப்பவனாகிய உன்னை

தாத்பர்யம.— ஸாவேஶ்வரனும உகந்தருளும்படியான ஜ்ஞாந ஶக்திகளுக்கு ஆஶ்ரயமாய்த் தன்னுடைய பணாமணிகளின் ஒளியாலே மணிவிளக்குப் போலே ஸ்ரீ வைகுண்டததில் திவ்ய விமாநத்தை ப்ரகாசப்படுத்திக கொண்டும் கைங்கா யாாததமான அனேக குணங்களையுடைய னாகையாலே அநநதனென்று ப்ரஸிததனான ஸ்ரீஶேஷனுடைய மடியில் அப்படிப்பட்ட பிராட்டியோடு வீற்றிருப்பவனுமானஉன்னை.

அவதாரிகை.— இதில் திருவநந்தாழ்வானுடைய வ்ருத்தி விசேஷங்களை அநுபவிக்கின்றார். ... ... *

శ్లో॥ నివాసశయ్యాసనపాదుకాంశుకో
పధానవర్షాతపవారణాదిభిః।

శరీరభేదై స్తవ శేషతాంగతైః
యథోచితం శేషఇతీరితే జనైః॥

நிவாஸசய்யாஸனபாதுகாம்சுகோ
பதானவர்ஷாதபவாரணாதிபிஃ,
சரீரபேதைஸ்தவசேஷதாஙகதைஃ
யதோசிதம்சேஷஇதீரிதேஜநைஃ.

	பதம.	ப்ரதிபதம்.
(నివాసశయ్యాసనపాదుకాంశుకోపధానవర్షాతపవారణాదిభిః)		
(நிவாஸஶய்யாஸநபாதுகாம்ஶுகோபதாநவர்ஷாதபவாரணாதிபிஃ)		
నివాస	நிவாஸ	எழுந்தருளியிருக்கிற திருமாளிகை
శయ్యా	- ஶயயா	கண்வளர்நதருளுகைககுபபடுககை
ఆసన	ஆஸந	ஸிஙகாஸநம்
పాదుకా	பாதுகா	மரவடி
అంశుక	அம்ஶுக	திருப்பரிவட்டம்
ఉపధాన	உபதாந	புலகும் அணை
వర్షాతపవారణ	வர்ஷாதபவா (ரண	மழையை வெயிலைப் போக்குவ தான சத்திரம்
ఆదిభిః	ஆதிபிஃ	ஆகிய இவை முதலாய
తవ	தவ	நினக்கு
శేషతాం	சேஷதாம	கைஙகர்யத்தாலே அதிசயா வஹத்வத் [தை
గతైః	கதைஃ	அடைந்திருக்கிற
శరీరభేదైః	சரீரபேதைஃ	கைஙகாயார்த்தமான அநேக சரீரங்களா [லே
యథోచితం	யதோசிதம்	உசிதப்படி.
జనైః	ஜநைஃ	நித்யஸூரிகளாலே
శేషఇతి	சேஷ இதி	சேஷனென்று
ఈరితే	ஈரிதே	சொல்லப்பட்டவனை.

தாத்பர்யம்.— நினக்கு எழுந்தருளி யிருக்கிற திருமாளிகையாயும், கண்வளரா தருளுகைகருப் படுகைகையாயும், இருநதால ஸிஙகாஸநமாயும், நின்றால்-மரவடியாயும, திருப்பரி வட்டமாயும், புல்கும அணையாயும், மழைக்கும் வெயிலுககும் குடையாயும், காலோசிதமான கைஙகாயங்களுகருத் தக்கவையாய நினககே கைங்காயங்களாலே அதிசயத்தை விளைக்கின்ற சரீர பேதங்களாலே ஶேஷத்வமே ஒருவடிவு

கொண்டாப்போ லிருக்கையாலே நிதய ஸித்தாகளாலே சேஷனெ ன்று கொண்டாடப்பட்டவனை திருவநந்தாழ்வான்மீது வீற்றிருப்பவ னை உன்னை. ... ... (௬௰)

அவதாரிகை.— இதில் வாஹநத்வஜாதி ஸர்வவிர்த்திகளை யுடையவராய் ஈஶ்வரனுக்கு அபிமதராயிருககிற பெரிய திருவடியோடு சேர்ததியை அநுபவிககின்றா.... ... ... *

శ్లో॥ దాసస్సఖావాహనమాసనంధ్వజో
యస్తేవితానంవ్యజనంత్రయీమయః।
ఉపస్థితంతేనపురోగరుత్మతా
త్వదంఘ్రిసమ్మర్దకిణాఙ్కశోభినా॥

தாஸஸ்ஸகாவாஹனமாஸநம்த்வஜோ
யஸ்தேவிதானம்வ்யஜனந்த்ரயீமய:,
உபஸ்திதம்தேநபுரோகருத்மதா
த்வங்கரிஸமமாததகிணாங்கசோபிநா.

	பதம்.	ப்ரதிபதம.
త్రయీమయః	த்ரயீமய:	வேதஸ்வரூபனை
యః	ய:	எந்தப்பெரியதிருவடி
తే	தே	உனககு
దాసః	தாஸ:	தாஸனும
సఖా	ஸகா	தோழனும
వాహనం	வாஹநம்	வாஹனமும
ఆసనం	ஆஸநம்	சிங்காஸநமும
ధ్వజః	த்வஜ:	கொடியும
వితానం	விதாநம்	மேற்கட்டியும்
వ్యజనం	வ்யஜநம்	திருவாலவட்டமும் ஆகின்றனோ
అన	தேந	அப்படிப்பட்டவனும்

(త్వదంఘ్రిసమ్మర్దకిణాంకశోభినా)

(த்வதங்க்ரிஸம்மர்த்தகிணாம்கசோபிநா)

త్వదంఘ్రి	த்வதங்கரி	நின்னுடைய திருவடிகளினது
సమ్మర్ద	ஸம்மாத	நெருககத்தினலுண்டான
కిణ	கிண	தழும்பாகிற

అంక	அம்க	சின்னத்திறலே
శోభినా	சோபிநா	விளங்காநிறபவனுமான
గరుత్మతా	கருத்மதா	பெரிய திருவடியாலே
పురః	புரஃ	திருமுன்பே நிலைக்கண்ணுடிபோலே
ఉపస్థితం	உபஸ்திதம்	ஸேவிக்கப்பட்டவனுமான உன்னை

தாத்பாயம்,— தன்னுடைய வயாபாரங்க ளெல்லா வற்றுலும் நினக்கு அதிசயத்தைப் பண்ணுமதாஸனும், தோழனும், ஆஶ்ரிதருடைய ஆபத்துக்களிலே நின்னைக் கொண்டுவந்து சோக்கும வாஹநமும், ஸிம்ஹாஸநமும், நீ கிட்டுவதற்கு முன்னே எழுநதருளுவதைத் தோற்றுவிக்கையாலே ஆஶ்ரிதருக்கு ப்ரீதி ஹேதுவான கொடியும, மேற்கட்டியும், நின்னை மேற்கொணடு போம்போது சாமரங்கள் போலே திருச்சிறகாலே மெல்லியகாற்றை யுண்டாககி இளைப் பாறறுபவனுயிருப்பவனும், வேதங்களை அவயவங்களாக உடையவனும், நின்னை மேற்கொண்டால் திருவடிகளாலே நெருக்கினதழுமபு தனக்குப்போக சின்ன மாகையாலே அதனுலே விளஙகா நிற்பவனு மானபெரிய திருவடியாலே திருமுன்பே நிலைககண்ணுடி போலே ஸேவிக்கப்பட்டவனுமான உன்னை. ... ... (சக)

அவதாரிகை.— இதில் உபயவிபூதிவிஷயமான தன்னுடைய ஸர்வபாரததையும், ஸர்வேஶ்வரன் இவன்பககலிலே வைததுத்தானு மிவனிட்டவழக்கா யிருககும்படியான ஸ்ரீஸேநாபதியாழவானுடைய தாஸ்யஸாம்ராஜ்யத்தை யநுபவிககின்ருர். ... ... *

శ్లో॥ త్వదీయభుక్తోజ్ఝితశేషభోజినా
త్వయా నిసృష్టాత్మభరేణ యద్యథా।
ప్రియేణ సేనాపతినా న్యవేది తత్
తథానుజానంతముదారవీక్షణైః॥

த்வதீயபுக்தோச்சிதசேஷபோஜிநா
த்வயாநிஸ்ருஷ்டாத்மபரேணயதயதா,
ப்ரியேணஸேநாபதிநாந்யவேதிதத்
ததானுஜானந்தமுதாரவீக்ஷணைஃ.

பதம்.	ப்ரதிபதம்.

(త్వదీయభుక్తోజ్ఝితశేషభోజినా)
(த்வதீயபுக்தோச்சிதசேஷபோஜிநா)

త్వదీయ	தவதீய	உன்னுடையதாய
భుక్తోజ్ఝిత	புகதோசசித	அமுதுசெய்து கைவாங்கின
శేష	செஷ	போஜநபாத்ர சேஷமுமாயுள்ள ப்ரஸா[ததை
భోజినా	போஜிநா	புஜிப்பவனும்
త్వయా	த்வயா	உன்னாலே
నిసృష్టాత్మభ(రేణ	நிஸ்ருஷ்டாத்ம(டரேண	தன் பக்கலிலே வைககப்பட்ட உபய விபூதி ரூபமான பாரத்தையுடையவனும்
ప్రియేణ	ப்ரியேண	இஷ்டனுமான
సేనాపతినా	ஸேநாபதிநா	ஸேநாபதியாழவானாலே
యత్	யத	எநதக்காரயம்
యథా	யதா	யாதொருபடி
న్యవేది	ந்யவேதி	விண்ணபபஞ்செய்யப்பட்டதோ
తత్	தத்	அந்தக்காரயத்தை
తథా	ததா	அப்படிககே
ఉదారవీక్షణైః	உதாரவீக்ஷ(ணை:	ஸௌஹார்தாநுக்ரஹ பூர்ணமான கடாக்ஷஙகளாலே
అనుజానంతం	அநுஜாநந்தம்	அநுமதிபண்ணுநிற்பவனுமானஉன்னை.

தாத்பாயம.— நீ அமுதுசெய்து கைவாஙகினதாய் போஜநபாத்ர சேஷமான ப்ரஸாதத்தைப் புஜிப்பவனும், உன்னாலே தன் பக்கலிலே வைககப்பட்ட உபயவிபூதி ரூபமான பாரத்தையுடையவனும் இஷ்டனுமான ஸ்ரீ ஸேநாபதி யாழ்வானாலே எநதக்கார்யம் எப்படிவிணணப்பஞ் செய்யப்பட்டதோ, அந்தக்கார்யங்களை அப்படியே ஸௌஹாாதாநுகரஹ பூாணமான கடாக்ஷஙகளாலே அநுமதிபண்ணு நிற்பவனுமான உன்னை. ... ... (௬௨)

அவதாரிகை.— இதில் நித்யஸூரிகளுடைய கைஙகாய ஸம்ருத்தியை அநுபவிககின்றார். ... ... *

శ్లో॥ హతాఖిలక్లేశమలైస్స్వభావతః
సదానుకూల్యైకరసైస్తవోచితైః।
గృహీతతత్తత్పరిచారసాధనైః
నిషేవ్యమాణస్సచివైర్యథోచితమ్॥

ஹதாகிலக்லேசமலைஸ்வபாவத:
ஸதாநுகூல்யைகரஸைஸ்தவோசிதை:,

க்ருஹீதத்தத்பரிசாரஸாதநை:
நிஷேவ்யமாணம் ஸசிவைர்யதோசிதம்.

பதம். ப்ரதிபதம்.

(హృతాఖిల క్లేశమలైః)
(ஹ்ருதாகில க்லேஶமலை:)

హృత	ஹ்ருத	போக்கடிக்கப்பட்டவையான
అఖిల	அகில	ஸமஸ்தமாயுள்ள
క్లేశమలైః	க்லேசமலை:	அவித்யைமுதலான க்லேச மலங்களை யுடையவர்களும்
స్వభావతః	ஸ்வபாவத:	இயற்கையாகவே
సదా	ஸதா	ஸர்வகாலமும்
ఆనుకూల్యైక రసైః	ஆநுகூல்யை கரஸை:	நின் திருவடிகளில் கைங்கர்யத்தையே போக்யமாக உடையவர்களும்
తవ	தவ	நினக்கு
ఉచితైః	உசிதை:	ஸ்வரூபரூப குணங்களாலே உசிதமானவர்களும்

(గృహీత తత్తత్పరిచారసాధనైః)
(க்ருஹீததத்தத்பரிசாரஸாதநை:)

గృహీత	க்ருஹீத	க்ரஹிதத்துக்கொள்ளப்பட்டவையான
తత్తత్	தத்தத்	அந்தந்த
పరిచారసాధనైః	பரிசாரஸாதநை:	கைங்கர்யோபகரணங்களான சத்ரசாமராதிகளை உடையவர்களுமான
సచివైః	ஸசிவை:	நித்யஸூரிகளாலே
యథోచితం	யதோசிதம்	ஸ்வரூபாநுரூபமாக
నిషేవ్యమాణం	நிஷேவ்யமாணம்	ஸேவிக்கப்பட்டவனுமாகிய உன்னை.

தாத்பர்யம்.— அவித்யை முதலான க்லேசமலங்க ளற்றவர்களாய் உன் திருவடிகளில் ஸ்வரூபோசித கைங்கர்யத்தையே போக்யமாக உடையவர்களாய், ஸ்வரூபரூபாதிகளாலே நினக்கு உசிதமானவர்களாய் கைங்கர்யோசிதமான சத்ரசாமராதிகளை ஆதராதிசயத்தாலே விடமாட்டாமையாலே தரித்திருப்பவர்களுமான நித்யஸூரிகளாலே ஸேவிக்கப்பட்டிருக்கின்ற உன்னை, ... (௪௬)

அவதாரிகை.— இதில் பிராட்டியை நாநாரஸங்களாலே உகப்பிக்கும்படியை அநுபவிக்கவேண்டு மென்கின்றார். ... ... ❋

శ్లో॥ అపూర్వనానారసభావనిర్భర
ప్రబుద్ధయా ముగ్ధవిదగ్ధలీలయా।
క్షణాణువత్క్షిప్తపరాదికాలయా
ప్రహర్షయంతమ్మహిషీం మహాభుజమ్॥

அபூர்வநாநாரஸபாவநிர்ப்பர
ப்ரபுத்தயாமுக்தவிதக்த்தலீலயா
க்ஷணாணுவத்க்ஷிப்தபராதிகாலயா
ப்ரஹர்ஷயந்தமமஹிஷீம்மஹாபுஜம்.

பதம். ப்ரதிபதம்.

(అపూర్వనానారసభావనిర్భరప్రబుద్ధయా)

(அபூர்வநாநாரஸபாவநிர்ப்பரப்ரபுததயா)

అపూర్వ	அபூர்வ	முன்புகண்டறியாதனபோ லிருப்பவை
నానా	நாநா	வெகுவிதஙகளாயுமுள்ள [யாய்
రసభావ	ரஸபாவ	ஶ்ருங்காராதி ரஸங்களாலும் உத்ஸாஹாதிகளாலும்
నిర్భర	நிர்பர	அதிகமாய்
ప్రబుద్ధయా	ப்ரபுத்தயா	விரத்தியடைந்திருப்பதும்

(క్షణాణువత్ క్షిప్తపరాదికాలయా)

(க்ஷணாணுவத்க்ஷிப்தபராதிகாலயா)

క్షణాణువత్	க்ஷணாணுவத்	ஒருக்ஷணத்தில் ஏகதேசம்போலே
క్షిప్త	க்ஷிப்த	போகிடப்பட்ட
పరాదికాలయా	பராதிகாலயா	பரம் பரார்த்தம் என்னுங் காலத்தை உடையதும்

(ముగ్ధవిదగ్ధలీలయా)

(முக்தவிதக்தலீலயா)

ముగ్ధ	முக்த	அழகியதும்
విదగ్ధ	விதக்த	சாதுரயமுள்ளதாயுமிருக்கிற
లీలయా	லீலயா	திருவிளையாட்டினலே
మహిషీం	மஹிஷீம்	பெரியபிராட்டியாரை
ప్రహర్షయంతం	ப்ரஹர்ஷயந்தம்	மிகவும் உகப்பிக்கிறவனும்
మహాభుజం	மஹாபுஜம்	மஹாபுஜனுமான உன்னை

தாத்பர்யம்.— ப்ரதிக்ஷணமுமமுன்புகண்டறியாதனபோலிருப்பவையாய், வெகுவிதங்களான ஶ்ருங்காராதி ரஸங்களாலும் உத்ஸாஹா

திகளாலும், பரிபூரணமாய, ஒருக்ஷணத்தில் சிறிய அம்சம் போலே ப்ரஹ்மாயுஷ் காலங்களையும் போக்குவனவாய், அற்புதமாயுள்ள திவ்ய லீலைகளாலே பெரியபிராட்டியாரை அணைத்து மிகவுமுகப்பிக்கு மவ ஞன உன்னை. ... ... (சுசு)

அவதாரிகை — இதில் இப்படிபிராட்டியாரை உகப்பிக்கின்ற ரஸ பாவங்களுக்குஆஶ்யமானவடிவையும, குணங்களையுமநுஸந்திக்கின்றார

శ్లో॥ అచింత్యదివ్యాద్భుతనిత్యయౌవన
స్వభావలావణ్యమయామృతోదధిమ్।
శ్రియశ్శ్రియంభక్తజనైకజీవితం
సమర్థమాపత్సఖమర్థికల్పకమ్॥

அசிந்த்யதிவ்யாத்புதநித்யயௌவந
ஸ்வபாவலாவண்யமயாம்ருதோததிம்,
ஶ்ரியஶ்ரியம்பக்தஜநைகஜீவிதம்
ஸமாத்தமாபத்ஸகமாத்திகல்பகம.

பதம்.		ப்ரதிபதம்.
(అచింత్యదివ్యాద్భుతనిత్యయౌవనస్వభావలావణ్యమయామృతోదధిం)		
(அசிந்த்யதிவ்யாதபுதநிதயயௌவநஸ்பாவலாவண்யமயாமிர்தோததிம)		
అచింత్య	அசிந்தய	மனததிலுைம் அளவிடக கூடாததாய்
దివ్య	திவ்ய	ப்ரகிருதிஸம்பந்தமறறதாய
అద్భుత	அதபுத	அறிநதமட்டில் ஆசசர்யமாய்
నిత్య	நிதய	நித்யமுமான
యౌవన	யௌவந	யௌவநத்தையே
స్వభావ	ஸ்வபாவ	ஸ்வபாவமாக உடையானய் [ள
లావణ్యమయ	லாவண்யமய	திவ்ய லாவண்யத்தாலே ப்ரசுரமுமாயுள்
అమృతోదధిం	அமிர்தோததிம-அமிர்தஸாகரம்போன்றவனும	
శ్రియః	ஶ்ரிய:	பெரியபிராட்டியாருக்கு
శ్రియం	ஶ்ரியம்	மஙகளகரனுமானவனும்
(భక్తజనైకజీవితమ్)		
(பகதஜநைகஜீவிதம)		
భక్తజన	பக்தஜன	ஆஶ்ரிதஜநங்களுக்கு
ఏకజీవితం	ஏகஜீவிதம்	தாரகபோஷகபோக்யபூதனும

సమర్థం	ஸமார்த்தம்	ஆஸ்ரிதருக்கு ஸாதமிக்க ஸாத்மிக்க தன்னை அநுபவிக்கக்கொடுக்க வல்லவனும்
ఆపత్సఖం	ஆபத்ஸகம்	ஆபத்ஸகனும்
ఆర్తికల్పకం	ஆர்திக்ல்பகம்	ஆர்த்திகளுக்குக் கல்பக விருக்ஷத்தைப்போலபரமோதாரனுமான உன்னை

தாத்பர்யம்.—மனத்தினாலும் சிந்திக்கக்கூடாததாய், ப்ரக்ருதிஸம்பந்த மற்றதாய், ஆச்சாடமாய், நித்யமாயு முள்ள யௌவநத்தையே ஸ்வபாவமாக உடையானாய, திவ்யலாவண்ய ப்ரசுரமான அமிர்தஸாகரம போன்றவனும், பெரிய பிராட்டியாருக்கு மங்களகரனும், ஆஸ்ரிதருக்குத்தாரக போஷக போக்யங்களா விருப்பவனும, அன்றிக்கே, ஆஸ்ரிதர் களையே தனக்குத்தாரக போஷக போக்யங்க ளாக உடையவனும், நிரதிசய போக்யனான தன்னை, ஸாத்மிக்க ஸாதமிக்க அநுபவிக்கும்படி ஆஸ்ரிதருக்குக் கொடுக்க வல்லவனும், ஆபத்தில் தோழனைப் போன்றவனும, ஆர்த்திகளுக்குத் தன்னையே கொடுத்தருளும் கல்பவிருக்ஷமுமான உன்னை. ... ... (௬௫)

அவதாரிகை.— கீழ்ச் சொன்ன ஸ்வரூப ரூபகுண விபூதிகளால் பூர்ணனாய், நித்யவிபூதியிலே குறைவற வெழுந்தருளி யிருக்கின்ற நின்னைப் பாஹ்யமன்றோ ரதங்களைத் தவிர்ந்து நித்ய கைங்கர்யத்தாலே உகப்பிப்பதென்றென்கிறார். ... ... ❋

శ్లో॥ భవన్తమేవానుచరన్నిరన్తరం
ప్రశాన్తనిశ్శేషమనోరథాన్తరః।
కదాహమైకాన్తికనిత్యకిఙ్కరః
ప్రహర్షయిష్యామిసనాథజీవితః॥

பவந்தமேவாநுசரந்நிரந்தரம்
ப்ரசாந்தநிஸ்ஸேஷமநோரதாந்தர:,
கதாஹமைகாந்திகநித்யகிங்கர:
ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி ஸநாதஜீவித:.

	பதம்.	ப்ரதிபதம்.
భవన్తమేవ	பவந்தமேவ	கீழ்ச்சொன்ன ஸ்வரூபரூப விபவங்களாலே பரிபூர்ணனான நின்னையே
నిరన్తరం	நிரந்தரம்	இடைவிடாமல்

అనుచరన్	அநுசரன்	அநுவர்த்தித்தவனாய
ప్రశాన్తనిశ్శేష మనోరథాన్తరః	ப்ரஶாந்தநிஶ்ஶேஷமநோரதாந்தரஃ	நின்னை யொழிந்த விஷயங்களில் மநோவ்யாபாரங்களை நிஶ்ஶேஷமாகத்தவிர்ந்தவனாய்
అహం	அஹம்	ருசியொழிய உபாயமில்லாதநான்
ఐకాన్తికనిత్య కింకరః	ஐகாந்திக நித்யகிங்கரஃ	ஏகரூபமாய ஆத்மதத்வமுள்ள காலமத்தனையுமநுஷ்டிக்கத்தக்கதுமான கைங்கர்யத்தையே ஸ்வரூபமாக உடையவனாய
సనాథజీవితః	ஸநாதஜீவிதஃ	ஸபலமான ஸத்தையை உடையவனாய்
కదా	கதா	எப்பொழுது நின்னை
ప్రహర్షయిష్యామి	ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி	மிகவும உகப்பிக்கக்கடவேன்,

தாத்பர்யம்.— இப்படி கீழச் சொன்ன ஸ்வரூப ரூபகுண விபவங்களாலே பரிபூர்ணனான நின்னையே இடைவிடாமல் அநுஸரித்துக்கொண்டு, நின்னை யொழிந்த விஷயங்களில் மனோவ்யாபாரங்களை நிஶ்ஶேஷமாக விட்டு, நின்னையல்லாத உபாயாந்தரங்களை அறியாதவனுமான நான், ஏக ரூபமாய், இவ்வாத்மதத்வ முள்ளகாலமத்தனையு மநுஷ்டிக்கத்தக்க கைங்கர்யங்களைப் பெற்று ப்ரயோஜநத்தோடு கூடிய ஸத்தையை உடையவனாகி, எப்பொழுது நின்னை உகப்பிக்கப்போகின்றேன்.

அவதாரிகை.— இதில் ப்ராப்யனான ஈஶ்வரனுடைய வைலக்ஷண்யத்தையும, தமமுடைய பூர்வ விருத்தத்தையும் பார்த்து விதிஶிவஸநகாதிகளுடைய மனஸ்ஸுக்கும எட்டாததாய, அஸ்ப்ருஷ்டஸம்ஸாரகந்தரான நித்ய ஸூரிகள ஆசைப்படுமதான கைங்கர்யத்தை ஸம்ஸாரியானவனாசைப்படுகையாவதென்? ராஜான்னம விஷ ஸம்ஸப்ருஷ்டமாவதே என்றுவளவேழுலகில் ஆழ்வாரைப்போலே தம்மை நிந்திக்கின்றார்

ஶ்லோ॥ ధిగశుచిమవినీతంనిర్దయంమామలజ్జం
పరమపురుషయోహంయోగివర్యాగ్రగణ్యైః।
విధిశివసనకాద్యైర్ధ్యాతుమత్యన్తదూరం
తవపరిజనభావంకామయేకామవృత్తః॥

திகசுசிமவிநீதம்நிர்தயம்மாமலஜ்ஜம
பரமபுருஷயோஹம்யோகிவர்யாக்ரகண்யைஃ,

விதிஶிவஸநகாத்யைர்த்யாதுமத்யந்ததூரம்
தவபரிஜநபாவங்காமயேகாமவ்ருத்தஃ.

	பதம்.	ப்ரதிபதம்.
అశుచిం	அஶுசிம்	அநாதியாகியதேஹ ஸம்பந்தத்தாலே அசுசியாய
అవినీతం	அவிநீதம்	இவ்வாத்மாவுக்குத்தேஹ ஸம்பந்தம அசுசி ஹேதுவென்றறிகைக் கடியான ஆசார்யஸேவையில்லாமையாலே சிக்ஷிதனல்லாதவனாய
నిర్దయం	நிர்தயம்	விலக்ஷணபோக்யமான பகவத் தத்வத்தைககிட்டித தூஷிக்கப் பார்த்த நிர்தயனாய்
అలజ్జం	அலஜ்ஜம்	நித்யஸூரிஸேவ்யனான எம்பெருமானைநாம நுபவிக்கமேல்விழுகைஹாஸ்யமாகுமென்றுலஜ்ஜையில்லாதவனாய்
మాం	மாம்	இப்படிஹேயகுண பூர்ணனான என்னை
ధిక్	திக	நிந்திக்கவேண்டும் (ஏனென்றால்)
పరమపురుష	பரமபுருஷ	ஸர்வாதிகனான புருஷோத்தமனே
కామవృత్తః	காமவ்ருத்தஃ	விஷயப்பரவணனாகி
యోహం	யோஹம	நீசனென்று பாவித்தனான நான்
(యోగివర్యాగ్రగణ్యైః)		
(யோகிவர்யாக்ரகண்யைஃ)		
యోగివర్య	யோகிவர்ய	யோகிஶ்ரேஷ்டரில்
అగ్రగణ్యైః	அக்ரகண்யைஃ	ப்ரதமகண்யரான
(విధిశివసనకాద్యైః)		
(விதிஶிவஸநகாத்யைஃ)		
విధిశివ	விதிசிவ	கர்மபாவ்றம பாவனையுள்ள பிரமனும்சிவனும்
సనకాద్యైః	ஸநகாத்யைஃ	ப்ரஹ்மபாவனையே யுள்ள ஸநகாதிகளும் ஆகிய இவர்களாலே
ధ్యాతుమపి	த்யாதுமபி	நினைக்கைக்கும
అత్యంతదూరం	அத்யந்ததூரம்	மிகவும் தூரமாயுள்ள
తవ	தவ	நின்னுடைய
పరిజనభావం	பரிஜநபாவம்	கைங்கர்யாம்ருதத்தை
కామయే	காமயே	பெற்றல்லதுதரிக்கமாட்டாமல் ஆசைப்படுகின்றேன்

தாத்பர்யம்.— அநாதி யான தேஹ ஸம்பந்தத்தாலே அசுசியாய், இவ்வாத்மாவுக்குத்தேஹ ஸம்பந்தம அசுசி ஹேதுவென்றறிகைக கடியான ஆசார்ய ஸேவை யில்லாமையாலே சிக்ஷிதனல்லாதவனாய், அமிழ்தத்தை விஷத்தாலே தூஷித்தாப் போலே விலக்ஷண போக்யமான பகவத் தத்வத்தைத் தன் ஸம்பந்தத் தாலே தூஷிக்கின்ற நிர்தயனாய, நித்ய ஸூரி ஸேவ்யனான ஸ்ரீயப்பதியை நீசனான நானநுபவிக்க மேல் விழுகைஹாஸ்யமாகுமென்று நாண மில்லாதவனுமான என்னை நிந்திக்கவேண்டும். (ஏனென்றால்) ஓ பரம புருஷனே! யோகிஸ்ரேஷ்டரில்ப்ரதமகண்யரான கர்ம பிரஹ்ம பாவனையுள்ள பிரமன் சிவன் இருவர்களாலும், பிரஹ்ம பாவனையே யுள்ள ஸநகாதிகளாலும் மனத்தினால் நினைக்கைக்கும மிகவும் தூரமாய், நித்யஸூரிகள் ஆதரிக்கத்தக்கதான நின்னுடைய கைங்கர்ய மருத்தத்தை விஷய ப்ரவணனாய நீசனான அடியேன் ஆசைப்படுகின்றேனன்றோ. ... ... (சஎ)

அவதாரிகை.— தம்முடைய அயோக்யதையையநுஸந்தித்து, அகலப் பார்த்தவர் ருசியின் மிகுதியாலே அகல மாட்டாதே கேவல கிருபையாலே நீ என் பாபத்தைப் போக்கி விஷயீ கரித் தருளவேண்டுமென்கிறார். ... ... ❋

శ్లో॥ అపరాధసహస్రభాజనం
పతితంభీమభవార్ణవోదరే।
అగతింశరణాగతంహరే
కృపయాకేవలమాత్మసాత్కురు॥

அபராதஸ்ஹஸ்ரபாஜநம
பதிதமபீமபவார்ணவோதரே,
அகதிமசரணாகதம்ஹரே
க்ருபயாகேவலமாத்மஸாத்குரு

பதம்.	ப்ரதிபதம்.	
(అపరాధ సహస్రభాజనం)		
(அபராதஸஹஸ்ரபாஜநம்)		
అపరాధసహస్ర-	அபராதஸஹஸ்ர	அனேக மாயிரம் அபராதங்களுக்கு
భాజనం	பாஜநம்	இருப்பிடமாய்
భీమభవార్ణవో	பீமபவார்ண	பயங்கரமாய்த் துஸ்தரமான ஸம்ஸார
(దరే	(வோதரே	ஸமுத்திரத்தின் நடுவில்

పతితం	பதிதம்	ஸ்வகாமத்தால் தள்ளுண்டுவிழுந்தவனாய்
అగతిం	அகதிம்	உன்னையொழிய உபாயமற்றவனாய்
శరణాగతం	சரணாகதம்	சரண மடைந்தேனென்று முறையிடுகின்ற என்னை
హరే	ஹரே	ஆஶ்ரித பாபநிவாததகனான ஸ்வாமியே
కృపయా కేవలం	க்ருபயாகேவலம்-ஸஹகாரமில்லாதக்ருபையாலே	
ఆత్మసాత్కురు	ஆத்மஸாத்குரு-நமமுடையவனென்று விஷயீ கரித்தருள வேண்டும்	

தாத்பாயம்.— அநேகமாயிரம் அபராதங்களுக்கு ஓரிருப்பிடமாய் ஜ்ஞானிகளுக்குப் பயங்கரமான ஸம்ஸார ஸமுத்திரத்தி னடுவிலே ஸ்வகாமத்தால் தள்ளுண்டு விழுந்தவனாய, உன்னை யொழிய உபாயாந்தர மற்றவனாய், சரண மடைந்தே னென்று முறை யிடுகின்ற என்னை ஆஶ்ரிதபாப நிவாததகனான ஹரியே! கேவல க்ருபையாலே நம்முடையவனென்று அங்கீகரித்தருள வேண்டும்.... ... ... (சஅ)

அவதாரிகை.— அபராதம் அதிகமான பின்பு சாஸ்திரிய மான ப்ராயசித்தங்களைச் செய்யாதே கேவலம் க்ருபையாலே ரக்ஷித் தருள வேண்டுமென்று நம்மை நிர்ப்பந்திக்கின்றதென்னென்று ஸர்வேஶ்வரன் கேட்டருளச் சாஸ்திரியாநுஷ்டானத்துக்குஜ் ஞானமேயில்லை வேறு கதி யில்லாமையாலே உன்னை விடமாட்டேன் ஆனபின்பு க்ருபாகார்ய மான விஶேஷகடாக்ஷமே எனக்கு உஜ்ஜீவநஹேது என்னுகின்றார்.

శ్లో॥ అవివేకఘనాంధదిఙ్ముఖే
బహుధాసంతతదుఃఖవర్షిణి।
భగవన్భవదుర్దినేపథః
స్ఖలితంమామవలోకయాచ్యుత॥

அவிவேககநாந்ததிங்முகே
பகுதாஸந்ததது:கவர்ஷிணி,
பகவநபவதுர்த்திநேபத:
ஸ்கலிதம்மாமவலோகயாச்யுத.

பதம். ப்ரதிபதம்.

(అవివేకఘనాంధదిఙ్ముఖే)
(அவிவேககநாந்ததிங்முகே)

అవివేక	அவிவேக	ஜீவபரவிவேகமில்லாமை, தேஹாத்ம விவேகமில்லாமை, த்யாஜ்யோபாதேய விவேகமில்லாமை, பந்தவிமோசந விவேகமில்லாமை ஆகிய இவையாகிய
ఘన	கந	மேகபடலங்களாலே
అంధ	அந்த	மறைக்கப்பட்ட
నిమ్నగే	நிம்நகே	உஜ்ஜீவநோபாய நிகருகளையுடையதாய்
బహుధా	பஹுதா	அநேகவிதமாக
సంతతదుఃఖవర్షిణి	ஸந்ததது:க்கவர்ஷிணி	இடை விடாமல் துக்கத்தை வர்ஷிப்பதான
భవదుర్దినే	பவதுர்திநே	ஸம்ஸாரமாகியதுர்திநத்திலே
పథః	பத:	காம ஜ்ஞாநத்யுபாய மார்க்கங்களினின்றும்
స్ఖలితం	ஸ்கலிதம்	நழுவினவனான
మాం	மாம்	என்னை
భగవన్	பகவந்	ஜ்ஞாநசக்தியாதிகளால் பூர்ணனானவனே
అచ్యుత	அச்யுத	ஆச்ரிதரை ஒருவழியாலும் நழுவவிட்டுக்கொடாதவனே
అవలోకయ	அவலோகய	ஸகல க்லேசமும் போம்படி கடாக்ஷித்தருளவேண்டும்

தாத்பர்யம்.— ஜ்ஞான சக்தியாதிகளால் பூர்ணனான ஸ்வாமியே ஜீவபர விவேகமில்லாமை, தேஹாத்ம விவேக மில்லாமை, த்யாஜ்யோபாதேய விவேக மில்லாமை, பந்தவிமோசந விவேக மில்லாமை, இவையாகிய மேகபடலங்களாலே மறைக்கப் பட்ட மனஸ்ஸை யுடையவனாகையாலே உஜ்ஜீவநோபாயத்தில் நிகரு மாத்ரமும் தெரியாதபடி பண்ணுவதாய், இடைவிடாதே நாநாவித துக்கத்தை வர்ஷிப்பதான ஸம்ஸாரமென்னும் துர்திநத்திலே கர்மஜ்ஞான பக்தியாதி மார்க்கங்களினின்றும் நழுவி யிருக்குமென்னை அச்சுதனே! ஸகலக்லேசமும் போம்படி கடாக்ஷித் தருளவேண்டும் ... ... (௫௬)

அவதாரிகை.— நின் க்ருபையாலல்லது, வேறு கதி எனக்கில்லாதது போல நின் க்ருபைக்கு நானல்லது விஷயமில்லை இதனையிழவாதே கொள்ளுதி என்கிறார். ... ...

శ్లో॥ నమృషాపరమార్థమేవమే
శృణువిజ్ఞాపనమేకమగ్రతః|

యది మే న దయిష్యసే తతః
దయనీయ స్తవ నాథ దుర్లభః॥

நம்ருஷாபரமாாத்தமேவமே
ஶ்ருணுவிஜ்ஞாபநமேகமக்ரதஃ,
யதிமேநதயிஷ்யஸேததோ
தயநீயஸ்தவநாததுால்லபஃ.

	பதம்.	ப்ரதிபதம்.
నమృషా	நம்ருஷா	லௌகிகா பக்கலிலே இரக்கம் பிறக்கைககுச சொல்லும வார்த்தையைப்போலே பொய்யன்று
పరమార్థమేవ	பரமாற்தமேவ	நின்திருமுன்பேசெய்யுமிவ்விண்ணப்பமானது ஸதயமே
ఏకం	ஏகம	தனியாய் இதுக்குமேலாகச் சொல்லுவதொருவாாதததையுமில்லை
మే	மே	இவ்விண்ணப்பத்தையே உஜ்ஜீவனோபாயமாகநினைத்திருககிறஎன்னுடைய
విజ్ఞాపనం	விஜ்ஞாபநம	விண்ணப்பததை
అగ్రతశ్శృణు	அகரதஶ்ருணு	முற்படக்கேட்டருளவேண்டும்
మే	மே	நின்தயையினால் ரக்ஷ்யனான எனக்கு
నదయిష్యసే (యది	நதயிஷ்யஸே (யதி	தயைபண்ணுதொழிவாயாயின்
నాథ	நாத	ஸர்வசேஷியானவனே [ன்பு
తతః	ததஃ	நின்னைக்கிட்டின இவ்வஸ்துதப்பினால் பி
తవ	தவ	ரக்ஷிககததக்கவஸ்துவைத் தேடுகின்ற உனககு
దయనీయః	தயநீயஃ	தயைபண்ணிரக்ஷிக்கத்தக்கவன்
దుర్లభః	துாலபஃ	கிடைப்பதரிது

தாத்பாயம்.— லௌகிக ரிடததிலே இரக்கம் பிறக்கைக் காகச் சொல்லும வாாத்தையைப் போலே பொய்யன்று. ஸாவஜ்ஞனானநின் திருமுன்பே செயயுமிவ விண்ணப்பமானதுஸத்யமே. இதற்கு மேலாகச்சொல்லுவதொருவார்த்தையுமில்லை இவ்விண்ணப்பமே உஜ்ஜீவனோபாய மென்றிருககும் அடியேனுடைய விண்ணப்பத்தின்மேல் கார்யம் செயயினும செயயா தொழியினும் முற்படக் கேடடருள வேண்டும்,

தயையினால் ரக்ஷியனான என் விஷயத்தில நீதயை பண்ணு விட்டால நின்னைககிட்டின இவவஸ்துத்தபபினால் பின்பு ஒநாதனே! ரக்ஷிககதத க்க வஸ்துவைததேடுமவனான நினக்கு மஹாபராதியாய், நீயே ரக்ஷிக கும்படி அகதியாய் நிறகிறவஸ்துக கிடைப்பதரிது.... ... (௲)

அவதாரிகை.— இப்படி தயை பண்ணத்தக்கவனான அடியேனுக கும், தயாளுவான நினககும பூகயமான இஸ் ஸம்பந்தம் நினது க்ரு பையாலே யாயிறறு, ஆன பினபு இதைக கைவிடாதே ரக்ஷித் தருள வேண்டு மென்கின்றார். ... ... *

శ్లో॥ తదహంత్వదృతేననాథవాన్
మదృతేత్వందయనీయవాన్నచ।
విధినిర్మితమేతదన్వయం
భగవన్పాలయమాస్మజీహపః॥

ததஹம்தவதருதேநநாதவான்
மதருதேதவமதயநீயவாநநச
விதிநிாமிதமேததந்வயம
பகவநபாலயமா ஸமஜீஹபஃ.

	பதம்.	பரதிபதம.
తత్	தத	ஆதலால் தயநீயா நினககுத தாலப மான பின்பு
అహం	அஹம	அபராதியாய் அநுதாபம்பிறநத நான்
త్వదృతే	தவத்ருதே	என் துக்கததைப் பொறுகக மாட்டாத நின்னை யொழிய
ననాథవాన్	நநாதவான்	நாதனுடையேனல்லேன்
మదృతే	மதருதே	நின்தயையினால்ரக்ஷியனான என்னையொழிய
త్వం	த்வம்	நீ
దయనీయవా (న్నచ	தயநீயவாந்நச	தயை பண்ணத்தககவஸ்துவை உடையாயலலை
విధినిర్మితం	விதிநிாமிதம்	நின்னுடைய கேவல க்ருபையாலேவநத தாய
ఏతదన్వయం	ஏததந்வயம	ஒருவரையொழியவொருவருககுசசெல்லாத இம்முக்யஸமபநதததை
భగవన్	பகவன்	ஷாட்குண்யபூர்ணனே!

పాలయ பாலய ரக்ஷித்தருளவேணடும
మాస్మజీహపః மாஸமஜீஹப:-கைவிடடருளாதொழியவேண்டும.

தாத்பாயம.— ஆதலால் தயைபண்ணததககவஸது நினககுத தூலபமான பின்பு, அபராதியாய அநுதாபம் பிறந்த எனககு என்துககத்தைபபொறுக்கமாட்டாத நின்னை யொழியநாதனிலலை. தயைககுப்பாத்ரமான என்னையொழிநதாலும, நின்கருபைககு விஷயமிலலை. ஒருவரையொழிய ஒருவருககுசசெல்லாத இமமுக்யஸமபநதம் நினனுடையக்ருபையாலேவநதது. ஜ்ஞானஸகதியாதிபூாணனனினககு அறிவிககவேண்டுவதுண்டோ? இதை என்னுடைய பூாவாபராததைதப பாரதது க்கைவிடாமல் ரக்ஷித்தருளவேண்டும. ... ... (ருக)

அவதாரிகை.— இதில் ஆத்மாநுரூப மாகவன்றே, நம்முடைய ரக்ஷணமிருப்பது; உமமுடைய ஸ்வரூபததைநமபக்கலிலே நிக்ஷேபித்து ஸமர்ப்பியுமென்ன; சிறப்பில் வீடென்கிற பாட்டின்படியே அதில் எனக்கு நிர்ப்பந்தமிலலை அஹம புததி போதயமான இவவாதம வஸ்து, நின் திருவடிகளிலே, என்னாலே ஸமர்ப்பிககப்பட்ட தென்கின்றார்.

శ్లో॥ వపురాదిషుయోపికోపివా
గుణతోసానియథాతథావిధః।
తదయంతవపాదపద్మయోః
అహమద్యైవమయాసమర్పితః॥

வபுராதிஷு—யோபிகோபிவா
குணதோஸாநியதாததாவித:,
ததயம்தவபாதபத்மயோ:
அஹமதயைவமயாஸமாப்பித:.

பதம.		ப்ரதிபதம்.
వపురాదిషు	வபுராதிஷு—	தேஹேந்திரிய மந: ப்ராணபுததிகளுக்குள் ஒன்று ஆதமஸவரூபமென்பாரும பாகிருதிககுப் பரமாய ஜ்ஞாநாநந்தலக்ஷணமென்பாருமாய ஸ்வரூபததில் விப்ரதிபததி பண்ணுவாருண்டு இவறறுள்
యోపికోపివా	யோபிகோபி (வா	ஏதேனுமொன்று ஸ்வரூபமாகவுடையேனாயினும

గుణైః	குணை:	அணுத்வ, விபுத்வ, சரீரபரிமாணத்வ, நித்யத்வ, அநித்யத்வ, ஜ்ஞாத்ருத்வாதி குணங்களாலே
యథాతథావిధః	-யதாததாவித:	எவ்வகைப் பட்டவனாயினும்
అసాని	அஸாநி	ஆகக்கடவேன (அதில் என்க்கு ஒரு நிர்ப்பந்தமுமில்லை)
తత్	தத்	ஆகையாலே
అయం	அயம்	ந்ின்னாலே உள்ளபடி அறியப் பட்ட ஸ்வரூபத்தை உடைய
అహం	அஹம்	அடியேன்
తవ	தவ	ரக்ஷகனை நின்னுடைய
పాదపద్మయోః	பாதபத்மயோ:-	போக்யமான திருவடிகளில
అద్యైవ	அத்யைவ	இந்தக்ஷணத்தில் தானே
మయా	மயா	அடியேனாலே
సమర్పితః	ஸமர்பித:	ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டேன்.

தாத்பர்யம்.— தேஹம், இந்திரியம், மனம், ப்ராணன், புத்தி, இவற்றுள் ஒன்றே ஆத்மஸ்வரூபமென்பாரும், ப்ரக்ருதியைக்காட்டில் வேறுபட்டதாய ஜ்ஞாநாநந்த லக்ஷண மென்பாருமாய இப்படி ஸ்வரூபத்தில் விப்ரதிபத்தியுண்டாயிருந்ததேயாகிலும், அணுவென்றும், எங்கும் வ்யாபித்தவனென்றும். சரீரபரிமாண னென்றும், அநித்யனென்றும், நித்யனென்றும், ஜ்ஞாதாவென்றும், சொல்லுகின்ற ஸ்வபாவங்களில், எவ்வகைப் பட்ட ஸ்வபாவ முடையவனாயினும் அடியேனுக்கு ஒரு நிர்ப்பந்தமுமில்லை. ஆகையாலேநின்னால் உள்ளபடி யறியப்பட்ட இவ்வாத்ம ஸ்வரூபத்தை நினது போக்யமான திருவடி களிலே அடியேன் இப்போதே ஸமர்ப்பித்தேன். ... ... (௫௨)

அவதாரிகை.— இப்படி ஆத்ம ஸமர்ப்பணம் பண்ணின ஆளவந்தாரை ஸர்வேஶ்வரன் நீர எவன் ஸொத்தை எவனுக்கு ஸமர்ப்பித்தீரென்ன நிரூபித்தவிடத்து எனதாவியாவியும் நீஎனதாவியார்? யானார்? என்கிறபடியே உனதை நீயேஸ்வீகரித்தனை. ஆத்மஸமர்ப்பணமும், ஆத்மாபஹாரமோபாதி என்று உனதான பொருளை எனக்குசேஷமாகப் பாவித்து ஸமர்ப்பித்தல் ஆத்மாபஹாரத் தோடொக்குமென்று அதற்காக அநுதாபப்படுகின்றார்.... ... ... ❋

శ్లో॥ మమనాథయదస్తియోస్మ్యహం
సకలంతద్ధితవైవమాధవ।

నియతస్వమితి ప్రబుద్ధధీః
అథవా కిన్ను సమర్పయామి తే॥

மமநாதயதஸ்தியோஸ்மயஹம்
ஸகலம்ததிதவைவமாதவ,
நியதஸ்வமிதிப்ரபுத்ததீ:
அதவாகிந்நுஸமாப்பயாமிதே.

	பதம்.	ப்ரதிபதம்.
నాథ	நாத	ஓஸர்வ ஸ்வாமியே!
మమ	மம	அடியேனுக்கு
యత్	யத	குணமாயும், விபூதியாயும், மமதாவிஷமாயுமுள்ளதுயாதொன்றோ
అహం	அஹம்	அதுக்கு ஆஶ்ரயமான நான்
యోఽస్మి	யோஸமி	யாவனோ
తత్సకలం	ததஸகலம	ஔபாதிகமாயும், ஸ்வாபாவிக மாயுமுள்ள அஃதெல்லாம
మాధవ	மாதவ	ஓ ஶ்ரீய:பதியே
తవైవహి	தவைவஹி	ஸர்வஶேஷியான உன்னுடையது அந்யனுக்குச ஶேஷமன்று இப்படி ப்ரமாணங்களில பரஸித்தமன்றோ
నియతస్వమితి	நியதஸ்வமிதி	இப்படி உனக்கே ஸகலபதார்த்தங்களும் ஶேஷபூதங்களென்று
ప్రబుద్ధధీః	ப்ரபுத்ததீ:	தெரிந்த புத்தியையுடைய நான்
అథవా	அதவா	முன்செய்த வாதம ஸமாப்பணம ஆதமாபஹாரத்தோடொக்குமாகில
తే	தே	உனக்கு
కిన్ను	கிந்நு	எதனை
సమర్పయామి	ஸமர்ப்பயாமி	ஸமர்ப்பிப்பேன்.

தாத்பர்யம்.— ஓ ஸர்வ ஸ்வாமியே! அடியேனுக்குக் குணமாயும் விபூதியாயுமுள்ளவஸ்துக்களும், அவற்றிற்கு ஆஶ்ரயமாயுள்ள அடியேனும, இவை யெல்லாம் ஶ்ரீய: பதியாய, ஸர்வ ஶேஷியான உனக்கே நிருபாதிக ஶேஷங்களன்றோ இப்படி தெரிந்துகொண்ட அடியேன் ஸகலத்தையும ஶேஷமாகவுடைய உனக்கு எதை ஸமாபபிப்பேன் (௫௩)

அவதாரிகை.— நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே ஆத்மயாதாத்ம்யஜ்ஞானத்தை யுணர்த்தினுப்போலே, இந்த ஜ்ஞானம் புருஷார்த்தோபயோ

கியாம்படி ஸ்தாநத்ரயோசித பரபக்தியைத் தந்தருள வேண்டு மென் கின்றார். ... ... *

శ్లో|| అవబోధితవానిమాంయథా
మయినిత్యాంభవదీయతాంస్వయమ్।
కృపయైతదనన్యభోగ్యతాం
భగవన్భక్తిమపిప్రయచ్ఛమే||

அவபோதிதவாநிமாம்யதா
மயிநித்யாம்பவதீயதாம்ஸ்வயம்,
க்ருபயைதத்நந்யபோக்யதாம்
பகவந்பக்திமபிப்ரயச்சமே.

	பதம்.	ப்ரதிபதம்.
భగవన్	பகவன்	ஜ்ஞான சக்த்யாதி பூர்ணனான ஸ்வாமியே
మయి	மயி	என்பக்கலிலே
నిత్యాం	நித்யாம்	நியதையான
భవదీయతాం	பவதீயதாம்	உன்விஷயமான சேஷத்தையை
యథా	யதா	யாதொருபடி
అవబోధితవాన్	அவபோதிதவாந்	அறிவித்தனை
తథా	ததா	அப்படிக்கே
స్వయంకృపయా	ஸ்வயம்க்ருபயா	கேவலக்ருபையாலே
ఏతదనన్యభోగ్యతాం	ஏதத்நந்யபோக்யதாம்	இஃதொழிய வேறொன்றும் நெஞ்சுக்கு விஷயமாகாதபடியிருக்கும்போக்யதையையுடைத்தான
భక్తిమపి	பக்திமபி	பக்தியையும்
మే	மே	அஜ்ஞனாய், அசக்தனாய ருசிமாத்ரமேயாயிருக்கிற எனக்கு
ప్రయచ్ఛ	ப்ரயச்ச	தந்தருள வேண்டும்.

தாத்பர்யம்.— ஜ்ஞான சக்த்யாதி பரிபூர்ணனான ஸ்வாமியே! என் பக்கலிலே நியதமா யுள்ள உன் விஷயமான அநந்யார்ஹ சேஷத்தையை நீயே எப்படி தெரியப்படுத்தினையோ அப்படியேகேவலம் க்ருபையாலே நிரதிசய போக்யமான பக்தியையும்அஜ்ஞனாய், அசக்தனாயருசிமாத்திரமேயாயிருக்கின்ற அடியேனுக்குத் தந்தருளவேண்டும்!

அவதாரிகை.— பகவத ப்ரஸாதததாலே வநத பகதி விஶேஷத்தாலே தச்சேஷதவத தளவிலே பாயவஸியாதேததீய ஶேஷதவததை ப்ரார்த்திக்கின்றார். ... ... *

ஆழ்வார், கண்கள் சிவந்ததிலே, பகவத் சேஷதவததை அநுபவித்து, கருமாணிக்க மலையிலே, அநநயாராஹ சேஷத்வததை அநுஸந்திதது, அவ்வளவிலும் பர்யவஸியாதே - நெடுமாற கடிமையிலே ததீயசேஷத்வத்தை அநுஸந்தித்தாப்போலேயும், ததீய சேஷதவததையே ப்ரார்ததிக்கின்றார். ... ... *

శ్లో॥ తవదాస్యసుఖైకసంగినాం
భవనేష్వస్త్వపికీటజన్మ మే।
ఇతరావసథేషు మాస్మభూత్
అపి మే జన్మ చతుర్ముఖాత్మనా॥

தவதாஸ்யஸுகைகஸஙகிநாம்
பவநேஷ்வஸ்த்வபிகீடஜன்மமே,
இதராவஸதேஷுமாஸ்மபூத்
அபிமேஜன்மசதுர்ம்முகாத்மநா,

பதம்.		ப்ரதிபதம்.
తవ	தவ	நின்னுடைய
(దాస్యసుఖైకసంగినామ్)		
(தாஸ்யஸுகைகஸங்கிநாம்)		
దాస్యసుఖ	தாஸ்யஸுக	கைங்கர்ய ஸுகத்தில்
ఏకసంగినాం	ஏகஸங்கிநாம்	ஒன்றிலேயே ஆஸக்தி யுடையார்களான பரம பாகவதர்களுடைய
భవనేషు	பவநேஷு	திருமாளிகையில்
కీటజన్మాపి	கீடஜந்மாபி	கருமியின் ஜநமமாகிலும்
మే	மே	அடியேனுக்கு
అస్తు	அஸ்து	உண்டாகட்டும
ఇతరావసథేషు	இதராவஸதேஷு	உன் கைங்கர்யரஸமறியாதே இருக்குமவர்கள் இருப்பிடத்திலே
చతుర్ముఖాత్మనా	சதுர்முகாத்மநா	ஸ்ருஷ்டி கர்த்தாவான ப்ரஹ்மா சரீரத்தாலே வரும்

జన్మాపి ஜந்மாபி ஜநநமும்
మె மே கைங்கர்ய ருசியுடைய அடியேனுக்கு
మాస్మభూత్ மாஸ்மபூத் உண்டாகவே வேண்டா

தாத்பர்யம்.— நின்னுடைய பரம போக்யமான கைங்கர்ய ஸுக மொன்றிலேயே ஆஸக்தியுடையாரான பரம பாகவதருடைய திருமாளிகையில் ஒருக்ருமியாக ஜநிக்குமதாகிலும் உண்டாக வேண்டும். அன்றிக்கே அப்படிப்பட்ட பாகவதா திருமாளிகை விட்டுத்தேசாந்தர சஞ்சார யோக்யதையேயில்லாத க்ருமிஜந்மமே அடியேனுக்கு உண்டாகட்டும். நின்னுடையகைங்கர்யரஸமறியாதே யானென்றும் எனதென்றும் அஹங்கார மமகாரங்களை யுடையாா இருக்குமிடத்திலே ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவான சதுர்முகரூபமாகஜந்மம்வந்தாலும் அடியேனுக்குவேண்டா.

அவதாரிகை.— ஸ்ரீவைஷ்ணவ சருஹத்தில் பிறக்கும் பிறப்பால் வந்த ஏற்ற மெல்லாம வேண்டுமோ? அவர்கள் கண்டாலு பேக்ஷியாதே நமமுடையவ னென்று விசேஷ கடாக்ஷம் பண்ணுகைக்கு ஆஹ்றும்படி பண்ணி யருள வேண்டு மென்கின்றார். ... ... ✻

శ్లో॥ సకృత్త్వదాకారవిలోకనాశయా
తృణీకృతానుత్తమభుక్తిముక్తిభిః।
మహాత్మభిర్మామవలోక్యతాంనయ
క్షణేపితేయద్విరహోతిదుస్సహః॥

ஸக்ருத்த்வதாகாரவிலோகநாசயா
த்ருணீக்ருதாநுத்தமபுக்திமுக்திபி:,
மஹாத்மபிர்மாமவலோக்யதாம்நய
க்ஷணேபிதேயத்விரஹோதிதுஸ்ஸஹ:.

பதம். ப்ரதிபதம்.

సకృత్ ஸக்ருத் ஒரு முறை
(త్వదాకారవిలోకనాశయా)
(த்வதாகாரவிலோகநாசயா)
త్వత్ த்வத் நின்னுடைய
ఆకార ஆகார திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தினுது
విలోకన விலோகந ஸாக்ஷாத்காரத்தில்
ఆశయా ஆசயா ஆசையினால்

(తృణీకృతానుత్తమభుక్తిముక్తిభిః)

(த்ரிணீக்ருதாநுத்தமபுக்திமுக்திபி:)

తృణీకృత	த்ரிணீக்ருத	த்ருணமாக நினைக்கப்பட்ட
అనుత్తమ	அநுத்தம	ஸர்வோத்தமமான
భుక్తి	புக்தி	ப்ரஹ்மாதிபோகத்தையும்
ముక్తిభిః	முக்திபி:	மோக்ஷத்தையும்உடையார்களாய்
మహాత్మభిః	மஹாத்மபி:	மஹாநுபாவர்களுமான பாகவதர்களால்
మాం	மாம்	அடியேனை
అవలోక్యతాం	அவலோக்யதாம்-கடாக்ஷிக்கத்தக்கவனும்படியை	
నయ	நய	ஸர்வசக்தியையுடைய நீ நிர்வஹிக்க வே
తే	தே	பரிபூர்ணனை நினக்கும [ண்டும்
క్షణేపి	க்ஷணேபி	ஒருக்ஷணப்பொழுதும்
యద్విరహః	யத்விரஹ:	எந்தப்பாகவதருடைய விஶ்லேஷமான
అతిదుస్సహః	அதிதுஸ்ஸஹ:-அதிதுஸ்ஸஹமாயிருக்கின்றதோ [து	

தாத்பர்யம்.— ஒருநாள் காணவாராயே என்கிற படியே ஒருமுறை நின்னுடைய திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தைக் காணவேண்டிய ஆசையினாலே, ப்ரஹ்மாதிகளுடைய போகத்தையும், பரம புருஷார்த்தமான மோக்ஷத்தையும், த்ருணமாக நினைத்திருப்பவர்களும் அவர்களைப்பிரிகையில் அவாப்தஸமஸ்தகாமனை நினக்கும் ஒருக்ஷணங்கூட ஸஹிக்கக்கூடாமலிருக்கின்ற மஹிமையை யுடையார்களுமான பரம பாகவதர்கள் அடியேனைக் கடாக்ஷித்தருளும்படி ஸர்வஶக்தனை ஸ்வாமியே செய்தருள வேண்டும். ... ... (௫௬)

அவதாரிகை.— கீழ சேஷத்வ காஷ்டையான ததீய ஶேஷத்வத்தை அநுஸந்தித்தார். இதில் ஶேஷத்வத்துக்குப் புறம்பானவற்றில் அருசியைச் சொல்லி அவற்றைத் தவிர்த்துத் தந்தருள வேண்டுமென்கின்றார். ... ... *

శ్లో॥ నదేహంనప్రాణాన్నచసుఖమశేషాభిలషితం
నచాత్మానంనాన్యత్కిమపితవశేషత్వవిభవాత్ ।
బహిర్భూతంనాథక్షణమపిసహేయాతుశతధా
వినాశంతత్సత్యంమధుమథనవిజ్ఞాపనమిదమ్॥

நதேஹம்நப்ராணான்னசஸுகமசேஷாபிலஷிதம
நசாத்மாநமநான்யத்கிமபிதவசேஷத்வவிபவாத்,

பஹிர்ப்பூதம்நாதக்ஷணமபி ஸஹே யாது ச ததா
விநாஶம தத்ஸத்யமமதுமதநவிஜ்ஞாபநமிதம.

	பதம்.	ப்ரதிபதம்.
తవ	தவ	நின்னுடைய
శేషత్వవిభవాత్	சேஷத்வவிபவாத்	சேஷத்வமாகின்ற பெருமைக்கு
బహిర్భూతం	பஹிர்பூதம்	புறம்பாயுள்ள
దేహం	தேஹம	அந்தரங்கமான சரீரத்தையும
నసహే	நஸஹே	வேண்டேன்
ప్రాణాన్	ப்ராணாந்	தேஹாதிகளுக்குந் தாரகமான ப்ராணங்களையும்
నసహే	நஸஹே	ஶேஷத்வத்திறகுப் புறம் பாகில் வேண்டேன்
అశేషాభిలషితం	அசேஷாபிலஷிதம	எல்லாருக்கும் ஆசைப்படத்தக்க
సుఖమ్	ஸுகம	ஸுகத்தையும்
నసహే	நஸஹே	சேஷத்வத்திறகுப் புறம்பாகில் வேண்டேன்
ఆత్మానంచ	ஆத்மாநம்ச	கீழ்ச்சொன்ன ஸகலத்துக்கும் ஆஶ்ரயமாய ஜ்ஞாத்ருத்வாதிகளையுடைய ஆத்மாவையும
నసహే	நஸஹே	சேஷத்வத்திறகுப் புறம்பாகில் வேண்டேன
అన్యత్	அநயத	பின்னும் வேறுயுள்ள
కిమపి	கிமபி	ஒன்றையும்
నసహే	நஸஹே	சேஷத்வத்திற்குப புறம் பாகில் வேண்டேன்
నాథ	நாத	ஓப்ராப்தசேஷியானவனே!
క్షణమపి	க்ஷணமபி	க்ஷணகாலமும்
నసహే	நஸஹே	ஸஹிக்ககில்லேன்
తత్	தத	அவ்வஸ்துக்கள்
శతధా	ஶதகா	அநேகவிதமாய்
వినాశం	விநாஶம்	நாஶத்தை
యాతు	யாது	அடையட்டும்
మధుమధన	மதுமதந	ஓமதுஸூதனனே!
ఇదమ్	இதம்	இந்த
విజ్ఞాపనం	விஜ்ஞாபநம	விண்ணப்பமானது
సత్యమ్	ஸத்யம	மெய்யானது.

தாத்பர்யம்.— அவஹமபி மானதநுக்கு ஆஹமாமபடி அந்தரங்க மான ஶரீரம், தேஹாதிகளுக்குந் தாரகமான ப்ராணன்களை, தேவாதி ஸகல சேதனரும் ஆசைப்படும் ஸுகம், புத்ரமித்ரகள த்ராதிகள், கீழச் சொன்ன ஸகலத்துக்கும் ஆஶ்ரயமாய், ஜ்ஞாத்ருத்வ கர்த்ருத்வங்களை யுடைய ஆத்மா ஆகிய இவை எல்லாமும ப்ராப்த சேஷியான நின் விஷயத்தில் ஶேஷத்வமாகின்ற பெருமைக்குப்புறம்பாகில் ஒரு க்ஷண காலமும் ஸஹிக்கமாட்டேன். இவை உருமாயந்து போகட்டும். ஓ மதுஸூதநனே ! இவ்விண்ணப்பமானது ஸத்யமே. திருமுன்பே பொய சொன்னேனாகில் நினக்குப் பொய்யனை மதுபட்டது படுகின்றேன். ... ... (நிஎ)

அவதாரிகை.— நிக்ரஹஹேதுவான பகவத பசாராதிகளுக்கிடமான ஸம் ஸாரத்தில் இப்படி கைங்கர்ய விரோதிகள அஸஹ்யமாகி அவற்றில் அருசி பிறந்து அவற்றைப் போக்கியருள வேண்டுமென்று யோகிகளுக்குந துர்லபமான விதை அபேக்ஷிப்பாருண்டோ வென்ன அவதியிலலாத அசுபங்களையும் போக்கவல்ல நின்னுடைய கல்யாண குணங்களை நினைத்திருந்து அபேக்ஷிக்கின்றேனென்கின்றார். ... ❋

శ్లో॥ దురంతస్యానాదేరపరిహరణీయస్య మహతో
నిహీనాచారోఽహం నృపశురశుభస్యాస్పదమపి।
దయాసింధో బంధో నిరవధికవాత్సల్యజలధే
తవస్మారంస్మారం గుణగణమితీచ్ఛామి గతభీః॥

துரந்தஸ்யாநாதோபரிஹரணீயஸ்யமஹதோ
நிஹீநாசாரோஹம்ந்ருபசுரசுபஸ்யாஸ்பதமபி,
தயாஸிந்தோபந்தோநிரவதிகவாத்ஸல்யஜலதே
தவஸ்மாரம்ஸ்மாரம்குணகணமிதிச்சாமிகதபீঃ.

	பதம்.	ப்ரதிபதம்.
దురంతస్య	துரந்தஸ்ய	முடிவன்றிகேயிருப்பதாய்
అనాదేః	அநாதேঃ	ஆதியற்றதாய்
అపరిహరణీ (యస్య	அபரிஹரணீ (யஸ்ய	ஸர்வசக்தனை நினக்கும் பிறகாலிக் கும்படி யிருப்பதாய்
మహతః	மஹதঃ	காலத்தவமுள்ளதத்தனையும் அநுபவியாநின்றாலும் முடிவுகாணவொண்ணாததாயு முள்ள

అశుభస్య	அசுபஸ்ய	பாபத்திற்கு
ఆస్పదం	ஆஸ்பதம்	இருப்பிடமாய்
నిహీనాచారః	நிஹீநாசார:	விலக்ஷண தாமதநிஷ்டிகைக்கு யோக்யதை உண்டு பண்ணத்தக்க நித்யகாமாநுஷ்டாந முதலான ஆசாரத்திலே குறைந்தவனை
నృపశుః	ந்ருபசு:	மனிதனாய்ப்பிறந்தும் ஜ்ஞாந மில்லாமையாலே பசுவைப் போன்றவனு மான
అహం	அஹம்	அடியேன்
దయైకసింధో	தயைகஸிந்தோ	ஓ தயாநிதியே !
బంధో	பந்தோ	ஓ நிருபாதிகபந்துவே !
నిరవధికవాత్స (ల్యజలధే	நிரவதிகவாத்ஸ (ல்யஜலதே	கரையில்லாத வாத்ஸல்யஸாகரமே !
తవ	தவ	நின்னுடைய
గుణగణం	குணகணம்	கல்யாணகுண ஸமூகத்தை
స్మారంస్మారం	ஸ்மாரம் ஸ்மாரம்-நினைத்து நினைத்து	[ஒழி
గతభీః	கதபீ:	என் பாபராஸியில் நின்றும் அஞ்சாதவ
ఇతి	இதி	கீழ்ச்சொன்னபடி
ఇచ్ఛామి	இச்சாமி	பரமபுருஷார்த்தத்தை இச்சிக்கின்றேன்

தாத்பர்யம்.—ப்ராயச்சித்தத்தாலாதல், அநுபவத்தாலாதல்முடிவு காணவொண்ணாததாய், ஸர்வஶக்தியான நினக்கும்பரிஹரிக்கவொண்ணாதபரிபாகத்தை யுடையதாய்க் காலதத்வ முள்ளளவும் அநுபவியா நின்றாலும் மேல்வளருவதாயுமுள்ள அசுபமான கர்மத்திற்கு இருப்பிடமாய விலக்ஷணமான தாமதநிஷ்டிகைக்கு யோக்யதை உண்டு பண்ணத்தக்க நித்ய காமா நுஷ்டான முதலான ஆசாரமில்லாதவனாய் மநிதனாய்ப் பிறந்தும் ஜ்ஞாந மில்லாமையாலே பசுவைப் போன்றவனுமான அடியேன ஓ பரமதயாநிதியே! ஓநிருபாதிக பந்துவே! கரை யில்லாத வாத்ஸல்ய ஸாகரமே! நின்னுடைய திருக்கல்யாண குணங்களின்கூட்டத்தை நினைத்து நினைத்துத்தைர்யமுண்டாகி யென் பாபராஸியினின்றும் பயத்தை விட்டு இப்படிக்கு உன் னிடத்தில் பரமபுருஷார்த்தத்தை அபேக்ஷிக்கின்றேன். ... ... (௩௮)

அவதாரிகை.— இப்படி இச்சிக் கின்றே னென்பது தான் உண்மையோவென்ன, மந்த புத்தியான எனக்கு விஷயாநு ரூபமான இச

சை உண்டென்று திருமுன்பே விண்ணப்பஞ் செய்யப்போகாது. இச சாஸூசகமான எனது வசனத்தை அவலம்பித்து இச்சை மெய்யாம் படி என் மனஸ்ஸை ஶிக்ஷித்தருள வேண்டு மென்கின்றார். ... ❋

శ్లో॥ అనిచ్ఛన్నప్యేవంయదిపునరితీచ్ఛన్నివరజ
స్తమశ్ఛన్నశ్ఛద్మస్తుతివచనభంగీమరచయమ్।
తథాపీత్థంరూపంవచనమవలంబ్యాపికృపయా
త్వమేవైవంభూతంధరణిధర మేశిక్షయమనః॥

அனிச்சன்னப்யேவம்யதிபுனரிதீச்சன்னிவரஜ
ஸ்தமச்சன்னச்சத்மஸ்துதிவசனபங்கீமரசயம்,
ததாபீத்தம்ரூபம்வசனமவலம்ப்யாபிக்ருபயா
த்வமேவைவம்பூதம்தரணிதரமேஶிக்ஷயமனஃ.

பதம்.		ப்ரதிபதம்.
ఏవంయది	ஏவம்யதி	இப்படி பேறுக்குச சரியாக
అనిచ్ఛన్నపి	அநிச்சந்நபி	இசசிக்காதவனே யாயினும
రజస్తమశ్ఛన్నః	ரஜஸ்தமச்ச(ந்நஃ	ரஜோகுணதமோ குணங்களாலே ஸ்வரூபத்தை அறியாதநான்
ఇచ్ఛన్నివ	இச்சந்நிவ	மெய்யான இசசையுடையவன்போல
ఇతి	இதி	இப்படி
ఛద్మస్తుతివచ(నభంగీం	சத்மஸ்துதிவ(சநபங்கீம்	கருத்திரிமஸ்துதி வசநத்தை
అరచయం	அரசயம்	ஸாவஜ்ஞனை நீயுமமெய்யென்று ப்ரமிக்கும்படி பண்ணினேன்
తథాపి	ததாபி	இப்படி த்யாஜ்யமான செயலைச்செய்தேனாயினும
ఇత్థంరూపం	இத்தம்ரூபம்	இவ்வகைப்பட்ட
వచనం	வசநம	வசநமாத்திரத்தையே
అవలంబ్యాపి	அவலம்ப்யாபி	பற்றாசாககொணடு
కృపయా	க்ருபயா	க்ருபையாலே
ధరణిధర	தரணிதர	பாதாளத்தில் விழுந்தபூமியை ஆபத்தேஹேதுவாக உத்தாரணம் பண்ணி யருளின ஸ்வாமியே!
త్వమేవ	த்வமேவ	அடிமைகொள்ளககடவநீயே

ఏవంభూతం	ஏவமபூதம	இபபடிகபடஸ்துதிககுஹேதுவான
మే మనః	மேமநः	என மனததை
శిక్షయ	ஶிக்ஷய	அடிமைககு அநுகூலமாம்படி ஶிக்ஷித்தருள வேண்டும்

தாத்பர்யம்.— அந்யதாஜ்ஞான விபரீதஜ்ஞான ஹேதுகக ளான ரஜோகுணதமோ குணங்களாலே மறைககபபடடு, ஸ்வரூப ஜ்ஞானமில்லாத அடியேன் பரமபுருஷாாததத்திறகுச சரியான இச்சையில்லாதவனே யாகிலும, மெயயான இசசை யுடையவன் போல இந்தக்கபடமான ஸ்துதி வசநததைச செயதேன். என்வசநத்தைப் பாாத்தால் ஸர்வஜ்ஞனை நீயும் மெய்யென்றுப்ராமிககும்படியா யிருககின்றது. ஆனபோதிலும இநத ஸ்துதி வசநததையே ஒரு வ்யாஜமாக அவலம்பிதது ஆஶ்ரித தோஷததைப் பாராமல் தயாபர தநதிரனுகி அடிமைகொள்ளககடவ நீயே பாதாளததில் விழுந்த பூமியை ஆபததே ஹேதுவாக உததரிததது போலககபட ஸ்துதி ஹேதுவான என் மனஸ்ஸை நீமணநகெடுத்தாயெனகின்றபடியேகைஙகர்யததிாக்கு அநுகூலமாகும்படிஶிக்ஷித தருளவேண்டும. ... ... (ருக)

அவதாரிகை.— இச்சையு மன்றிக்கே யிருக்க உகதி மாதரத்தைக் கொண்டு இசசையும் உண்டாககி ரக்ஷித்தருள வேண்டு மென்கின்றதென்னெனன விட வொணணுத ஸம்பநதத்தைச சொலலுகின்ருா. ...:*

శ్లో॥ పితాత్వంమాతాత్వందయితతనయ స్త్వంప్రియసుహృత్
త్వమేవత్వంమిత్రంగురురసిగతిశ్చాసిజగతామ్।
త్వదీయ స్త్వద్భృత్య స్తవపరిజన స్త్వద్గతిరహం
ప్రపన్న శ్చైవంసత్యహమపితవై వాస్మిహిభరః॥

பிதாத்வம்மாதாத்வம்தயிததநய ஸ்த்வமப்ரியஸுஹ்ருத்
த்வமேவதவம்மிதரம்குருரஸிகதிஶ்சாஸிஜகதாம்,
த்வதீயஸ்தவத்ப்ருதய ஸ்தவபரிஜநஸ்தவதகதிரஹம்
ப்ரபன்னஶ்சைவம்ஸத்யஹமபிதவைவாஸ்மிஹிபரஃ.

பதம்.		பாதிபதம்.
జగతాం	ஜகதாம்	இவ்வுபய விபூதிககும்
పితా	பிதா	ஹிதபரனை தநதையும்
త్వమేవ	த்மேவ	நீயே

మాతా	மாதா	ப்ரியத்தையே வேண்டியிருக்கும் மாதாவும்
త్వమేవ	த்வமேவ	நீயே
దయితతనయః	தயிததநய:	இஷ்டனாய, நரகத்தினின்று ரக்ஷிக்கும் புத்திரனும்
త్వమేవ	த்வமேவ	நீயே
ప్రియసుహృత్	ப்ரியஸுஹ்ருத்	ஸர்வகாலத்திலும் சுபத்தையேகோருகின்ற ஸுஹ்ருத்துவும்
త్వమేవ	த்வமேவ	நீயே
మిత్రం	மித்ரம்	ஸகலமான ரஹஸ்யங்களும் சொல்லும்படியான மித்ரனும்
త్వమేవ	த்வமேவ	நீயே
గురుః	குரு:	நின்ற நிலைகளிலே ஹிதோபதேசம் பண்ணும் குருவும்
త్వమేవ	த்மேவ	நீயே
గతిశ్చ	கதிஶ்ச	ப்ராப்யமும் ப்ராபகமும்
త్వమేవ	த்வமேவ	நீயே
అసి	அஸி	ஆகின்றாய்
అహం	அஹம்	அடியேன்
త్వదీయః	த்வதீய:	நினக்கே சேஷபூதன்
త్వద్భృత్యః	த்வத்ப்ருத்ய:	நினக்கு அதிசயத்தை விளைத்து ஸ்வரூபம்பெறும் ஸம்பந்தமுடையன்
తవపరిజనః	தவபரிஜந:	ஸர்வகைங்கர்யத்திற்கும் ஆளன்
త్వద్గతిః	த்வத்கதி:	நின்னையே ப்ராப்யமாக உடையவன்
ప్రపన్నశ్చ	ப்ரபன்னஶ்ச	ப்ராப்யம் பெறுகைக்கு நின்னையே உபாயமாக அத்யவஸித்தவன்
ఏవంసతి	ஏவம்ஸதி	இப்படி நீ ஸர்வவிதபந்துவாயும் நான் அநந்யகதியுமான பின்பு
అహమపి	அஹமபி	கபடஸ்துதியைச் செய்பவனாயினும் அடியேன்
తవైవహి	தவைவஹி	நினக்கேயன்றோ
భరః	பர:	ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ரக்ஷிக்கத்தக்கவனாக
అస్మి	அஸ்மி	ஆகின்றேன்.

தாத்பர்யம்.— இவ் வுபய விபூதிக்கும் ஹிதம் செய்கை யாலே பிதாவும் நீயே. ப்ரியத்தை வேண்டி யிருக்கையாலே மாதாவும் நீயே. நரகத்தையுந் தவிர்த்துக் கால விசேஷத்தில் ரக்ஷிக்கையாலே அபிமத புத்ரனும் நீயே. ஸர்வகாலத்திலும் சுபத்தையேவேண்டுகின்ற ஸுஹ்ரு

துவும்நீயே. அர்ஜுனன் ஸுபத்ரையினுடைய ஸ்வயம்வரத்தை நினக்கு அறிவித்துப்பயன்பெற்றாப்போலே ஸகலமான ரஹஸ்யங்களையும் சொல்லிக் கொள்ளும்படியான மித்ரனுமநீயே. அஜ்ஞாநங்களைக் கழித்துஜ்ஞாநோபதேசம்பண்ணுகின்றகுருவும்நீயே. புருஷார்த்தங்களுக்கு உபாயமும ஆகின்றாய். அடியேன்நினக்குச்சேஷபூதனும்.நினக்குப்போஷிக்கத்தக்கவனும, (அன்றிக்கே) நினக்கு அதிசயத்தைவிளைத்து ஸ்வரூபம் பெறும ஸமபந்தத்தையுடையவனும், நின்னுடைய ஸாவ கைங்கர்யத்துக்கும அர்ஹனையும் நீயே ப்ராப்யமென்றிருப்பவனும், ப்ராப்யமபெறுகைக்கும நின்னையே உபாயமாக அத்யவஸித்தவனுமா யிருக்கின்றேன் இப்படி நீஸர்வவிதபந்துவுமாய் நான்வேறுகதியில்லாதவனுமான பின்பு கபடமான ஸ்துதிவசநத்தைச் செய்பவனாயினும் அடியேன் நினக்கே ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ரக்ஷிக்கவேண்டியவனாகின்றேன். (௬௰)

அவதாரிகை.— நீமஹாவம்ஶத்திலவதரித்தவரன்றோ? ஓரவலம்பமுமில்லாதாரைப்போல இங்ஙன்சொல்லுகின்றதென்னென்ன, இவ்வம்ஶத்தில் பிறந்தேனேயாயினும் பாபப்ரசுரனாகையாலே ஸம்ஸாரத்தில் அழுந்துகின்றேன் எடுத்தருள வேண்டுமென்கின்றார். ... *

శ్లో॥ జనిత్వాహంవంశేమహతిజగతిఖ్యాతయశసాం
శుచీనాంయుక్తానాంగుణపురుషతత్త్వస్థితివిదామ్।
నిసర్గాదేవత్వచ్చరణకమలైకాంతమనసాం
అథోఽధఃపాపాత్మాశరణదనిమజ్జామితమసి॥

ஜனித்வாஹம்வம்ஶேமஹதிஜகதிக்யாதயசஸாம்
சுசீனாம்யுக்தானாம்குணபுருஷதத்வஸ்திதிவிதாம்,
நிஸர்க்காதேவத்வச்சரணகமலைகாந்தமனஸாம்
அதோதஃபாபாத்மாசரணதநிமஜ்ஜாமிதமஸி.

பதம்.		ப்ரதிபதம்.
జగతి	ஜகதி	சதுஸ்ஸாகரபர்யந்தமானபூமியிலே
ఖ్యాతయశసాం	க்யாதயசஸாம்	ப்ரஸித்தமான புகழை யுடையாகளாய்
శుచీనాం	ஶுசீநாம்	எம்பெருமானையொழிந்தவேறுவிஷயங்களில்போக்யதாகந்தாஹிதராய
యుక్తానాం	யுக்தாநாம்	நின்னோடு நித்யயோகத்தை அபேக்ஷிப்பவாகளாய

గుణపురుషత త్వస్థితివిదాం	குணபுருஷத தவஸ்திதி விதாம்	சிதசிதீஶ்வராகளுடையஸ்ரூபஸ்வபா வஸமபந்தங்களை அறிநதவாகளாய்
నిసర్గాదేవ	நிஸாகாதேவ	ஸ்வபாவமாகவேஜநித்தது முதலாக

(త్వచ్చరణకమలైకాంతమనసాం)

(தவச்சரணகமலைகாந்தமநஸாம்)

త్వచ్చరణకమల	தவசசரணகமல-நின்னுடையசரணாரவிந்தஙகளிலே	
ఏకాంత	ஏகாநத	நிலைநின்ற
మనసాం	மநஸாம்	மனததை யுடையார்களுமானமஹாத்மாககளுடைய
మహతి	மஹதி	ஸாவோததமமான
వంశే	வம்ஶே	திருவமஶத்திலே
జనిత్వా	ஜநித்வா	ஜநித்து
పాపాత్మా	பாபாத்மா	பாபமே ஒருவடிவு கொண்டாப்போலேயிருககின்றஅடியேன்
శరణద	சரணத	ஓமோக்ஷாபாயப்ரதனுன ஸ்வாமியே
తమసి	தமஸி	ப்ராக்ருதியிலே
అధోధః	அதோதः	நீ எடுககநினைத்தாலும் கைககெட்டாதபடி ஆழத்தில
నిమజ్జామి	நிமஜ்ஜாமி	அமிழாநிற்கின்றேன் இன்னமும்தரை கண்டிலேன்

தாத்பாயம்.— சதுஸ்ஸாகரபாயந்தமான பூமியெஙகும் ப்ரஸித்த மான புகழையுடையாகளாய, நின்னையொழிந்த வேறு விஷயங்களில் போக்யதாகந்த ரஹிதாகளாய, நின்னோடு நித்யயோகததை அபேக்ஷிப்பவர்களாய, சிதசிதீஶ்வரர்களுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவ ஸமபந்தஙகளை அறிநதவர்களாய், ப்ரஜைஜநிததபோதே தாயமுலையிலே வாய்வைக்கு மாபோலே ஜநமாதியாக நின்னுடைய சரண கமலஙகளில் நிலைநின்ற மநஸ்ஸையுடையாராக ளாயுமுள்ள மஹாதமாக்களுடைய திருவம்சததில்ஜநித்துப்பாபமே ஒருவடிவுகொண்டாப்போலிருககின்ற அடியேன் ஓமோக்ஷாபாய ப்ரதனுன ஸ்வாமியே! ப்ராக்ருதியிலே நீஎடுக்கநினைத தாலும் கைககெட்டாத ஆழததில் அமிழாநின்றேன் இன்னமும் தரைகண்டிலேன். ... ... (கூக)

அவதாரிகை.— இவ்வமசத்தில் ஜந்மத்தையும் அஸத்தாக்க வல்ல பாபமுமககேதென்னபாபாதமாவென்கிறத்தைப்பறககப்பேசுகின்றா.

శ్లో॥ అమర్యాదఃక్షుద్రశ్చలమతిరసూయాప్రసవభూః
కృతఘ్నోదుర్మానీస్మరపరవశోవంచనపరః।
నృశంసఃపాపిష్ఠఃకథమహమితోదుఃఖజలధేః
అపారాదుత్తీర్ణస్తవపరిచరేయంచరణయోః॥

அமர்யாதஃக்ஷுத்ரஶ்சலமதிரஸூயாப்ரஸவபூஃ
க்ருதக்நோதுர்மாநீஸ்மரபரவஶோவஞ்சநபரஃ,
ந்ருஶம்ஸஃபாபிஷ்டஃகதமஹமிதோதுஃகஜலதேஃ
அபாராதுத்தீர்ணஸ்தவபரிசரேயம்சரணயோஃ.

	பதம்.	ப்ரதிபதம்.
అమర్యాదః	அமர்யாதஃ	வேதமர்யாதையைத் தவிர்ந்தவனாயும்
క్షుద్రః	க்ஷுத்ரஃ	நீசவிஷயங்களில் அதிசபலனாயும்
చలమతిః	சலமதிஃ	வேத ப்ரதிபாத்ய விஷயமே உத்தேஶ்யமென்று ஒருஜ்ஞாநாதிகன் சொல்லும் ஹிதவசநத்தில்நிலைக்காத புத்தியையுடையனாயும்
అసూయాప్రసవభూః	அஸூயாப்ரஸவபூஃ	பரகுணங்களிலே தோஷத்தை உண்டாக்கும் அஸூயைக்கு உத்பத்திஸ்தாநமாயும்
కృతఘ్నః	க்ருதக்நஃ	உபகரித்த விஷயத்திலே அபகாரத்தைப்பண்ணுமவனும்
దుర్మానీ	துர்மாநீ	இப்படி நிக்ருஷ்டனாயிருக்கச்செய்தேயும் ஸர்வோத்க்ருஷ்டருக்குமேற்பட்டவனாகத் தன்னை நினைத்து ஈஶ்வரோஹமென்றிருப்பவனும்
స్మరపరవశః	ஸ்மரபரவஶஃ	விஷயப்ராவண்ய ஹேதுவான காமனுக்குப்பரதந்த்ரனாயும், பகவத்ப்ராவண்யஹேதுவானாரைத்தாழநினைத்து அநாத்தப்பட்டவனும்
వంచనపరః	வஞ்சநபரஃ	சூதனாய்வஞ்சிப்பவனும்
నృశంసః	ந்ருஶம்ஸஃ	விஶ்வஸித் திருப்பாரிடத்திலும் க்ரூரனாயிருப்பவனும்
పాపిష్ఠః	பாபிஷ்டஃ	பாபத்தில் நிலை நின்றவனுமான
అహం	அஹம்	அடியேன்
అపారాత్	அபாராத	கரைகாணவொண்ணாததான

ఇతః	இத:	இந்த
దుఃఖజలధేః	து:கஜலதே:	துக்கஸாகரததினின்றும்
కథం	கதம்	எப்படி
ఉత్తీర్ణః	உத்தீர்ண:	கரையேறினவனுகி
తవ	தவ	நின்னுடைய
చరణయోః	சரணயோ:	திருவடிகளில்
పరిచరేయమ్	பரிசரேயம்	கைங்கர்யம்பண்ணப்போகின்றேன்.-

தாத்பர்யம்.— வேதத்திலும் ஸ்மிருதியிலும சொல்லியிருக்கின்ற மாயாதையைத் தவிர்ந்தவனுயும், நீச விஷயஙகளில் சபலனுயும, சாஸ்திரங்களாலும் ஜ்ஞாநுதிகராலும உபதேசிககப பட்ட பொருள்களில் நிலைக்காத புததியுடையவனும, பெரியோாகளிடததில் குணதனதககண்டு தோஷமாகச் சொல்லும் அஸூயைக்கு உத்பத்தி ஸ்தானமாயும், இதரர்கள்ாலும் நின்னுலும் செய்ததா யிருககின்ற உபகாரஙகளைமறநது அபகாரம் பண்ணுகின்றவனுயும், எல்லாவற்றிலும தாழ்ந்தவனுநான் எல்லாவற்றிலும் உயாநதவன என்று எண்ணுகின்ற துர்மானியும, காம மோஹிதனுயும், பொருளாசையாலே அயலாரை வஞ்சிப்பது போல ஸாவஜ்ஞனனின்னையும வஞ்சனைசெய்ய எணணுகிறவனும், நம்பினவர்களிடத்திலும் கொடியனுயும், பாபததில் நிலை நின்றவனுமான அடியேன் கரைகாண வொண்ணுததாய்க்காமகரோத லோபமோஹமத மாச்சர்யங்களாகிய அலைகளாலேபயங்கரமாயுள்ள இந்தத்துঃக்கஸாகரத்தினின்றும் கரையேறிப் பாம போகயமான உன்திருவடிகளில் உன்கருணையன்றி யெப்படி கைங்காயம் பண்ணப் போகின்றேன். ... (கூஉ)

அவதாரிகை.— புத்தி பூர்வகமாகப் பண்ணின அபராதங்களைப் பொறுககப் போமோ வென்னக்காகாபராதத்தையும் சிசுபாலாபராதத்தையும் பொறுத்தருளின நினக்குப் பொறுக்க முடியாத துண்டோ வென்கின்ருா. ... ... *

శ్లో॥ రఘువరయదభూస్త్వం తాదృశోవాయసస్య
ప్రణతఇతిదయాళుర్యచ్చచైద్యస్యకృష్ణ।
ప్రతిభవమపరాద్ధుర్ముగ్ధసాయుజ్యదోభూః
వదకిమపదమాగస్తస్యతేస్తిక్షమాయాః॥

ரகுவரயதபூஸ்தவம்தாத்ருசோவாயஸஸ்ய
ப்ரணதஇதிதயாளுர்யச்சசைத்யஸ்யக்ருஷ்ண,

ப்ரதிபவமபராத்துர்முக்தஸாயுஜ்யதோபூ:
வத கிமபதமாகஸ்தஸ்யதேஸ்திக்ஷமாயா:.

	பதம்.	ப்ரதிபதம்.
రఘువర	ரகுவர	சரணாகதரக்ஷணம்பண்ணிப் போந்த ரகுகுலத்தாருள் உத்தமனான ஸ்ரீராமா
తాదృశః	தாத்ருஶ:	அப்படி மஹாபராதியான
వాయసస్య	வாயஸஸ்ய	காகாஸுரன் விஷயத்தில்
ప్రణత ఇతి	ப்ரணத இதி	விழுந்தவனைச் சரணமடைந்தானென்று பாவித்து
దయాళుః	தயாளு:	தயாளுவாக
అభూరితియత్	அபூரிதியத்	ஆனாய என்பதுயாதொன்றுண்டோ
కృష్ణ	க்ருஷ்ண	ஓ ஸ்ரீ க்ருஷ்ணா
ప్రతిభవం	ப்ரதிபவம்	ஜன்மந்தோறும
అపరాద్ధుః	அபராத்து:	அபராதியாய்நின்ற
చైద్యస్య	சைத்யஸ்ய	ஶிஶுபாலனுக்கு
సాయుజ్యదః	ஸாயுஜ்யத:	ஸாயுஜ்யத்தைக்கொடுத்தருளினவனாக
అభూరితియత్	அபூரிதியத்	ஆனாய் என்பது யாதொன்றுண்டோ
ముగ్ధ	முக்த	க்ஷமாகுணத்தாலே ஆஶ்ரிதாபராதங்களை அறியாதவன்போலிருப்பவனே
తస్య	தஸ்ய	அப்படிப்பட்ட
తే	தே	நின்னுடைய
క్షమాయాః	க்ஷமாயா:	பொறுமைக்கு
అపదం	அபதம்	இலக்காகாத
ఆగః	ஆக:	அபராதமானது
కిమస్తి	கிமஸ்தி	என்னவிருக்கின்றது
వద	வத	அருளிச்செய்யவேண்டும்

தாத்பர்யம்.— சரணாகத ரக்ஷணம் பண்ணிப் போந்த ரகு குலத்தாருள் உத்தமனான ஸ்ரீ ராமா! அப்படி மஹாபராதியாகி ப்ரஹ்மாஸ்திரத்திற்குப் பயந்து மூன்று லோகத்திலும் ஓடி வேறு கதியில்லாதவனாகித் திருமுன்பே வந்து விழுந்தகாகாஸுரனை சசரணமடைந்தானென்று பாவித்துப் பரமதயையினாலே ரக்ஷித்தருளினாயன்றோ? இந்தக்காகாஸுரனிலும் கொடியனாய் ஜன்மந்தோறும அபராதியான ஶிஶுபாலனுக்கும் ஜன்மந்தோறும் ஆஶ்ரயித்தார் பெறும்பேறான ஸாயுஜ்யத்தையே

ஸ்ரீக்ருஷ்ணுவதாரததில் கொடுத்தருளிஞய், க்ஷமையிஞலே தாஸாகளு டைய அபராதஙகளை அறியாதவன்போ லிருப்பவனே! அப்படி க்ஷமா நிதியான உன்பொறுமைக்கு விஷயமாகாத அபராத மிருககின்றதோ? ஸாவஜ்ஞனை நினக்கு மறுமாறற மில்லை க்ஷமைககு விஷயமாக்கியரு ளவேண்டும். ... ... (௬௫)

அவதாரிகை.— ஸ்வதநதாரான நாம் சிலாதிறத்தில் ஒன்றைச் செய்தோமென்ருல் இதுவே மாயாதையாகக்கடவதோவென்ன, கடல்கரையிலே ஆஸ்ரித ஸாமான்யத்திலே நீ பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞை யென்னை யொருவனை யொழியவோ வென்கின்ருா. ... ... ❋

శ్లో॥ నను ప్రపన్నస్సకృదేవనాథ
తవాహమస్మీతిచయాచమానః।
తవానుకంప్యస్స్మరతః ప్రతిజ్ఞాం
మదేకవర్జంకిమిదంవ్రతంతే॥

நநுப்ரபந்நஸ்ஸக்ருதேவநாத
தவாஹமஸ்மீதிசயாசமாநः,
தவாநுகம்ப்யः ஸ்மரதःப்ரதிஜ்ஞாம்
மதேகவர்ஜ்ஜமகிமிதமவ்ரதந்தே.

	பதம்.	ப்ரதிபதம்.
సకృదేవ	ஸக்ருதேவ	ஒருதரமே
ప్రపన్నః	ப்ரபந்நः	ப்ரபத்தியைப்பண்ணினவனுய்
నను నాథ	நநுநாத	ஓநிருபாதிகசேஷியானஸ்ரீயப்பதியே
తవ	தவ	நினக்கேசேஷபூதனுக
అస్మీతి	அஸ்மீதி	ஆகின்றேனென்று
యాచమానశ్చ	யாசமாநஸ்ச	ப்ராாத்தியாநிற்பவனுமான
అహం	அஹம்	அடியேன்
ప్రతిజ్ఞాం	ப்ரதிஜ்ஞாம்	தென்கடறகரையில் ராமாவதாரத்தில் செய்தருளியிருககிறப்ரதிஜ்ஞையை
స్మరతః	ஸ்மரதः	ஸ்மரியாநின்ற
తవ	தவ	நினக்கு
అనుకంప్యః	அநுகம்ப்யः	அநுக்ரஹபாதரமாக்கத்தககவன்
తే	தே	ஸாவபூதஸமனும் ஸுதயஸஙகறபனுமான நின்னுடைய

ఇదం	இதம்.	இந்த
వ్రతం	வ்ரதம	ஸாவரக்ஷணஸங்கற்பமானது
మదేకవర్జం కిం	மதேகவர்ஜம் (கிம்	அடியே னொருவனை யொழிந்திருக்குமோ? இனனொனையொழிய என்று விசேஷிததால லன்றோ அடியே னிழககவேண்டுவது

தாத்பர்யம்.— ஔநிருபாதிக சேஷியான ஸ்ரீயப்பதியே! ஸ்ரீ ராமாவதாரத்தில் தென்கடறகரையில் (எனனைச் சரணமடைந்த சகலபிராணிகளுக்கும் அபயப்ரதானம் பண்ணுகின்றேன், இது என்விரதம) என்ன்று எல்லாரு மறியச் செய்திருககிற ப்ரதிஜ்ஞையை ஸத்ய ஸங்கற்பனை நீ நினைதது ஒருதிறம நின்னைச சரணமடைந்து, நினககே நித்ய கிங்கரனாகின்றேனென்று யாசிககின்ற அடியேனிடத்தில் தயை பண்ணவேண்டும, என் ஒருவனைததவிர மறற ப்ராணிகளுககாகவா அன்று நீ அபயப்ரதான விரதத்தை பரதிஜ்ஞை செய்தது. ... (கூ௪)

அவதாரிகை.— நீ (ராமோத்விர்நாபிபாஷதே) என் கிரஸங்கறபத்தை த்தவிரநதாயேயாகிலும், ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளோடு, விதயையாலும், ஜன்மத்தாலும உண்டான ஸம்பநததைதயே பார்த்தருளி யென்னுடைய நன்மை தீமைகளைப் பாராதே விஷயீகரிககவேண்டுமென்ன, அதுக்குககண்ணழிவு இல்லாமையாலே அப்படியேசெயகின்றோமென்று ஸர்வேஶ்வரன் அநுமதிபண்ண, தாம அநுமதி பெறறாராய் ஸதோததிரததைத் தலைக்கட்டுகின்றார். ... ... *

శ్లో॥ అకృత్రిమత్వచ్చరణారవిన్ద
ప్రేమప్రకర్షావధిమాత్మవంతమ్॥
పితామహంనాథమునింవిలోక్య
ప్రసీదమద్వృత్తమచింతయిత్వా॥

அக்ருத்ரிமத்வசசரணாரவிந்த
ப்ரேமப்ரகர்ஷாவதிமாத்மவந்தம்,
பிதாமஹம்நாதமுனிம்விலோக்ய
ப்ரஸீதமத்வ்ருத்தமசிந்தயித்வா-

பதம். ப்ரதிபதம்.

(అకృత్రిమత్వచ్చరణారవిందప్రేమప్రకర్షావధిం)
(அகிரத்திரிமதவசசரணாரவிந்தப்ரேமப்ரகாஷாவதிம்)

అకృత్రిమ	அகிர்த்ரிம	ஸ்பாவஸித்தமாயுள்ள
త్వచ్చరణార	தவசசரணார	நினது போக்யமான சரணாரவிந்த பகதியினுடைய
(విన్దప్రేమ	(விநதப்ரேம	
ప్రకర్ష	ப்ரகர்ஷ	அதிசயததிறகு
అవధిం	அவதிம	எல்லை நிலமாயிருப்பவரும
ఆత్మవంతం	ஆத்மவந்தம்	ஆத்மயாதாதமய ஜ்ஞாந முடையவரும்
పితామహం	பிதாமஹம்	விதயையாலுமஜநமததாலும அடியேனுககுப்பாட்டனருமான
నాథమునిం	நாதமுநிம்	ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளை
విలోక్య	விலோக்ய	கடாக்ஷித்து
మద్వృత్తం	மதவ்ருததம்	அடியேனதுசரிததிரதவைத
అచిన్తయిత్వా	அசிநதயித்வா	எண்ணுமல்
ప్రసీద	ப்ரஸீத	ப்ரஸன்னனுகி அபராதங்களைப் பொறுத்தருள வேணடும்

தாத்பர்யம்.— ஓ ஸ்ரீயப்பதியே! ஆஸ்ரிதருககு இழியுந்துறையாய்ப்போக்யமுமான நின்சரணாரவிந்தங்களில் ஸ்வாபாவிகமான பக்திவிசேஷத்தையுடையாரும், ஆதமயாதாதமய ஜ்ஞாநமுடையவரும், மநத்தைஜயிததவரும, அடியேனுககு விததையாலும ஜன்மத்தாலும பாட்டனருமான ஸ்ரீரஙகநாதமுநிகளென்று திருநாமம்பெற்ற ஸ்ரீமந்நாதமுநிகளைப்பார்த்து அடியேனுடைய சரித்திரஙகளைமனத்தில் எண்ணுமல் அடியேனுக்கு நீ ப்ரஸன்னனுகி அபராதங்களைப் பொறுத் தருளவேண்டும். ... ... (கூரு)

శ్లో॥యత్పదాంభోరుహధ్యానవిధ్వస్తాశేషకల్మషః।
వస్తుతాముపయాతోహంయామునేయంనమామితమ్॥

யத்பதாம்போருஹத்யாநவித்வஸ்தாசேஷகல்மஷ:,
வஸ்துதாமுபயாதோஹமயாமுநேயமநமாமிதம்.

தாத்பர்யம்.—எந்தமஹாநுபாவருடையதாமரைமலர்போலப்போக்யமான திருவடிகளை த்யானிதது அதனுலே ஸகலபாபங்களும் போகப்பெற்று ஆதமயாதாத்மிய ஜ்ஞாநததினுலே ஸத்தையைப்பெற்றேனே அப்படிப்பட்ட யமுனைத்துறைவா என்கின்ற ஸ்ரீ ஆளவந்தாரைத்தண்டம் ஸமர்ப்பிக்கின்றேன், ... *

ஸ்ரீ ஆளவந்தார் திருவடிகளேஸரணம்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

ஸ்ரீஆளவந்தாரஸ்தோத்திர வ்யாக்யாநத்தில் ஸ்ரீபெரியவாச்சான் பிள்ளை உதாஹரித்தருளிய ப்ரமாண வசநங்களின் ஸங்க்ரஹம.

க.— (நம:) அஹமபிநமமபகவத ஏவாஹமஸ்மி, (ஜ்ஞாந) தத்ஜ்ஞாந மஜ்ஞாந மதோநயதுக்தம, விதயாந்யா சில்ப நைபுணம், (வைராக்ய) வேண்டேன் மனைவாழ்க்கையை, (மூநயே) நவிவேதாந்தமநோகாத்ரம் பஶ்யந்நபிநதாஷ்டவான், (பக்தி) ஸ்நேஹபூர்வமநுத்யாநம பக்திரித்யபிதீயதே. ... ... க

உ.— (தத்வஜ்ஞாந) ஜந்மகர்மசமேதிவ்யம் ஏவம் யோவேத்தித்த்வத:- த்யக்த்வாதேஹமபுநாஜந்மநைதியாமேதிஸோர்ஜுந|| தஸ்யதீரா: பரிஜாநந்தி யோநிம் - யதவிநாபாதம் த்வாஞ்ச சத்துருக்நஞ்சாபிமாநத பவேன்மமஸ்கயகிஞ்சித்ப ஸ்மஸாத்குருதாம்சிகீ ⁕

ங.— (பூயோநம:) புநஶ்சநம:- நமோநமஸ்தே. (அச்யுத) ஆர்ந்த புகழச்சுதன்- நமன்றமாக்கரு நஞ்சினையச்சுதன்றன்னை. ... ⁕

ச.— (ய:) ஸஹோவாசவ்யாஸ: பாராசர்ய:. (சித்) பராசர:.— ஆத்மாசுத்தோக்ஷரஶ்ஶாந்தோ நிர்க்குண: ப்ரக்ருதே: பர:- ப்ரவிருத்யபசயௌநாஸ்யஏகஸ்யாகிலஜந்துஷு. (அசித்) விகாரஜநநீமஜ்ஞாமி த்யுபநிஷத் - பாராசர:— த்ரிகுணம தஜ்ஜகத்யோநிரநாதி ப்ரபவாப்யயம்! அக்ஷயமித்யாதி (ஈஶ்வர:) பராசர:— பரமாத்மாச ஸர்வேஷாமாதார: பரமேஶ்வர:| விஷ்ணுநாமா ஸவேதேஷு வேதாந்தேஷுசகீயதே|| பர:பராணாம் பரம: பரமாத்மாத்ம ஸம்ஸ்தித:| ரூபவர்ணாதி நிர்தேஶவிசேஷண விவர்ஜித:|| ஸர்வதாஸௌ ஸமஸ்தஞ்சவஸத்யத்ரேதி வை யத:| ததஸ்ஸவாஸுதேவேதி வித்வத்பி:பரிபட்யதே|| இத்யாதி. (தத்ஸ்வபாவ) பராசர:— ப்ரதாநஞ்சபுமாஞ்சைவ ஸர்வபூதாத்மபூதயா| விஷ்ணுசக்த்யாமஹாபுத்தே வ்ருத்தௌஸம்ஶ்ரயதர்மிணௌ|| இத்யாதி. (அபவர்க்க) பராசர:— யோகிநாமம்ருதம் ஸ்தாநம் ஸ்வாத்ம ஸந்தோஷகாரிணம்| ததஸ்ய த்ரிவிதஸ்யாபி துக்கஜாதஸ்ய என்றுதுடங்கி- நிரஸ்தாதிசயாஹ்லாத ஸுகபாவைகலக்ஷணா| பேஷஜம் பகவத்ப்ராப்தி: ஏகாந்தாத்யந்திகீமதா|| இத்யாதி.... ... ... ⁕

௬.— (அரவிநதவிலோசநஸ்ய) ஜிதந்தே புண்டரீகாக்ஷ - தன்பால் பணிந்தவென்பால் எம்பிரான் தடங்கண்கள் - தாமரைக் கண்ணனை விண்ணோர் பரவுந்தலைமகனை. ... ... ❋

௭.— (யஸ்ய) யதாரத்நாநிஜலதேரஸங்க்யேயாநிபுத்ரக| ததாகுணாஹ்யநந்தஸ்யா ப்யஸங்க்யேயா மஹாத்மநஃ. ... ... ❋

௮.— (தே) யதோவாசோநிவர்த்தந்தே| தத்விப்ராஸோவிபந்யவஃ. ❋

௯.— (அப்ஜநேத்ர) அவலோகநதாநேநபூயோமாம்பரிபாலய | உன் தாமரைக் கண்களால் நோக்காய் - செந்தாமரைக் கண்ணொடும் மறப்பற வென்னுள்ளே மன்னினான். ... ... ❋

௧0.— (நாவேக்ஷஸேயதி) ததைக்ஷ தபஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி. (பவிதுமேவநாலம்) கோஹ்யேவாந்யாத்கஃபராண்யாத்யதேஷ ஆகாஸ ஆநந்தோ ந ஸ்யாத். ஸ்திநாயத்ஸ்யாத்ம்யா பூதஞ் சராசரம்.... ... ... ❋

௧௧.— (நாராயண)நாராயணோ ஜகத்ஸர்வம் ஸாககாலே ப்ரஜாயதே| பாரதபிபரஸ்சாஸௌ தஸ்மாந் நாஸ்திபராதபரஃ- ஏதத்ஜ்ஞாநம்பரம்தாநம் யோகஸ்சைவ பரஸ்ததா| பரஸ்பரவிருத்தார்த்தைஃ கிமந்யைஸ்ஸாஸ்த்ரவிஸ்தரைஃ- நாராயணஃ பரஞ்ஜ்யோதி ஸ்தத்வம் நாராயணஃபரஃ- ஆலோட்ய ஸாவஸாஸ்த்ராணி விசாரயச புநஃபுநஃ | இதமேகம்ஸுநிஷ்பந்நம்தயேயோ நாராயணஸ்ஸதா॥ ஸத்யம் ஸதயம் புநஸ்ஸதய முத்ருதய புஜமுச்யதே | வேத ஸாஸ்திராத் பரம்நா ஸ்திநதைவம் கேசவாதபரம ॥ ததவமஜிஜ்ஞாஸமாநாநாம் ஹேதுபிஸ்ஸர்வதோமுகைஃ | தத்வமேகோமஹாயோகீ ஹரிர நாராயண ஸ்மிருதஃ ॥ (நமருஷ்யதிவைதிகஃகஃ) யஃ புத்ரஃ பிதரம் தவேஷ்டிதம் விதத்யாதந்ய ரேதஸம் | யோ விஷ்ணும் ஸததம்தவேஷ்டி தமவித்யாதந்தயரேதஸம்॥ விஷ்ணு பகதிவிஹீநோயஸ் ஸர்வ ஸாஸ்த்ரார்த்ததவேத்யபி | ப்ராஹ்மண்யம் தஸ்யநபவேத்தஸ்யோதபத்திர நிருப்யதாம். (மஹிமார்ணவ விப்ருஷஃ) ஸப்ரஹ்மாஸஸிவஸ்ஸேந்த்ர°- ஏகஏவஜகதஸ்வாமீ சகதிமாநச்யுதஃ ப்ரபுஃ ததமஸாஸ்ஸக்திமந்தோந்யேப்ரமஹேஸாநாதயஸ்ஸுராஃ. ... ... ❋

௧௨ — (ஸ்ரீயஃ) ஈஸ்வரீம் ஸாவபூதாநாம் - அஸ்யேஸாநாஜகதோ விஷ்ணுபத்நீ - (பரமஸத்வஸமாஸ்ரயஃ) மஹான் ப்ரபுர்வை புருஷஸ் ஸத்வஸ்யைஷ ப்ரவர்த்தகஃ! ஆதித்ய வர்ணம் தமஸஃ பரஸ்தாத், ஹிரண்யகர்ப்போரஜஸாதமஸாசாபிசங்கரஃ| ஸத்வே

நஸாவகோ விஷ்ணுஸ் ஸாவாதமாஸதஸநமய: ॥ (புண்டரீகநய
ந:) தஸ்யயதாகப்யாஸம புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ, தாயாயனி
கதின்ற தண்டாமரைக கணுே (புருஷோத்தம:) யஸ்மாத்
க்ஷரமதீதோஹ மக்ஷராதபி சோத்தம: । அதோஸ்மிலோகே
வேதேசப்ரதித: புருஷோத்தம ॥ (கஸ்யாயுதாயுத) பாதோஸ்ய
விஶ்வாபூதாநி - யஸ்யாயுதாயுதாமசாமசே விஶ்வஶக்தி ரியம
ஸ்திதா । மேரோரிவாணுாயஸயைதகபரமமாண்ட மகிலமமுநே।
மயிஸாவமிதம பரோதம்ஸூத்ரேமணிகணுஇவ॥ ... ❋

கரு.— (வேதாபஹார) ததோவ்ஹருதேஷு வேதேஷு ப்ரஹ்மா
ணம்கசமலோவிசத । ததோவசநமீசாநமப்ரஹ்மாவேதைாவிநா
கருத; ॥ ப்ரஹ்மா ॥ வேதாமே பரமமசக்ஷு: வேதாமேபரமம்
தநம। வேதாமேபரமதாமவேதாமேபாஹ்மசோத்தமம- ததோ
வேதாஹ்ருதாஸஸாவே தர்நவாபயாமபலாதிதா: । அந்தகா
ராஇமேஜாதா லோகா வேதைாவிவாஜிதா: ॥ வேதாதருதேஹி
கிமகுாயாம லோகாந்வைஸாஷ்டுமுத்யத: । அஹோபத மஹ
ததுககமவேதநாசநஜம்மம । ப்ராபதமதுநோதிஹ்ருதயமதீவ்ர
ஶோகமய ஸ்த்வயம । கோஹி ஶோகாணவே மகநம் மாமி
ஹாதய ஸமுத்தரேத । ஏதஸ்மிந்நதரேராஜன் தேவோஹய
ஶிரோதர:। ஜகாஹவேதாநகிலான் ரஸாதலகதாநஹரி:। ப்ரா
தாச்சப்ராஹமணேராஜந்ததஸ்ஸவாமபரகிருதிம்யயௌ ॥ ததஸ்
தயோாவதேநாஶூவேதாபஹரணேநச । சோகாபநயநமசகரே
ப்ரஹ்மண: புருஷோத்தம:- இத்யாதி. (குருபாதக) ஸ்ரீமாத
ஸ்யேதேவீம் ப்ரதி - ருத்ர: - தத:கரோதபரீதேநஸம் ரகதநய
நேநச । வாமாங்குஷ்டநகாகரேணசிந்நமதஸ்யஶிரோமயா.॥ ப்ர
ஹ்மா ॥ யஸ்மாதநபராதஸ்ய சிரஶ்சிந்நம்த்வயாமம । தஸமாச
சாபஸமாவிஷ்ட: கபாலீதவம் பவிஷ்யஸி । பாஹ்மஹாகுபி
தோபூதவா சாநதீர்த்தாநி பூதலே । ததோஹம் கதவானதேவி
ஹிமவந்தம்சிலோசசயம் ॥ தத்ரநாராயணஶ்ரீமாந்மயாபிக்ஷாம
பயாசித: । ததஸ்தேநஸ்வகமபாாசவம் நகாகரேணவிதாரிதம
மஹதீஸ்ரவதீதாரா தஸ்யாகதஸ்ய நிஸ்ருத. । விஷ்ணுப்ரஸா
தாத்ஸுஶ்ரோணி கபாலந்தத்ஸஹஸ்ரதா । ஸ்புடிதம் பஹு
தாயாதம் ஸ்வப்நலப்தம்தநமயதா- இத்யாதி. ததஸ்ஸஶூநகரோ
தேவஸ்தவந்தகைாகுலீகருத: । ஜகாமஶரணம்தேவம் வாஸு
தேவமஜம் விபும் । ததஸ்ஸபகவான் விஷ்ணு ஸ்ஸ்ருஷ்டவான்

சுஷ்கரேவதீம | ஸாபபௌ ஸகலம் சேஷா மநதகாநாமஸ்ருக
க்ஷணத். (மஹிஷ்டடலப்ரதானே) யுககோடிஸஹஸ்ராணி
விஷ்ணுமாராத்யபதமபூ: | புநஸ்த்ரைலோக்யதாத்ருதவம் ப்ரா
ப்தவாநிதிஶு—ஶ்ரும || ப்ரஹ்மாதயஸ்ஸுரா ஸ்ஸர்வே விஷ்
ணுமாராத்யதேபுரா. ஸ்வம்ஸ்வமபத மநுப்ராப்தா: கேசவஸ்ய
ப்ரஸாதத: | ஏவமேஷாம்ஸுராணஞ்சாஸுராணஞ்சாபிஸர்
வஶ: || பயாபயங்கர: கிருஷ்ண: ஸாவ லோகேஶ்வர: ப்ரபு:.
(கஸ்யபாதோதகேநஸிவ:) த்ரவீபூதஸ்ததாதாமோ ஹரிபக
த்யாமஹாமுநே | க்ரஹீதவாதர்மபாநீயம் பாதமநாதஸ்ய துஷ்
டயே| க்ஷாளிதம பரயாபகதயாபாதயாாக்யாதிபிராசிதம | ததம்
புபதிதமத்ருஷ்ட்வா ததாரசிரஸாஹர: | பாவநாாததமஜடாமத்
யேயோகயோஸ்மீத்யவதாரணத | வாஷாயுதாயுதபஸுஶங்நமு
மோசததாஹர: || நலந்திகழசடையான்முடிகொன்றைமலரும்
நாரணன்பாததுழாயுங்கலநதிழிபுனல். ... ... ✻

கசு.— (கஸ்யோதரே) ஸதேவஸோமயேதமக்ராஆவீத்| தமஏகீபவதி
பரஹ்மாதிஷு ப்ரலீநேஷு நஷ்டேலோகே சராசரே | ஆபூ
தஸம்ப்லவேப்ராப்தே ப்ரலீநேப்ரகிருதௌமஹாந் | ஏகஸ்தி
ஷ்டதிவிஶ்வாதமா ஸதுநாராயண:ப்ரபு:. (கோரக்ஷதி) ஈஹி
பாலநஸாமாதய மிருதேஸ்ர்வேஶ்வரம்ஹரிம் | நஸமபதாமஸ
மாஹாரே விபதாமவிநிவாததநே | ஸமாதோதருஶ்யதேகஶ்
சித்தமவிநாபுருஷோத்தமம். (அஜஙிஷ்டசகஸ்யநாபே:) மஹா
பாரதே மாககணடேயஸமாக்யாநே | ஸ்ருஜதஸ்தஸ்ய தேவ
ஸ்யபதமம்ஸூர்யஸமப்ரபம | நாப்யாமவிநி ஸ்ருதமதஸ்ய தத்
ரோதபநஃ பிதாமஹ:— ஸபாண வைகுணடஸமவாதே.—
யததபத்மமபூத்பூாவம் ததர ப்ரஹ்மாவயஜாயத| ப்ரஹ்மண
ஶ்சாபி ஸமபூதஶ்ஶிவ இத்யவதார்யதாம்|| சிவாத்ஸ்கநதஸ்ஸம
பபூவ ஏததஸ்ருஷ்டி சதுஷ்டயம். ... ... ✻

கரு.— (ரூப) ஹிரண்மய: புருஷோதருஶ்யதே | தஸ்யயதாக ப்யா
ஸமபுண்டரீகமேவமக்ஷிணீ| நபூதஸஙகஸம்ஸ்தாநோதேஹோ
ஸ்யபாமாத்மந:| நதஸ்யபராகிருதாமூாததிராமாமஸமேதோஸ்தி
ஸமபவா இத்யாதி (பாமஸதவஸமாஶ்ரய:க:) க்ஷயந்த மஸ்
யாஜஸ:பராகே-தமஸ:பாஸ்தாத்-ஸ்வஸத்தாதாாகம் ஸதவம்மி
ஶ்ரஸதவாத்விலக்ஷணம்— (ஸாத்விகதயாப்ரபலே:) ஸம்கீாண
ஸ்தாமஸாஶ்சைவராஜஸா ஸ்ஸாத்விகாஸ்ததா | கல்பாஶ்சதுர்

விதா꞉ப்ரோக்தா꞉ப்ராஹ்மணோதிவஸாத்யயே॥யஸ்மின்கல்பேது
யதப்ரோகதம் புராணமப்ராஹ்மணபுரா।தஸ்யதஸ்யதுமாஹாத்
மியம் தத்ஸ்வரூபேணவாண்யதே॥அகநேஶ்ஶிவஸ்யமாஹாத்மி
யம தாமஸேஷுப்ரகீர்த்யதே। ராஜஸேஷுசமாஹாத்மய மதி
கம்ப்ரஹ்மணோவிது꞉" ஸங்கீர்ணேஷுஸரஸ்வதயா꞉பித்ருணாம்
சகீர்த்யதே । ஸாத்விகேஷ்வதகல்பேஷு மாஹாத்ம்யமதிகம
ஹரே꞉ ॥ தேஷ்வேவயோகஸம்ஸித்தா கமிஷ்யந்திபராங்கதிம்.
(ஆஸுரபரகிருதய꞉) தவிவிதோ பூதஸர்கோயம் தைவஆஸுர
ஏவச । விஷ்ணுபக்திபரோதைவோவிபரீதஸ்ததாஸுர꞉.... *
கஎ.— (யதண்டம) அண்டாநாம்துஸஹஸ்ராணாமஸஹஸ்ராண்யயுதா
நிச । ஈத்ருசாநாமதத்ராதத்ர கோடிகோடயயுதாநிச. (அண்டாந்
தரகோசரம) ஆப்ராஹ்மஸ்தம்பபாயந்தாஜகதந்தாவ்யவஸ்திதா꞉।
ப்ராணிந꞉காமஜநித ஸம்ஸாரவசவர்த்திந꞉. (தமோத்தராண்யா
வரணநி) தமோத்தரேணபயஸாமைதரேயாண்டமசத்தவ்ருதம்।
ஸாவோமபுபரிதாநோஸௌ வந்ஹிநாவேஷ்டிதோபஹி꞉ । வந்
ஹிஶ்சவாயுநாவாயுராமைதரேயசபஸாவ்ருத꞉.— இத்யாதி. (பர
ம்பதம்) ஹிரண்மயேபரேலோகே இத்யாரப்ய- ஜ்யோதிஷாம்
ஜ்யோதி ஸ்தத்யதாத்மவிதோவிது꞉ । த்ரிபாதஸ்யாம்ருதம்திவி।
யத்ரபூர்வேஸாத்யாஸ்ஸந்திதேவா꞉ - அத்யர்ககாநலதீப்தம தத்
ஸ்தாநம விஷ்ணோர்மஹாத்மந꞉। ஸ்வயைவப்ரபயாராஜநதுஷ்
பரேக்ஷம்தேவதாநவை꞉। தத்ரகத்வாபுநர்நேமம்லோகமாயாந்
திபாரத. இத்யாதி (ப்ராஹ்மச) ஸபரஸ்ஸாவசகதிநாம் பரஹ்
மணஸ் ஸமநந்தரம । மூர்த்தம்ப்ராஹ்மதத்தோபி தத்பிரியதரமரூ
பம்ய தத்யத்புதம் ॥ (தேவிபூதய꞉) விபூதயோஹரேரேதா꞉ஜக
தஸ்ஸ்ருஷ்டிஹேதவ꞉। யாநிமூர்த்தாந்யமூர்த்தாநி யாநபத்ராந்
யதராவாகவசித் । ஸந்திவைவஸ்துஜாதாநி தாநி ஸர்வாணிதத்வ
பு꞉ । தத்ஸாவம்வைஹரேஸ்தநு꞉ ॥ இத்யாதி.... ... *
கஅ.— (வசீ) ஸர்வஸ்யவசீஸர்வஸ்யேஶாந꞉- ஜகத்வசேவர்த்ததேதம
க்ருஷ்ணஸ்யஸசராசரம (வசீ) இமௌஸ்மமுநிசார்த்தூலகிம
கரௌ ஸமுபஸ்திதௌ । ஆஜ்ஞாபய யதேஷ்டம்வைஶாஸநம்
கரவாவகிம॥ஆஜ்ஞாபயமஹாபாஹோப்ரஹ்ரியதேவிவக்ஷிதம்।
ஸ்வயமேவஹரிாவவரேவிபரடாதாவநேஜநம ॥ (வதாந்ய,) ப்ரிய
வாக்தாநஶீலஶ்ச வதாந்ய꞉ பரிகீர்த்தித꞉ ॥ ஸஸர்வாநாதிநோத்
ருஷ்ட்வாஸமேத்ய பரிநந்த்யச॥ (குணவாந்) கோநவஸ்மிந்ஸாம்

ப்ரதமலோகே என்றுதொடங்கி-இக்ஷ்வாகுவம்சப்ரபவ:ராமோ நாமஜநைஶ்ருத: பஹூவகுணவத்தர: ॥ (ருஜு:) யஜ்ஜாதீயோயா தருஶோயத் ஸவபாவஸதஜ்ஜாதீய ஸதாதருஶஸ்ததஸ்வபாவ:। ததவைததாஸ்துகதமோயமஹோ ஸவபாவோ-யாவாநயதாவிதகுணோ பஜதேபவந்தம। தாவாநஸ்ததாவிதகுண ஸ்ததீவருததி: ஸமஶ்லிஷ்ய ஸிதவமிஹதேநஸமாநதாமா. (சுசி:) யோர்த்தே சுசிஸ்ஸஹிசுசி: நம்ருத்வாரிஶுசிஶ்ஶுசி:" பாவநஸ்ஸாவலோகாநாம த்வமேவரகுநநத ।(மருது:) நைவதம்சாந்ந மூசகாந்ந கீடாந்நஸரீஸ்ருபாந। ராகவோபநயேதகாதராத்தவத்கதேநாந்தரா தமநா-நஜீவேயம்க்ஷணமபி விநாதாமஸிதேக்ஷணும். (தயாளு:) வ்யஸநேஷு-மநுஷ்யாணும। பருஶமபவதிதுக்கித: ॥ (மதுர:) ரஸோவைஸ: இத்யாதி. (ஸ்திர:) மிதரபாவேநஸம ப்ராபதம நத்யஜேயம்கதஞ்சந । அபயமஸாவபூதேபய: ததாமயேததவிருதமமம ॥ என்னடியாரது செயயா - செயதாரேல நன்றுசெயதார.— (ஸம:) ஸமோஹமஸாவபூதேஷு । ஈடுமெடுபபுமிலீசன், கொளகை கொளாமையிலாதான், (க்ருதீ) அபிஷிசயசலஙகாயாம ராக்ஷஸேநதரம விபீஷணம் । க்ருத க்ருதயஸ்ததாராம: விஜவர:பரமுமோதஹ ॥ (க்ருதஜ்ஞ:) அவிஜ்ஞாதாஹஹஸராமசு:- சிரஸாயாசதஸதஸ்யவசநமநக்ருதம்மயா॥கோவிந்தேதியதாகாந்தத க்ருஷ்ணுமாம தவாரகாஸ்திதம । ருணமப்ரவருததமிவமே ஹ்ருதயாந்நாபஸர்பதி ॥ (குணுமிாதோததி:) இஷ்டக்ஷயாநிவாததநதே நாநதரிக்ஷக்ஷிதிக்ஷயாத் । மதிக்ஷயான்னிவாததந்தேந கோவிந்தகுணக்ஷயாத். ... ... ❋

௨௨.— (அநயகதி;) உன்னைவிட்டொன்று மாற்ற கிற்கின்றிலேன்-(சரணம்) உபாயேகருஹரக்ஷிதரோ:.— (ப்ரபதயே) அஹிர புதந்யஸம்ஹிதாயாம் - அநேநைவப்ரபநநஸ்ய பகவந்தம் ஸநாதநம । தஸ்யாநுபந்தா:பாபமாந ஸ்ஸாவேநஶ்யந்திததக்ஷணுத॥ க்ருதாநயநேந ஸர்வாணி தபாமஸிதபதாமவர । ஸாவேதீததாஸ்ஸாவயஜ்ஞா: ஸாவதாநாநி ததக்ஷணுத் ॥ க்ருதாந்யநேந மோக்ஷஶ்ச தஸ்யஹஸதேநஸமஶய:. ... ... ❋

ஸ்ரீ ஆளவந்தார திருவடிகளேஶரணம்.

எமபெருமானார திருவடிகளே ஶரணம்.